EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.9.2026
COM(2026) 681 final

2026/0286 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

EU KIDS ACT – "EU Keeping Internet Digital Spaces Accountable and Trustworthy"

{SWD(2026) 681 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Kun halvdelen af børn i alderen 9-16 år i hele Europa siger, at de føler sig sikre online. Den risiko, som mindreårige står over for online, er reel og presserende og påvirker deres sundhed, udvikling og trivsel, f.eks. reduceret fysisk aktivitet, øget risiko for myopi og reduceret søvn, depressive og bekymrende symptomer, svækket selvværd, negativ indvirkning på læring og kognitiv udvikling, spiseforstyrrelser, nedsat empati, ensomhed og afhængighedsskabende adfærd. Mindreårige online har også risiko for cybermobning, seksuelt misbrug af børn og grooming.

Beskyttelse af mindreårige online er en politisk prioritet for Kommissionen. I sin tale om Unionens tilstand 2025 meddelte Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, at hun vil bestille et ekspertpanel, der skal rådgive hende om den bedste tilgang for Europa til børns sikkerhed online. Efter en proces i første halvdel af 2026 med deltagelse af en bred vifte af eksperter fra forskellige områder samt repræsentanter fra erhvervslivet, forældre og unge fremlagde formændene for det særlige panel deres anbefalinger for formanden i juli 2026. Henstillingerne udstikker en klar kurs for forbedring af mindreåriges sikkerhed online og sikring af det indre markeds funktion. De anbefaler navnlig en EU-dækkende adgangsbegrænsning, harmoniserede regler om indbygget sikkerhed samt forholdsmæssige systemer til alderssikring, der beskytter privatlivets fred. Endelig anbefaler de at dække digitale tjenester ud over sociale medieplatforme, herunder app-butikker, AI-ledsager og nogle videospil og videodelingsplatforme med risikable funktioner.

I oktober 2025 opfordrede Jyllandserklæringen, der blev undertegnet af 25 medlemsstater, til alderskontrol og til et sikrere onlinemiljø for mindreårige. I sine konklusioner fra marts 2026 og oktober 2025 understregede Det Europæiske Råd også betydningen af at beskytte mindreårige online, herunder gennem en digital myndighedsalder. I sin betænkning fra november 2025 om beskyttelse af mindreårige online opfordrede Europa-Parlamentet til en harmoniseret europæisk digital aldersgrænse på 16 år for adgang til sociale medier, videodelingsplatforme og AI-ledsager, medmindre forældre eller værger har givet deres børn tilladelse til andet. Det opfordrede også til en harmoniseret europæisk digital aldersgrænse på 13 år, i henhold til hvilken ingen mindreårige kan få adgang til sociale medieplatforme. Europa-Parlamentet anerkendte også behovet for yderligere lovgivning om alderssvarende design og indbygget sikkerhed. Det opfordrede endvidere til en europæisk tilgang til alderssikring, der sikrer retssikkerheden.

I hele Den Europæiske Union drøfter eller foreslår medlemsstaterne national lovgivning for at øge sikkerheden for mindreårige online. Italien, Frankrig, Norge, Grækenland, Østrig, Polen og Belgien meddelte i 2025 og 2026 deres udkast til lovgivning, der begrænser adgangen til visse digitale tjenester for mindreårige under en vis alder. Norge meddelte også sin lovgivning i maj 2026. I næsten alle andre medlemsstater er høringerne i gang, udkastene drøftes i de nationale parlamenter eller er blevet bekendtgjort af regeringerne. De foreslåede nationale udkast til lovgivning er forskellige med hensyn til anvendelsesområde, aldersgrænser og typer af pålagte restriktioner, hvilket indebærer en risiko for fragmentering af det indre marked, reduktion af retssikkerheden og øgede overholdelsesomkostninger, samtidig med at der sikres et uensartet beskyttelsesniveau for mindreårige i hele Den Europæiske Union.

Det nuværende onlinemiljø er ikke udformet med mindreårige for øje. Selv om der allerede findes lovgivning, der skal skabe et sikrere onlinemiljø, er der ingen enkelt lovgivning, der tager udgangspunkt i børnene og deres sikkerhed og indflydelse. Med udgangspunkt i de centrale principper, der er fastsat i forordning (EU) 2022/2065 og forordning (EU) 2024/1689, har dette forslag til formål at beskytte mindreårige mod risikable digitale tjenester og AI-systemer, opretholde det digitale indre marked og opretholde en sammenhængende lovgivningsmæssig ramme og håndhævelsesstruktur til beskyttelse af mindreårige online.

Forslaget anerkender den risiko, som mindreårige står over for på visse sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatforme, og begrænser derfor selvstændig oprettelse af konti på disse specifikke platforme og systemer for børn under 15 år. Ved at indføre én alder i hele Den Europæiske Union harmoniserer den forskellige nationale regler og fjerner hindringer for gennemførelsen af det digitale indre marked, hvilket sikrer retssikkerhed og et ensartet beskyttelsesniveau for alle børn i Den Europæiske Union. Dette kombineres med regler, der anerkender forældres og værgers rolle med hensyn til at støtte en sikker udvikling af mindreårige online ved at oprette konti med begrænsede funktioner for mindreårige efter 13 år samt regler, der skal skabe et miljø med sikre tjenester og systemer for meget små børn under streng forældreopsyn, og som tager hensyn til deres udvikling. I overensstemmelse med den udviklingsmæssige tilgang, som formændene for det særlige panel om børns sikkerhed online har anbefalet, bør mindreårige under 13 år ikke have adgang til skadelige sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester.

Forslaget fastsætter klare krav til indbygget sikkerhed for sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter samt softwareapplikationsbutikker. På grundlag af anbefalingerne fra formændene for det særlige panel harmoniserer og udvider det disse krav og sikrer retssikkerhed i hele det digitale indre marked og et højt beskyttelsesniveau for mindreårige i hele det digitale miljø under hensyntagen til, at forretningsmodeller konstant ændrer sig på dette dynamiske område, og at smuthuller skal undgås.

For at understøtte forsinkelsen i adgangen og gennemførelsen af kravene om indbygget sikkerhed fastlægger forslaget en klar ramme for alderssikring med klare kriterier og garantier for anvendelsen og indførelsen af sådanne systemer. Ved at fastsætte krav til anvendelsen af metoder til alderssikring sikrer forslaget, at anvendelsen af disse metoder vil være forholdsmæssig, effektiv, pålidelig og beskytte privatlivets fred. Den indeholder også fælles kriterier for alderssikring, der sikrer det indre markeds funktion.

En hurtig, effektiv og robust håndhævelse er afgørende for beskyttelsen af mindreårige online og det indre markeds funktion. Forslaget fastlægger derfor en håndhævelsesramme, der bygger på eksisterende håndhævelsesstrukturer, samtidig med at der indføres en fremskyndet håndhævelsesprocedure.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget bygger på den eksisterende lovgivningsmæssige ramme for beskyttelse af mindreårige online og sikrer et velfungerende indre marked. Ved at bygge videre på forordning (EU) 2022/2065 og forordning (EU) 2024/1689 sikrer den kontinuitet og sammenhæng med EU's lovgivningsmæssige ramme for digitale tjenester og AI-systemer, samtidig med at der udvikles specifikke krav til beskyttelse af mindreårige online under hensyntagen til deres skiftende kapacitet, sikkerhed og indflydelse som udgangspunkt.

Denne foreslåede forordning berører ikke forordningen om digitale tjenester og bygger på bestemmelserne deri, navnlig artikel 28 vedrørende forpligtelsen for visse udbydere af onlineplatforme til at træffe passende foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Den foreslåede retsakt og navnlig dens bestemmelser om indbygget sikkerhed fastsætter i "hård lovgivning" de specifikationer, som Kommissionen allerede har medtaget i retningslinjerne for beskyttelse af mindreårige i henhold til forordning (EU) 2022/2065. I den forbindelse præciseres de forpligtelser, der er fastsat i artikel 28 i forordning (EU) 2022/2065, når disse vedrører krav til indbygget sikkerhed og alderssikring. Igangværende sager vedrørende disse forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2022/2065, navnlig artikel 28, berøres derfor ikke. Den foreslåede forordning berører heller ikke forordning (EU) 2024/1689 og bygger på dens rammer, navnlig dens omfattende risikobaserede regler. Den foreslåede forordning supplerer og berører ikke de forbud og andre forpligtelser og krav til AI-systemer og AI-modeller til almen brug, der allerede er fastsat i forordning (EU) 2024/1689.

Strategien for et bedre internet for børn (BIK +) støtter gennemførelsen af denne lovgivningsmæssige ramme, navnlig forordning (EU) 2022/2065. Under BIK + tilbyder det EU-medfinansierede netværk af Safer Internet-centre kurser, hjælpelinjer og hotlines og gennemfører oplysningsaktiviteter. De hører regelmæssigt børn og unge om deres behov og syn på onlinesikkerhed. I februar 2026 vedtog Kommissionen handlingsplanen mod cybermobning for at forebygge cybermobning, øge bevidstheden og gøre det lettere at anmelde og sikre, at ofre modtager tilstrækkelig støtte. Forslaget er i overensstemmelse med disse ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger og bygger videre på dem for at give børn i Europa den bedste støtte, når de bruger onlinemiljøet.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den foreslåede forordning indfører en horisontal ramme for beskyttelse af mindreårige online. Denne forordning berører ikke de regler, der er fastsat i andre EU-retsakter, der regulerer andre aspekter af leveringen af formidlingstjenester i det indre marked, navnlig reglerne om audiovisuelle medietjenester, forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed og om beskyttelse af personoplysninger.

Forslaget vil blive suppleret med yderligere foranstaltninger, som vil være i fuld overensstemmelse med denne forordning, herunder den igangværende evaluering og kommende revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester, som desuden vil se på beskyttelsen af mindreårige som seere og sikre, at de er tilstrækkeligt beskyttet, når de ser audiovisuelt indhold. I betragtning af nye trusler og risici vil den undersøge, om der er behov for yderligere præcisering af begrebet skadeligt audiovisuelt indhold, og hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at sikre, at mindreårige ikke støder på sådant indhold.

Desuden har den kommende retsakt om digital retfærdighed til formål at styrke og gøre lovgivningen om forbrugerbeskyttelse egnet til formålet, også i det digitale miljø, i fuld overensstemmelse med forpligtelserne i denne forordning. Lovgivningen om forbrugere spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at forbrugere, herunder børn i deres rolle som forbrugere, ikke udsættes for urimelig eller vildledende praksis. Direktivet om urimelig handelspraksis anerkender navnlig børn som sårbare forbrugere, der har behov for øget beskyttelse. det indeholder også et forbud mod direkte at opfordre børn til at købe produkter, der reklameres for, eller til at overtale deres forældre eller andre voksne til at købe sådanne produkter til dem. Desuden vil CPC-forordningen som led i revisionen af den eksisterende lovgivning om beskyttelse af forbrugerne også blive revideret for at styrke det eksisterende

håndhævelseskoordineringssystem for nationale myndigheder og give Kommissionen direkte undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i specifikke sager.

Desuden styrker de seneste ændringer af forordning (EU) 2024/1689 om forbud mod AI-systemer, der genererer materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, den igangværende vedtagelse af forordningen om forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn sammen med den nyligt vedtagne omarbejdning af direktivet om seksuelt misbrug af børn EU's ramme for bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, både online og offline. De vil forbedre forebyggelsen og efterforskningen såvel som støtten til ofre.

Forslaget er også i fuld overensstemmelse med og støtter yderligere eksisterende eller kommende initiativer til at styrke og støtte mindreårige og sikre deres trivsel online, herunder EU-strategien for børns rettigheder8, Kommissionens henstilling om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv 9, handlingsplanen for digital uddannelse (2021-2027) 12 samt den kommende køreplan for fremtiden for digital uddannelse og digitale færdigheder fra 2030.

Børns sikkerhed online er en global udfordring, der kræver internationalt samarbejde. Forslaget er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker, herunder den internationale digitale strategi (2025), hvorigennem EU udvider og uddyber sit samarbejde bilateralt, regionalt og multilateralt. Forslaget harmoniserer lovgivningen i hele EU, hvilket vil støtte effektiviteten af EU's eksterne samarbejde og globale indflydelse på børns sikkerhed online.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslagets retsgrundlag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ifølge hvilken der kan træffes foranstaltninger for at sikre et velfungerende indre marked. Dette forslag har til formål at tilnærme reglerne med henblik på at etablere et velfungerende indre marked og i overensstemmelse med artikel 114, stk. 3, sikre et højt beskyttelsesniveau for børns sundhed og sikkerhed i hele Den Europæiske Union i betragtning af den nye teknologiske udvikling.

Hovedformålet med dette forslag er at indføre harmoniserede bestemmelser til beskyttelse af mindreårige online. Efterhånden som medlemsstaterne drøfter eller vedtager nye foranstaltninger for at begrænse adgangen til visse onlineplatforme, der anses for risikable for børn under en bestemt alder, er der risiko for, at EU's marked bliver stadig mere fragmenteret. Dette forslag har derfor til formål at sikre et velfungerende indre marked, navnlig med hensyn til levering af grænseoverskridende sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, softwareapplikationsbutikker, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter samt onlinespil. En sådan harmoniseret tilgang sikrer også et lige højt beskyttelsesniveau for mindreårige i hele EU.

Desuden præciserer og supplerer dette forslag de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2022/2065 for så vidt angår beskyttelse af mindreårige og supplerer forordning (EU) 2024/1689 for så vidt angår børnespecifikke sikkerhedskrav til AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter. Da både forordning (EU) 2022/2065 og forordning (EU) 2024/1689 har artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde som retsgrundlag, følger dette forslag samme tilgang.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af at digitale tjenester og AI-systemer i sagens natur er grænseoverskridende, hæmmer ovennævnte lovgivningsmæssige indsats på nationalt plan for forsinket adgang for mindreårige leveringen af digitale tjenester og systemer på tværs af grænserne, skaber retsusikkerhed og hindringer for gennemførelsen af det indre marked, høje overholdelsesomkostninger og et ulige beskyttelsesniveau for mindreårige i hele Europa.

De potentielle konsekvenser, hvis der ikke træffes øjeblikkelige foranstaltninger, kræver også en hurtig indsats. Medlemsstaterne er allerede ved at vedtage deres egen lovgivning. I 2025 og 2026 blev der modtaget flere TRIS-meddelelser (Italien, Frankrig, Norge, Grækenland, Polen, Østrig og Belgien) om aldersbegrænsninger for visse typer digitale tjenester. I næsten alle andre medlemsstater er høringerne i gang, udkastene drøftes i de nationale parlamenter eller er blevet bekendtgjort af regeringerne. De nationale lovgivninger er forskellige med hensyn til anvendelsesområde, aldersgrænser og typer af pålagte restriktioner. De foreslår forskellige definitioner eller kriterier for de typer digitale tjenester, hvis adgang skal begrænses, forskellige aldersgrænser (fra 13 til 16 år), som i sidste ende afhænger af forældrenes samtykke. Nogle af de nationale lovgivninger, der drøftes, omfatter yderligere forpligtelser vedrørende indbygget sikkerhed. Der er en betydelig risiko for, at udbredelsen af national lovgivning med forskellige retlige forpligtelser fragmenterer det indre marked, mindsker retssikkerheden og øger efterlevelsesomkostningerne for udbydere af digitale tjenester, samtidig med at der sikres et uensartet beskyttelsesniveau for mindreårige i hele Den Europæiske Union.

Harmonisering af reglerne for at beskytte mindreårige og give dem et sikkert onlinemiljø bør ske på EU-plan og dermed skabe forudsigelighed og sikkerhed, reducere overholdelsesomkostningerne i hele Europa og sikre, at alle mindreårige, uanset hvor de bor, nyder godt af et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed online.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget har til formål at sikre en stærk og sammenhængende ramme for beskyttelse af mindreårige online. Det gør den ved at indføre en EU-dækkende adgangsbegrænsning til sociale medier + for unge under 13 år. Tilgangen gør det muligt at oprette forældrekonti for børn mellem 13 og 15 år. Den giver harmoniseret adgang til sikre sociale netværkstjenester og videodelingsplatforme fra 15-årsalderen kombineret med klare forpligtelser vedrørende indbygget sikkerhed og klare krav og kriterier for anvendelse af alderssikring.

Forslaget tager udgangspunkt i rapporten fra formændene for det særlige panel om børns sikkerhed, som klart beskriver den risiko, som mindreårige udsættes for online. På denne baggrund indfører den en ramme, der tackler risikoen for de tjenester, der er nævnt i rapporten, uden at påvirke de grundlæggende rettigheder uforholdsmæssigt (se afsnit nedenfor).

Forslagets centrale elementer begrænser forordningen til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå forslagets mål. Forslaget fastsætter navnlig forpligtelser for forskellige typer digitale tjenester og systemer afhængigt af tjenestens eller systemets art for at sikre, at de er målrettede og forholdsmæssige. Denne tilgang tager fat på de konstaterede problemer, samtidig med at den ikke overbebyrder udbydere, der ikke er bekymrede over sådanne problemer. De materielle forpligtelser er begrænset til sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil og udbydere af softwareapplikationsbutikker. Efter en samreguleringstilgang bygger de på samreguleringsinitiativer for de tjenester, der er omfattet af denne forordning, herunder vedrørende softwareapplikationsbutikker og

onlinespil. For så vidt angår AI-systemer er forslaget begrænset til AI-ledsager og generelle samtalechatbotter, der kan udgøre en alvorlig risiko for mindreåriges sundhed, sikkerhed og trivsel, og som ikke er omfattet af krav om indbygget sikkerhed, der specifikt har til formål at imødegå denne risiko for mindreårige i henhold til forordning (EU) 2024/1689.

Samtidig er små virksomheder og mikrovirksomheder ikke undtaget fra denne forordning, da de ligeledes kan skade mindreårige. Det ville underminere formålet med dette forslag om at udelukke dem fra anvendelsesområdet.

Undtaget fra anvendelsesområdet, fordi de sandsynligvis ikke vil skade mindreårige, er almennyttige onlineencyklopædier, almennyttige uddannelsesmæssige og videnskabelige registre, tjenester og systemer, der er udformet til rent uddannelsesmæssige formål og drives i uddannelsesinstitutioner eller -organisationer, open source-platforme til softwareudvikling og -deling, medmindre platformen selv udgør et AI-system, der er omfattet af denne forordning og forordning (EU) 2024/1689, tjenester og systemer, der specifikt er udviklet og drives udelukkende med henblik på videnskabelig forskning og udvikling, og tjenester og systemer, der udformes, udvikles og drives af offentlige myndigheder og udelukkende til brug for nævnte offentlige myndigheder eller på deres vegne.

Ved at etablere en klar ramme ledsaget af samarbejde mellem medlemsstaterne samt samregulering har dette forslag til formål at øge retssikkerheden, sikre et velfungerende indre marked og øge tilliden.

- **Valg af instrument**

Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver lovgiveren mulighed for at vedtage forordninger og direktiver.

Kommissionen har besluttet at fremsætte et forslag til forordning for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for mindreårige i hele Unionen og forhindre forskelle, der hæmmer den frie levering af de relevante tjenester og systemer i det indre marked. Dette er nødvendigt for at skabe retssikkerhed og gennemsigtighed for både økonomiske operatører og børn og forældre.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Forslaget følger direkte op på anbefalingerne fra formændene for det særlige panel om børns sikkerhed online. Som en uafhængig proces undersøgte det særlige panel om børns sikkerhed online risici og muligheder for børn på digitale tjenester samt den eksisterende lovgivningsmæssige ramme og dens mangler. Den indsamlede omfattende data og ekspertise. Denne uafhængige proces samlede eksperter fra hele Den Europæiske Union fra forskellige områder, herunder sundhed, børnepsykologi og psykiatri, computervidenskab, digital teknologi og medier, samfundsvidenskab og børns rettigheder. Repræsentanter for ungdomsgrupper, forældregrupper og børnerettighedsorganisationer deltog også i mødet. Yderligere interessenter gav input gennem hele processen såsom OHCHR, specialiserede tænketanke, repræsentanter for industrien samt Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Unge blev også hørt i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag. Formanden for Den Rådgivende Ungdomsgruppe drøftede børns sikkerhed og trivsel online på sit møde i december 2026 og samlede synspunkter fra børn fra alle 27 EU-medlemsstater. Gruppen

består af mere end 30 unge repræsentanter, en fra hver EU-medlemsstats nationale ungdomsråd, en fra Det Europæiske Ungdomsforum og observatører fra kandidatlande og potentielle kandidater til EU-tiltrædelse. I december 2025 drøftede forummet for sikker internetbrug, som omfattede over 200 børn, unge og repræsentanter for civilsamfundet, erhvervslivet og de nationale myndigheder, emnet "Hvorfor alder betyder noget: Beskyttelse og styrkelse af unge i den digitale tidsalder ". Bedre internet for børn Ungdomsambassadører og ungdomsrepræsentanter fra platformene for børns deltagelse blev også aktivt inddraget i det særlige panel. På tværs af grupperne understregede ungdomsrepræsentanterne de digitale tjenesters ansvar for at levere sikre og alderssvarende tjenester. De fremhævede behovet for krav til indbygget sikkerhed, herunder alderssvarende standardindstillinger, anbefalingssystemer og grænsefladedesign.

Denne høringsproces suppleres af Kommissionens bredere inddragelse af interessenter inden for børns sikkerhed online. Dette omfatter høringsprocesser i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen om digitale tjenester samt strategien for et bedre internet for børn og dens netværk af Safer Internet-centre og ungdomsambassadører for et bedre internet for børn. I forbindelse med vedtagelsen af retningslinjerne for beskyttelse af mindreårige i henhold til forordning (EU) 2022/2065 gav en indkaldelse af feedback i 2024, som modtog mere end 170 tilbagemeldinger, og en offentlig høring i 2025 med mere end 300 input detaljerede oplysninger fra en bred vifte af interessenter, herunder forskere, civilsamfundet, industrien og offentlige myndigheder, om god praksis og foranstaltninger vedrørende onlineplatforme til udformning af en sikker onlinetjeneste for børn. Et flertal af respondenterne var positivt stemt over for de foranstaltninger, der blev indført med retningslinjerne, og som i vid udstrækning er kodificeret i nærværende forslag. De anmodede også om yderligere klarhed om retningslinjernes juridiske karakter og om de situationer, hvor alderskontrol og aldersvurdering er passende.

Mellem marts og april 2026 gennemførte Kommissionen en Eurobarometerundersøgelse om indvirkningen af overdreven skærmtid og sociale medier på unges mentale sundhed og indsamlede data fra mere end 26,000 13-18 år og mere end 12,000 forældre i alle 27 medlemsstater. Resultaterne viser, at skærmtid er en stor del af unges dagligdag med stor risiko, da ni ud af ti unge har oplevet mindst ét skadeligt eller foruroligende stykke onlineindhold inden for de seneste tre måneder, også med hensyn til interpersonelle skader og cybermobning. 54 % af forældrene og 45 % af de 13-18-årige mener, at aldersforsinkelser er en effektiv løsning, og 47 % af forældrene og 48 % af de unge opfordrer til en bedre gennemførelse af de eksisterende regler ved hjælp af digitale tjenester.

Desuden modtager Kommissionen løbende yderligere dokumentationskilder fra Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester og de nationale koordinatorer for digitale tjenester, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de mindre onlineplatforme og sikre, at de skaber et sikkert miljø for mindreårige, og som nøje overvåger dette område på stedet.

Yderligere høringsprocesser, der også gennemføres inden for rammerne af relaterede europæiske initiativer såsom forordningen om digital retfærdighed og direktivet om audiovisuelle medietjenester. Høringen og indkaldelsen af feedback om forordningen om digital retfærdighed blev åbnet for en periode på 12 uger den 17. juli 2025, hvor der blev indsamlet omfattende feedback fra borgere, offentlige myndigheder og andre interessenter, som indsamlede relevant dokumentation om afhængighedsskabende design af digitale produkter og vildledende eller manipulerende grænsefladedesign, herunder indvirkningen på en sådan praksis på mindreårige. F.eks. blev 5,000 børn fra EU's platform for børns deltagelse hørt om digital retfærdighed inden for rammerne af EU-strategien for børns rettigheder.

Desuden iværksatte Kommissionen den 10. februar 2026 en offentlig høring med henblik på at vurdere virkningen af direktivet om audiovisuelle medietjenester og indsamle feedback fra en lige så bred vifte af interessenter, herunder om de bedste metoder til at styrke beskyttelsen af mindreårige online. Begge høringsprocesser gav relevant dokumentation med henblik på dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

De vigtigste elementer i dette forslag bygger på en righoldig mængde dokumentation fra meget forskellige kilder, herunder konsekvensanalyser, der danner grundlag for andre, enten allerede vedtagne eller kommende, lovgivningsinitiativer.

Den foreslåede forordning og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om forslagets virkninger understøttes derfor af et solidt evidensgrundlag.

For det første samlede det særlige panel om onlinesikkerhed for børn over 60 eksperter fra forskellige områder, herunder sundhed, børnepsykologi og psykiatri, computervidenskab og samfundsvidenskab samt repræsentanter fra ungdomsgrupper, forældregrupper og organisationer for børns rettigheder, og formændene mødtes også med OHCHR, specialiserede tænketanke, industrien og Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

For det andet bygger den særlige konsekvensanalyse i arbejdsdokumentet på eksisterende konsekvensanalyser, herunder for forordningen om digitale tjenester, forordningen om digitale markeder, forordningen om kunstig intelligens, forslaget til forordning om forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn og det omarbejdede direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, samt den kommende forordning om digital retfærdighed og direktivet om audiovisuelle medietjenester ("AVMS-direktivet").

For det tredje indsamles dokumentation og data gennem gennemførelse og håndhævelse af forordningen om digitale tjenester, navnlig 10 foreløbige konklusioner vedrørende beskyttelse af mindreårige, herunder om afhængighedsskabende design, sikre konti og alderssikring, samt undersøgelser, risikovurderingsrapporter og inddragelse af interessenter, navnlig under udarbejdelsen af retningslinjerne for beskyttelse af mindreårige, som omfattede en indkaldelse af feedback, en offentlig høring, inddragelse af børn og unge og møder med Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester. I den forbindelse er samarbejdet med de nationale myndigheder inden for tilsyns- og håndhævelsesrammen i forordningen om digitale tjenester i gang. Dette giver værdifulde input fra efterforskninger, og mange medlemsstater har gennemført undersøgelser og høringer vedrørende deres nationale udkast til lovgivning om beskyttelse af mindreårige, f.eks. Sverige og Tyskland.

For det fjerde peger internationalt engagement og samarbejde yderligere på kilder til dokumentation fra offentlige myndigheder og lovgivere. Kommissionen arbejder tæt sammen med andre reguleringsmyndigheder, herunder fra Australien og Det Forenede Kongerige, der gennemførte konsekvensanalyser og undersøgelser, samt Brasilien og Japan.

For det femte omfatter yderligere undersøgelser en omfattende akademisk forskning, en Eurobarometerundersøgelse om virkningen af overdreven skærmtid og sociale medier på unges mentale sundhed, der blev gennemført i 2026, og et studie bestilt af Kommissionen om virkningerne af alderssikring på de grundlæggende rettigheder og de økonomiske omkostninger herved.

Kommissionen udarbejdede et ledsagende analytisk arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, herunder i) en problemdefinition, ii) en redegørelse for den fulgte tilgang og iii) en konsekvensanalyse. Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene bygger på rapporten fra formændene for det særlige panel samt dokumentation og data indsamlet i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen om digitale tjenester og udarbejdelsen af konsekvensanalyser, navnlig for forordningen om digital retfærdighed og revisionen af direktivet om audiovisuelle medietjenester.

Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene skitserer de vigtigste sociale og økonomiske virkninger af forslaget. Med hensyn til de sociale virkninger bør mindreåriges sundhed forbedres som en direkte og indirekte virkning af forslaget. Ved at forsinke adgangen til visse specifikke tjenester og sørge for garantier for alderssvarende digitale tjenester vil onlinemiljøet blive et sikrere sted for mindreårige, hvilket begrænser den risiko, de udsættes for online, og deres indvirkning på deres kognitive udvikling samt deres fysiske og mentale sundhed.

Med hensyn til de økonomiske virkninger forventes de marginale omkostninger, der indføres med dette forslag, fortsat at være relativt begrænsede med hensyn til gennemførelsen af de fleste krav til indbygget sikkerhed, da disse allerede fandtes i retningslinjerne for beskyttelse af mindreårige i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester. Kravene om at udarbejde overholdelsesplaner og forlade sig på revisioner er i vid udstrækning allerede medtaget i bestemmelserne om risikovurdering og revision i forordningen om digitale tjenester. De vedrører også udbydere med en meget stor brugerbase (45 mio. aktive brugere om måneden), hvilket bør begrænse indvirkningen på SMV'er, da de i princippet ikke når op på en størrelse i deres brugerbase, der svarer til meget store onlineplatformes størrelse. Gennemførelsen af foranstaltninger til alderssikring og værktøjer til forældrekontrol vil føre til yderligere omkostninger for udbydere af digitale tjenester. Det er ikke muligt endeligt at fastslå omkostningerne ved disse justeringer og deres forekomst, navnlig for det potentielt store antal små udbydere og mikroudbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og videospil, der ikke tidligere var forsøgspersoner i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester. Disse omkostninger afbødes imidlertid af udviklingen af EU's alderskontrolløsning, den forventede øgede udvikling af markedet for sikre designløsninger og det forhold, at der allerede findes lignende krav i EU-retten og i stigende grad i tredjelande. Det bør også tages i betragtning, at mange udbydere af digitale tjenester sandsynligvis vil stå over for mange af disse omkostninger gentagne gange i henhold til national lovgivning og dermed drage fordel af harmoniserede regler.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har til formål at forbedre, fremme og støtte respekten for børns rettigheder online som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"). Formålet med udsættelsen af adgangen er at sikre børns omfattende rettigheder online, herunder deres ret til den beskyttelse, der er nødvendig for deres trivsel, sundhed og sikkerhed, privatliv, deltagelse, ret til frit at udtrykke deres synspunkter i overensstemmelse med deres alder og modenhed, idet der først og fremmest tages hensyn til deres tarv, og deres ret til udvikling og selvbestemmelse sikres uden de risici og skader, der er forbundet med visse onlinetjenester og -systemer. Selv om de tjenester, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, udgør en betydelig risiko for børns sundhed og sikkerhed, giver de også børn mulighed for frit at udtrykke deres synspunkter og for at modtage og meddele idéer, som er beskyttet af chartrets artikel 24, stk. 1, og artikel 11, stk. 1. Adgangsforsinkelsen er derfor strengt begrænset til kontoindførelser på et meget defineret sæt digitale tjenester og systemer,

der anvender visse designfunktioner og stiller visse funktioner til rådighed for mindreårige, som har vist sig at være skadelige for mindreåriges sundhed og sikkerhed. Denne foranstaltning sikrer, at denne begrænsning af barnets ret til ytringsfrihed fortsat er forholdsmæssig og nødvendig for at opfylde målet af almen interesse som krævet i chartret. Adgangen til tjenester, der er sikre, alderssvarende, udformet til børn og giver mulighed for passende kontrol og tilsyn fra forældrenes side, bør ikke begrænses. Desuden gives der undtagelser fra forsinkelsen for at sikre adgang til oplysninger, undervisningsmateriale og offentlige tjenester.

I overensstemmelse med generel bemærkning 25 fra FN's Komité for Barnets Rettigheder fastsættes der krav om indbygget sikkerhed for at sikre overholdelse af børns rettigheder online. Sikre miljøer vil give børn yderligere privatliv, mens begrænset kontakt med fremmede vil mindske risikoen for cybermobning og grooming.

Forældre og værger spiller også en vigtig rolle i deres børns opdragelse og udvikling, som anerkendt i artikel 24, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Respekten for privatliv og familieliv, hjem og kommunikation er sikret ved chartrets artikel 7. Chartrets artikel 14, stk. 3, sikrer, at friheden til at oprette uddannelsesinstitutioner med behørig respekt for de demokratiske principper og forældrenes ret til at sikre sig, at deres børn undervises i overensstemmelse med deres religiøse, filosofiske og pædagogiske overbevisning, respekteres i overensstemmelse med de nationale love om udøvelsen af denne frihed og ret, samtidig med at det sikres, at andre grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret, herunder artikel 21 om ikkeforskelsbehandling og artikel 24 om børns rettigheder, respekteres, idet der først og fremmest tages hensyn til barnets tarv.

I erkendelse af denne vigtige rolle, som forældre og værger spiller, giver forslaget værktøjer til værger og giver forældre mulighed for at oprette konti i et sikkert miljø for 13-15-årige mindreårige. Disse værktøjer skal stilles til rådighed i overensstemmelse med udviklingen i børns evner og under overholdelse af deres ret til privatlivets fred.

Denne forordning sikrer ligeledes respekten for børns rettigheder ved at styrke deres autonomi. Forordningen kræver, at udbydere af digitale tjenester og systemer, der er omfattet af anvendelsesområdet, stiller let tilgængelige og børnevenlige indberetningssystemer til rådighed. De skal sikre, at indberetninger fra mindreårige og værger behandles som en prioritet. Forordningen giver også mulighed for yderligere kontrol over mindreåriges omgivelser. Desuden hjælper forslaget børn med deres digitale uddannelse, læse- og skrivefærdigheder og støtte fra forældre, omsorgspersoner, lærere og undervisere ved at give medlemsstaterne mulighed for at udvikle nationale strategier til støtte for målene om at beskytte børn online.

Systemer til alderssikring og kravet om at kontrollere brugernes alder kan potentielt have betydelige konsekvenser for retten til privatlivets fred samt brugernes ytringsfrihed, deltagelse og ikkeforskelsbehandling. Forslaget fastsætter klare krav til indførelse og anvendelse af systemer til alderssikring samt garantier og overgangsforanstaltninger for at begrænse indvirkningen på disse grundlæggende rettigheder til, hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte mindreåriges sundhed og sikkerhed online. Disse kriterier omfatter en høj grad af nøjagtighed, pålidelighed, robusthed, sikkerhed, ikkeforskelsbehandling og ikkeindblanding. Efter en risikobaseret tilgang og sikring af proportionalitet er alderskontrol kun påkrævet for gennemførelsen af adgangsforsinkelsen og begrænset til nye konti og eksisterende konti, når udbyderen ikke med en høj grad af sikkerhed kan fortælle, at kontoindehaveren ligger over aldersgrænsen. Ved at forankre disse kriterier i lovgivningen fastsætter forslaget klare retlige standarder for anvendelse og indførelse af systemer til alderssikring, der sikrer en høj standard for databeskyttelse i forbindelse med deres anvendelse. Dette vil fremme udbredelsen af et

innovativt marked for løsninger til alderssikring inden for det digitale indre marked under overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det er vigtigt, at Kommissionen har tilstrækkeligt personale til at udføre aktiviteterne i henhold til denne forordning. Dette er særlig vigtigt, fordi Kommissionen i forbindelse med udførelsen af sine opgaver vil skulle føre tilsyn med nogle af de økonomisk stærkeste og teknologisk mest avancerede virksomheder i verden. Tilsynet med disse virksomheder vil kræve højt kvalificeret og specialiseret profilering. Kommissionen står over for en høj politisk risiko, hvis håndhævelsen ikke får tilstrækkelige ressourcer. Opfordrer til en hurtig indsats for at beskytte europæiske børn online, og for at sikre, at den næste generation beskyttes effektivt, kræves der tilstrækkeligt personale — også for at gennemføre den hurtige håndhævelse, der vil være påkrævet i henhold til denne forordning;

Med henblik herpå vil Kommissionen anvende tilsynsgebyret som fastsat i artikel 43 i forordningen om digitale tjenester. Da dette forslag er en præcisering af forordningen om digitale tjenester, bør dens ressourcer ligeledes baseres på det samme tilsynsgebyr. Yderligere oplysninger om de budgetmæssige konsekvenser findes i LFDS.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget vil blive nøje evalueret, navnlig med hensyn til effektiviteten af adgangsforsinkelsen, det personelle anvendelsesområde for adgangsforsinkelsen og dens proportionalitet samt kravene om indbygget sikkerhed. Denne evaluering skal tage hensyn til de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af forslaget, samt den teknologiske, markedsmæssige og retlige udvikling.

Dette vil supplere den løbende overvågning i henhold til forordningen om digitale tjenester.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser, herunder forordningens forsøgsperson og anvendelsesområde (artikel 1 og 2) og definitionerne af centrale begreber, der anvendes i forordningen (artikel 3). I disse afsnit fastsættes også regler for modvirkning af omgåelse for udbydere, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde (artikel 4), og identificerede udbyderes forpligtelser til at anmelde og gennemgå en uafhængig revision af en overholdelsesplan (artikel 5).

Kapitel II indeholder bestemmelser om mindreåriges forsinkede adgang til sociale medier og fastsætter, at udbydere af tjenester, der har særlige karakteristika, og som udgør sociale netværkstjenester eller videodelingsplatformstjenester eller begge dele, ikke må tillade mindreårige under 15 år at oprette en selvstændig konto. Desuden kan udbydere af disse tjenester tillade værger at oprette konti for mindreårige over 13 år med begrænsede alderssvarende funktioner for at få adgang til tjenesten (artikel 6). Hvis udbydere af videodelingsplatformstjenester kan påvise, at de er en alderssvarende tjeneste, kan de undtagelsesvis give værger mulighed for også at give mindreårige under 13 år adgang ved hjælp af konti, der oprettes og overvåges af værgerne selv (artikel 7).

Kapitel III indeholder bestemmelser om indbygget sikkerhed, der finder anvendelse på udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og onlinespil.

Afdeling 1 indeholder generelle bestemmelser, der finder anvendelse på udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter, onlinespil og softwareapplikationsbutikker. I denne afdeling præciseres det, at kravene i dette kapitel også gælder for ikkeregistrerede tjenestemodtagere eller brugere af systemet, og at det kun er muligt at fravige disse krav, når det er fastslået, at tjenestemodtageren eller brugeren af systemet er en voksen, der gør brug af alderssikring i overensstemmelse med kapitel V (artikel 8).

Afdeling 2 indeholder bestemmelser, der finder anvendelse på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester. Det er navnlig forbudt for disse tjenester at udforme, tilrettelægge eller drive deres tjenester på en måde, der har til formål eller med rimelighed kan forudses at tilskynde mindreårige til tvangsmæssig eller overdreven brug af tjenesten, og de bør indføre effektive tidsstyringsværktøjer, der beskytter mindreåriges grundlæggende søvntimer og skoletid (artikel 9). De udbydere, der anvender anbefalingssystemer, er forpligtet til at udforme de foreslåede oplysninger og optimeringen af deres anbefalingssystemer til mindreårige på en måde, der sikrer et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige (artikel 10). Desuden skal disse udbydere indføre passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre, at indstillingerne som standard fastsættes til et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, som ikke kan ændres, medmindre mindreårige udtrykkeligt har givet samtykke til sådanne ændringer. Disse udbydere sikrer, at funktioner eller indstillinger, der har en faktisk eller forventet negativ indvirkning på privatlivets fred og trygheden og sikkerheden for mindreårige, ikke er tilgængelige for mindreårige (artikel 11). Disse sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester er også forpligtet til at indføre foranstaltninger, der sikrer et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige for så vidt angår kontakter mellem mindreårige og andre tjenestemodtagere (artikel 12). Endelig skal de samme udbydere sikre, at det, inden en økonomisk transaktion finder sted, er gennemsigtigt for den mindreårige, at der er tale om en økonomisk transaktion, og at deres stadig voksende kommercielle færdigheder ikke udnyttes gennem design-, organisations- eller driftsvalg, der kan føre til overdrevne, impulsive eller uønskede udgifter, hvilket omfatter ikke at udsætte mindreårige for variable belønningssystemer (artikel 13).

Afdeling 3 indeholder bestemmelser, der finder anvendelse på AI-ledsager og generelle samtalechatbotter. Dette afsnit forpligter navnlig udbyderne til at gennemføre bestemmelser om indbygget sikkerhed i forbindelse med afhængighedsskabende design, sikre indstillinger og gennemsigtighed i handelstransaktioner som fastsat i artikel 9, 11 og 13 i afdeling 2 samt specifikke regler, der er skræddersyet til disse systemer (artikel 14). Disse regler kræver, at udbydere af AI-ledsager og af generelle samtalechatbotter indfører en stærk beskyttelse af børns sikkerhed, herunder udformning af systemerne, så mindreårige ikke udsættes for funktioner, der sandsynligvis vil skabe følelsesmæssig afhængighed, forebygge skadelige interaktioner og foretage test og overvågning efter markedsføringen for at identificere og afbøde skader på mindreåriges sikkerhed, sundhed, grundlæggende rettigheder og trivsel og udvikling. Hvis sådanne systemer anvendes som en funktionalitet i en social onlinenetværkstjeneste, en videodelingsplatformstjeneste eller et onlinespil, bør udbyderne af disse tjenester sikre, at AI-ledsager og generelle samtalechatbotter ikke aktiveres automatisk, at mindreårige har mulighed for at fravælge deres anvendelse, hvor det er muligt, og ikke tilskyndes til at anvende dem.

§ 4 indeholder bestemmelser, der finder anvendelse på onlinespil. Dette afsnit forpligter navnlig udbyderne til at gennemføre bestemmelser om indbygget sikkerhed i forbindelse med afhængighedsskabende design og sikre indstillinger som fastsat i artikel 9, 11 og 12 i afdeling 2 samt specifikke regler, der er skræddersyet til onlinespil (artikel 15). Disse regler omfatter, at onlinespil skal gennemføre sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre, at onlinespil anvendes til at anspore mindreårige til at tage kontakt til andre tjenester, der kan udgøre en risiko for deres privatliv og sikkerhed. Hvis udbydere af videospilplatforme giver modtagere mulighed for at skabe videospil, skal udbyderen indføre den nødvendige software og organisatoriske struktur, der gør det muligt for disse videospil at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 15, stk. 1 og (2), og artikel 18 og 20.

Afdeling 5 indeholder bestemmelser om alderssvarende adgang, der gælder for udbydere af softwareapplikationsbutikker. Dette afsnit forpligter disse udbydere til at indføre et aldersklassificeringssystem for at fastslå softwareapplikationers alderssvarende karakter og vurdere tjenestemodtagerens alder gennem alderssikring. Hvis en softwareapplikation ikke anses for at være alderssvarende, må udbyderen af softwareapplikationsbutikken ikke give mindreårige adgang til sådanne softwareapplikationer, der er alderssvarende (artikel 16). Endelig opfordres der i dette afsnit til, at der udarbejdes adfærdskodekser for at bidrage til en harmoniseret indførelse og anvendelse af aldersklassificeringssystemer (artikel 17).

Afdeling 6 fastsætter yderligere generelle forpligtelser for mindreårige og styrkende værktøjer for mindreårige og værger, der gælder for udbydere af sociale netværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og videospilplatforme og -spil. I dette afsnit præciseres det, at disse udbydere er forpligtet til at sikre, at tjenestens funktioner, kommunikation, oplysninger, brugerkontrolværktøjer og -mekanismer, advarsler og alle andre oplysninger, der er omhandlet i kapitel III, er let tilgængelige for alle mindreårige og præsenteres på en måde, som mindreårige kan forstå. Udbydere af meget store onlineplatforme som omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065 er forpligtet til at fremlægge sådanne oplysninger på det eller de officielle sprog i den eller de medlemsstater, hvor tjenesten leveres. Desuden er udbydere af sociale netværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og videospilplatforme forpligtet til at stille værktøjer til rådighed, der gør det muligt for mindreårige at få kontrol over indhold og deres indstillinger og give feedback, hvilket bør have en varig indvirkning på det anbefalede indhold (artikel 18). I dette afsnit præciseres det også, at disse udbydere er forpligtet til at indføre børnevenlige rapporteringsmekanismer og støtteværktøjer for mindreårige (artikel 19) samt effektive og brugervenlige værktøjer til værger. Desuden forpligter dette afsnit disse udbydere af sociale netværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og onlinespil til at tilskynde til udrulning af sådanne værktøjer og kræver, at udbydere af meget store onlineplatforme som omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065 sikrer, at disse værktøjer til værger er interoperable med værktøjer til værger, der stilles til rådighed af tredjeparter, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2022/1925 (artikel 20). Endelig fastsættes det i dette afsnit, at mindreårige og værger har ret til at indgive en klage til den kompetente myndighed over udbydere af sociale netværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og onlinespil med påstand om overtrædelse af denne forordning, mindreårige og værger har ret til at bemyndige et organ, en organisation eller en sammenslutning til at udøve de rettigheder, der følger af denne forordning, på vegne af den mindreårige eller dennes værge (artikel 21).

Afdeling 7 indeholder andre bestemmelser om due diligence for et sikkert miljø online. Den fastsætter overvågningsforpligtelserne for meget store onlineplatforme (artikel 22),

bestemmelser om udarbejdelse af adfærdskodekser (artikel 23) og forpligtelsen for tjenester til at have retlige repræsentanter (artikel 24). Endelig fastsættes det, at Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere de foranstaltninger, der er anført i dette kapitel, for at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste (artikel 25).

Kapitel IV indeholder en forpligtelse til at kontrollere forældreansvaret (artikel 26).

Kapitel V indeholder bestemmelser om alderssikring.

Afsnit 1 indeholder de generelle principper for alderssikring. I dette afsnit præciseres det, at hvis udbydere, der er omfattet af kapitel II og III, skal gennemføre løsninger til alderssikring, skal de sikre et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, robusthed, ikkeindgribende foranstaltninger, privatlivets fred og ikkeforskelsbehandling, og at egenerklæring ikke er tilstrækkelig til at overholde denne forordning (artikel 27), fastsætter det også de specifikke regler for databeskyttelse i forbindelse med alderssikring (artikel 28).

Afsnit 2 supplerer dette med specifikke forpligtelser vedrørende alderssikring, hvori det fastsættes, at udbydere med henblik på overholdelse af artikel 29 og 5 bør indføre alderskontrol, og at de med henblik på overholdelse af kapitel III kan anvende både alderskontrol og andre løsninger til alderssikring på særlige betingelser (artikel 30), suppleret med en beføjelse for Kommissionen til at præcisere de nærmere oplysninger, der er fastsat i kapitlet om alderssikring. Desuden kræves det i dette afsnit, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes forskellige metoder til at opnå attestering af aldersbevis med henblik på at kontrollere mindstealderen og stille mindst én løsning til alderskontrol til rådighed (artikel 31). Endelig indeholder dette afsnit foranstaltninger vedrørende alderskontrol af eksisterende konti (artikel 32).

Kapitel VI indeholder en bestemmelse om foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at forberede og støtte mindreårige, efterhånden som denne forordning bliver en realitet (artikel 33).

Kapitel VII indeholder bestemmelserne om kompetencer, tilsyn og håndhævelse af de bestemmelser i dette forslag, der bygger på de eksisterende håndhævelsesstrukturer og -rammer i henhold til forordning (EU) 2022/2065 og forordning (EU) 2024/1689 for at undgå overlapninger og sikre overensstemmelse med de eksisterende regler for formidlingstjenester og AI-systemer (artikel 34). Hvis Kommissionen indleder procedurer for tjenester og systemer, der henhører under dens enekompetence, bestræber Kommissionen sig på at vedtage en endelig afgørelse inden for 90 dage og meddele de foreløbige konklusioner til den pågældende udbyder senest 30 dage efter indledningen af proceduren (artikel 35). Endelig indeholder den en bestemmelse om Kommissionens finansiering af tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter i henhold til denne forordning (artikel 36) og bestemmelser om udvikling af ekspertise- og hændelsesreaktionsmekanismer (37 og 38).

Kapitel VIII indeholder bestemmelserne om gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter (artikel 39 og 40), og **kapitel IX** indeholder de afsluttende bestemmelser, herunder om revision af forordningen, medtagelse af denne forordning i bilaget til direktivet om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål (artikel 41) og ikrafttræden og anvendelse (artikel 42 og 43).

2026/0286 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

EU KIDS ACT – "EU Keeping Internet Digital Spaces Accountable and Trustworthy"

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter, onlinespil og softwareapplikationsbutikker er blevet en vigtig del af mindreåriges dagligdag. Sådanne informationssamfundstjenester og AI-systemer skaber muligheder for mindreårige på områder som identitetsudvikling, læring, uddannelse, aktivt medborgerskab, udvikling af relationer, kommunikation, opbygning af forbindelser og kreativitet. Samtidig kan nogle af disse tjenester og systemer, bl.a. på grund af deres design, udgøre en trussel mod mindreåriges privatliv og sikkerhed. Denne trussel omfatter f.eks. eksponering for ulovligt indhold, cybermobning eller kontakt fra personer, der forsøger at skade mindreårige. Mindreårige kan også være udsat for risici som sårbare forbrugere gennem handelspraksis, der kan være manipulerende og forårsage uønsket forbrug, kompulsiv og vanedannende adfærd. Denne risiko kan stamme fra den mindreåriges direkte erfaring med sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter, onlinespil og softwareapplikationsbutikker eller fra andre brugeres handlinger på platformen eller systemerne.

(2) Der blev nedsat et særligt ekspertpanel om børns sikkerhed online ("det særlige panel") med henblik på at rådgive Kommissionen om en europæisk tilgang til børns sikkerhed online. Rapporten fra formændene for det særlige panel blev fremlagt i juli 2026 og bygger på seks vejledende principper: en udviklingsbaseret tilgang, lighed og mangfoldighed, beskyttelse af mindreårige, digitale tjenesters ansvar og forbrugerrettigheder, myndiggørelse og medieuddannelse samt børns rettigheder og deltagelse. Rapporten anbefaler navnlig EU-dækkende adgangsbegrænsning for adgang til sociale medier, harmoniserede regler om sikkert design af sociale medier, andre digitale tjenester, onlinespil og visse AI-systemer, der er tilgængelige for mindreårige, samt forholdsmæssige privatlivsbevarende alderssikringssystemer.

[1] EUT C , , s..
[2] EUT C , , s..

Formålet er at dække hele det digitale miljø for at sikre en effektiv og omfattende beskyttelse af mindreårige online (sociale medier+).

(3) Mange medlemsstaterne indfører eller overvejer at indføre national lovgivning for at fastsætte en mindstealder for mindreåriges adgang til visse onlinetjenester. Denne divergerende nationale lovgivning har en negativ indvirkning på det indre marked, som i henhold til artikel 26 i TEUF indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser og etableringsfrihed, da internettet og onlinetjenester og -systemer i sagens natur er grænseoverskridende. Det er nødvendigt at harmonisere betingelserne for udbyderes begrænsning af mindreåriges adgang til visse tjenester og systemer samt forpligtelserne vedrørende design af deres tjenester og systemer for at skabe retssikkerhed for udbydere, der tilbyder tjenester og systemer, som er tilgængelige for mindreårige i hele Unionen, og sikre et harmoniseret beskyttelsesniveau for mindreårige, uanset hvor i Unionen de befinder sig.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065[3] fastlægger en horisontal ramme for due diligence-forpligtelser for udbydere af formidlingstjenester, herunder specifikke forpligtelser vedrørende beskyttelse af mindreårige online. Navnlig indeholder artikel 28 i nævnte forordning krav om, at udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, skal indføre passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste. Kommissionens retningslinjer for foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online[4] indeholder en ikkeudtømmende liste over foranstaltninger, som udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, skal indføre for at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065.

(5) Nærværende forordning præciserer og supplerer de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2022/2065 for så vidt angår beskyttelse af mindreårige, navnlig for at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, under hensyntagen til retningslinjerne og den rapport, der er udarbejdet af formændene for det særlige panel. Med henblik herpå fastsætter nærværende forordning regler for en harmoniseret mindstealder for oprettelse af en konto på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester samt regler for harmoniserede designkrav til sådanne tjenester og for alderssikring.

(6) Med henblik herpå udgør bestemmelserne om fastsættelse af en harmoniseret mindstealder for oprettelse af en konto på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, om harmoniserede sikkerhedskrav til sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, videospilplatformstjenester og softwareapplikationsbutikker og om harmoniserede regler om alderssikring online og forældreansvar, for så vidt som de operationaliserer forpligtelsen til at indføre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, en præcisering af artikel 28 i forordning (EU) 2022/2065.

(7) Intet i denne forordning bør fortolkes som en generel overvågningsforpligtelse eller en generel forpligtelse til aktivt at undersøge forhold eller som en generel forpligtelse for

---

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

[4] Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065 (EUT C, C/2025/5519, 10.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5519/oj).

udbyderne af formidlingstjenester til at træffe proaktive foranstaltninger vedrørende ulovligt indhold.

(8) Denne forordning supplerer også Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689[5], som fastsætter en omfattende, risikobaseret ramme for regulering af kunstig intelligens i Unionen. Forordning (EU) 2024/1689 forbyder visse former for AI-praksis, herunder skadelig udnyttelse af mindreåriges sårbarheder og manipulation. Desuden fastsættes der krav til højrisiko-AI-systemer, gennemsigtighedskrav til interaktive og generative AI-systemer og forpligtelser for udbydere af de mest avancerede AI-modeller til almen brug til at vurdere og afbøde systemiske risici, herunder risici for mindreåriges sikkerhed og trivsel. Uden at det berører de krav og forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1689, har nærværende forordning til formål at afhjælpe den særlige risiko, som AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter udgør for mindreårige, og at præcisere harmoniserede foranstaltninger, som udbydere af disse AI-systemer bør træffe for at sikre et højt beskyttelsesniveau for mindreåriges sundhed og sikkerhed og støtte deres fysiske, mentale og følelsesmæssige trivsel og udvikling.

(9) Denne forordning bør ses som en del af EU's samlede indsats for at beskytte brugere, herunder børn og andre sårbare grupper, mod at blive udsat for ulovligt indhold online. Dette omfatter direktiv (EU) 2024/1385 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som kriminaliserer deling af intime billeder eller manipuleret materiale uden samtykke, kønsbaseret hadefuld tale, cyberchikane og cyberstalking, herunder når det er rettet mod mindreårige.

(10) Denne forordning berører ikke reglerne i direktiv 2010/13/EU, som regulerer andre aspekter af leveringen af de tjenester, der er omfattet af denne forordning, navnlig reglerne om beskyttelse af mindreårige som seere af audiovisuelt indhold. Hvis andre EU-retlige instrumenter regulerer lignende, men ikke mere specifikke aspekter ved leveringen af de tjenester, der er omfattet af nærværende forordning, bør sidstnævnte have forrang.

(11) Denne forordning bør på grundlag af definitionerne vedrørende det digitale miljø finde anvendelse på visse informationssamfundstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Denne forordning bør specifikt finde anvendelse på udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester. Denne forordning bør også finde anvendelse på visse AI-systemer som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2024/1689, som er tilgængelige for mindreårige, og som betragtes som AI-ledsager eller generelle samtalechatbotter. Desuden bør denne forordning finde anvendelse på udbydere af styresystemer som defineret i forordning (EU) 2022/1925 samt på udbydere af softwareapplikationsbutikker som defineret i forordning (EU) 2022/1925, som er en type onlineformidlingstjeneste, der fokuserer på softwareapplikationer som det formidlede produkt eller den formidlede tjeneste. For at undgå tvivl finder denne forordning også anvendelse på sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatforme og softwareapplikationsbutikker, der

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

er udpeget som meget store onlineplatforme i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065.

(12) Videospil er blevet en vigtig del af det digitale miljø, hvor mindreårige deltager og interagerer med andre på en legende, målorienteret eller underholdende måde. Visse videospilplatforme gør det muligt at udbrede og udveksle brugergenereret indhold til et ubestemt antal tjenestemodtagere og lette kontakten mellem disse modtagere. Sådanne onlinespil falder ind under definitionen af onlineplatforme som omhandlet i forordning (EU) 2022/2065 og bør være omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde. Samtidig bør visse onlinespil, der ikke gør det muligt at udbrede oplysninger til et ubestemt antal modtagere, også være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Dette er tilfældet med ethvert spil, der kan spilles på en computer, en mobil enhed eller en spillekonsol, uanset om den underliggende software efterfølgende implementeres lokalt eller ved fjernadgang, f.eks. ved hjælp af et varigt medium, og uanset om tjenesten leveres gratis, mod betaling eller mod hybridt vederlag, der involverer køb i tjenesten (eller i applikationen). Onlinespil, der udelukkende kan tilgås eller købes via fysiske medier uden nogen onlinekomponent, der gør det muligt at få adgang til, distribuere eller købe dem, betragtes ikke som onlinespil i forbindelse med denne forordning. For at undgå tvivl betragtes et onlinespil, der også har visse funktioner svarende til en videodelingsplatform, som et onlinespil i forbindelse med denne forordning.

(13) For at sikre forordningens proportionalitet bør denne forordning ikke finde anvendelse på tjenester eller systemer, der i lyset af deres ikkekommercielle, uddannelsesmæssige, videnskabelige eller almennyttige karakter udgør en meget lav risiko for mindreårige. Dette bør også omfatte ikkeprofitbaserede onlineencyklopædier, ikkeprofitbaserede uddannelsesrelaterede og videnskabelige databaser, tjenester og systemer, der primært er designet til uddannelsesmæssige formål og drives af uddannelsesinstitutioner eller -organisationer eller på deres vegne, open source-softwareudviklings og -delingsplatforme, tjenester og systemer, der specifikt er udviklet og drives udelukkende med henblik på videnskabelig forskning og udvikling, og tjenester og systemer, der udformes, udvikles og drives af offentlige myndigheder og udelukkende til brug for disse offentlige myndigheder eller på deres vegne.

(14) Hvis udbydere af tjenester, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, også er underlagt forpligtelsen til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed i henhold til artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065, præciseres disse forpligtelser for de aspekter, der er omfattet af denne forordning. Overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, bør dog ikke i sig selv anses for at være tilstrækkeligt til at påvise, at sådanne udbydere overholder artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065, og bør derfor ikke berøre yderligere afbødende foranstaltninger, som sådanne udbydere kan være forpligtet til at træffe for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af nærværende forordning, f.eks. spørgsmål at garantere sikkerheden. Artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065 bør ligeledes fortsat finde anvendelse på onlineplatforme, som ikke er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde.

(15) Med henblik på denne forordning bør der fastlægges en fælles definition af mindreårig eller barn. En "mindreårig" eller et "barn" bør forstås som enhver fysisk person under 18 år, uanset eventuelle bestemmelser i national ret, der fastsætter en tidligere eller senere opnåelse af myndighedsalder. Selv om udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, softwareapplikationsbutikker og AI-systemer fortsat har det primære ansvar for

sikkerheden af deres tjenester og systemer, når de anvendes af mindreårige, kan forældre og værger også spille en rolle med hensyn til at styre de mindreåriges oplevelse online. Begrebet værge i denne forordning bør baseres på definitionen af forældreansvar i Rådets forordning (EU) 2019/1111[6].

(16) Med henblik på denne forordning bør definitionen af "AI-system" som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2024/1689 finde anvendelse. Det er desuden hensigtsmæssigt at definere visse typer AI-systemer, der kan betegnes som AI-ledsagere eller generelle samtalechatbotter, og som er underlagt de supplerende forpligtelser i denne forordning. Når der i nærværende forordning henvises til en udbyder af en AI-ledsager eller af en generel samtalechatbot, bør begrebet udbyder forstås som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2024/1689.

(17) Definitionerne vedrørende alderssikring, herunder "alderskontrol", "alderssikring", "EU-liste over udbydere af EU-attestering af aldersbeviser", "EU-liste over udbydere af EU-alderskontrolløsninger", "EU-alderskontrolordningen" og "attestering af aldersbevis" bør anses for at bygger på og fortolkes i overensstemmelse med den EU-ramme, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 som ændret ved forordning (EU) 2024/1183, samt med Kommissionens henstilling (EU) 2026/1035 af 29. april 2026 om en fælles ramme for EU-dækkende teknologier til alderskontrol af mindreårige og Kommissionens tilhørende retningslinjer om beskyttelse af mindreårige online.

(18) For at garantere et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, er det vigtigt, at forpligtelserne anvendes effektivt og ikke omgås. Udbydere bør derfor ikke udvise adfærd, der ville underminere den effektive virkning af de forpligtelser, der er fastsat ved denne forordning. En sådan adfærd omfatter tjenestens eller systemets design, præsentationen af valg for tjenestemodtagerne eller brugeren af systemet på en ikkeneutral måde eller ved hjælp af en brugergrænseflades struktur, funktion eller funktionsmåde eller en del heraf for at undergrave eller skade brugerens autonomi, beslutningstagning eller valg. Mindreårige bør f.eks. ikke blive anmodet om at sænke niveauet af følsomme indstillinger under oprettelsen af en konto, såsom at give adgang til geolokalisering eller kamera. De bør heller ikke lokkes til at omgå forpligtelserne vedrørende udskudt adgang. Udbyderne bør også begrænse mindreåriges mulighed for at oprette sekundære konti, der har til formål at omgå foranstaltningerne vedrørende sikkert design.

(19) For at sikre, at tjenester, som mindreårige tilgår, sikrer det højeste niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed, bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, der er udpeget som meget store onlineplatforme i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, meddele Kommissionen de foranstaltninger, de agter at træffe for at sikre effektiv overholdelse af forpligtelserne, såsom udskudt adgang til tjenester og sikkert design. Dette bør gøre det muligt for Kommissionen på grundlag af en vurdering foretaget af uafhængige revisorer med særlig ekspertise at kontrollere, at de udbydere, som er omfattet af de forpligtelser, der er fastsat i kapitel II-V i denne forordning, har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde dem. Kommissionen bør reagere på denne complianceplan, uden at dette berører dens tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser, navnlig beføjelsen til at indlede procedurer i henhold til

[6] Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj).

denne forordnings artikel 34. Denne meddelelsesmekanisme er nødvendig og forholdsmæssig i betragtning af det mål, den forfølger, og den respekterer de grundlæggende rettigheder til frihed til at oprette og drive egen virksomhed, der er nedfældet i chartrets artikel 16, og friheden til at modtage og meddele oplysninger i henhold til chartrets artikel 11.

(20) Alderen 0-15 år er en særlig vigtig periode for mindreåriges kognitive, følelsesmæssige og sociale udvikling samt for udviklingen af deres personlighed, identitet og værdisystemer. Videnskabelig dokumentation viser, at visse sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester på grund af deres særlige funktioner og funktionaliteter udgør en særlig alvorlig risiko mod mindreårige under 15 års privatliv og sikkerhed. Denne risiko spænder fra risikoen for, at børn under 3 år bliver passive onlinebrugere, fordi omsorg erstattes af skærmtid, hvilket påvirker deres opmærksomhedsevne, sproglige udvikling og socioemotionelle udvikling, over risikoen for misforhold mellem kontinuerlig eksponering for eksterne stimuli og børns gradvise udvikling af evner og nye selvopfattelser, til risikoen for sammenfald mellem udviklingsmæssig sensitivitet og platformdrevet forstærkning af indhold og interaktioner, og forskning viser, at det kan påvirke den mentale sundhed, og at børn under 13 år er særligt sårbare. Unge udvikler en stigende grad af selvstændighed indtil de fylder 15, og mens omsorgspersoners og underviseres opsyn bliver mindre og mindre effektivt, formes risikoen i stigende grad af sociale elementer i digitale tjenester snarere end individuel adfærd, og unge i alderen 13-15 år befinder sig i en fase med maksimal udviklingsmæssig sårbarhed. Det er derfor vigtigt at sikre, at deres ret til udvikling og selvbestemmelse kan nydes uden de betydelige konsekvenser, som den risiko og de skader, som visse onlinetjenester kan medføre for mindreårige, kan have. For at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for mindreårige i Unionen er det nødvendigt at indføre en EU-dækkende adgangsbegrænsning for sociale medier+ for unge under 13 år. For at undgå fragmentering af det indre marked som følge af divergerende nationale love bør der fastsættes en harmoniseret mindstealder på 15 år for oprettelse af selvstændige konti på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, som indeholder funktioner eller funktionaliteter, der er særligt skadelige for mindreårige under denne alder. Dette bør ikke berøre EU-lovgivning eller national lovgivning vedtaget i overensstemmelse med EU-retten, der fastsætter en højere mindstealder for specifikke kategorier af indhold såsom pornografisk indhold eller gamblingindhold.

(21) De funktioner og funktionaliteter, der anses for at udgøre en risiko for privatlivets fred og sikkerheden for mindreårige under 15 år, svarer til globalt anerkendte klassificeringer af onlinerisici, herunder mindreåriges eksponering for ikkealderssvarende indhold eller kontakter samt andre brugeres skadelige adfærd eller andre kommercielle eller relaterede risici såsom overdreven brug. Disse omfatter derfor funktioner og funktionaliteter, der muliggør forbrug og udbredelse af visse former for skadeligt indhold samt skadelig interaktion eller adfærd. Tjenester, der gør det muligt for modtagere at udbrede indhold i realtid til et ubestemt antal personer, udsætter mindreårige for trusler mod deres privatliv samt for upassende indhold såsom pornografisk indhold; der sætter mindreårige i stand til at interagere med ukendte brugere, udsætter dem for en risiko for utilbørlig kontakt fra voksne, men også for misbrug eller anden skadelig adfærd fra andre brugeres side; der automatisk foreslår indhold eller kontakter, udsætter mindreårige for en risiko for at blive udsat for skadeligt indhold eller såkaldte "kaninhuller" med skadeligt indhold samt for at komme i potentielt skadelig kontakt med ondsindede brugere; der anvender funktionaliteter, grænsefladedesign eller karakteristika, der kan føre til kompulsiv eller

overdreven brug, såsom push-meddelelser eller endeløse indholdsfeeds, udsætter den mindreårige for en risiko for at udvikle adfærd, der skader vedkommendes mentale sundhed og trivsel, herunder afhængighedsskabende adfærd. Disse funktionaliteter tilbydes typisk kun til tjenestemodtagere, der tilgår tjenesten via en konto. Under hensyntagen til den mindreåriges ret til ytringsfrihed er det derfor rimeligt at bestemmelsen om udskudt adgang til tjenesten anvendes fra det tidspunkt, hvor kontoen oprettes og anvendes, da brugen af den samme tjeneste uden en konto udgør en lavere risiko for mindreårige.

(22) I erkendelse af den rolle, som forældre og værger spiller med hensyn til at støtte en stigende selvstændiggørelse og sikker udvikling for mindreårige online, er det hensigtsmæssigt at give udbyderne mulighed for undtagelsesvis at nedsætte den mindstealder for selvstænder adgang, der er fastsat i denne forordning, til 13 år for at give indehaveren af forældreansvaret mulighed for at oprette en konto med begrænsede funktionaliteter for børn mellem 13 og 15 år. En sådan konto bør være en konto, der tilhører indehaveren af forældreansvaret og ikke den pågældende mindreårige. Denne undtagelse bør være underlagt kontrol af forældreansvar og bør ikke underminere det mål, der forfølges med denne forordning, idet der tages hensyn til børns ret til beskyttelse og privatliv og barnets tarv som det primære hensyn. Endelig bør denne undtagelse ikke være mulig, hvis udbyderne i deres tjenestevilkår begrænser adgangen til og brugen af deres tjeneste for brugere under en mindstealder på over 13 år.

(23) Hvis en videodelingsplatformstjeneste er specifikt designet til mindreårige under 13 år, kan en værge undtagelsesvis give en sådan mindreårig adgang til tjenesten på de betingelser, der er fastsat i artikel 7, udelukkende via værgens egen konto og under værgens kontrol og opsyn. En sådan værgemålskontrolleret adgang indebærer ikke, at den mindreårige opretter eller bruger en konto, og svarer derfor ikke til adgang ved hjælp af en konto, der er oprettet for eller tildelt den mindreårige som omhandlet i artikel 6, stk. 1. Værgemålskontrolleret adgang kan organiseres gennem børnespecifikke indstillinger eller profileringer på værgens konto; sådanne indstillinger eller profileringer udgør ikke den mindreåriges konti.

(24) Intet i denne forordning forpligter en udbyder til at stille sin tjeneste til rådighed for mindreårige under 13 år og berører ikke vilkår og betingelser for tjenester, der udelukker sådanne mindreårige, som fortsat er fuldt ud omfattet af forpligtelserne i denne forordning for at forhindre deres adgang. Kravene vedrørende alderssvarende oplevelser på videodelingsplatformstjenester gælder kun de tjenester, hvis udbydere har truffet et bevidst valg om at tilbyde et miljø, der er specifikt designet til børn, og som i forbindelse med dette valg overholder strenge betingelser.

(25) For at mindreårige beskyttes i et miljø, der i stigende grad er online, er det meget vigtigt, at deres oplevelser online er sikre og afstemt efter deres alder. For at sikre, at mindreårige har adgang til et sikkert digitalt miljø, bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og softwareapplikationsbutikker træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når de bruger deres tjeneste eller system. Med henblik herpå bør udbyderne som standard designe deres tjenester og systemer på en måde, der prioriterer mindreåriges trivsel ved at integrere beskyttelse af privatliv, tryghed og sikkerhed i deres design og drift fra starten under hensyntagen til mindreåriges gradvise udvikling. Hvis tjenesten eller systemet kan tilgås uden registrering eller autentifikation, bør udbyderne som standard konfigurere designet og

indstillingerne for enhver uregistreret eller uautentificeret bruger på en måde, der garanterer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Udbydere bør kun fravige disse krav, når de har fastslået, at modtageren eller brugeren er en voksen, ved at anvende alderssikring i overensstemmelse med denne forordning.

(26) For så vidt angår sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester bør de foranstaltninger, som udbydere af disse tjenester træffer for at opfylde forpligtelserne i denne forordning, sikre, at mindreårige, når de har oprettet deres egen konto for at bruge tjenesten, fortsat har adgang til et sikkert digitalt miljø. Selv om disse foranstaltninger mindsker den risiko, der opstår for mindreårige over 15 år som følge af sådanne tjenesters særlige funktioner og funktionaliteter, er sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatforme ikke desto mindre fortsat uhensigtsmæssige for mindreårige under denne alder. Overholdelsen af disse forpligtelser bør derfor ikke berøre den generelle begrænsning af mindreårige, der opretter deres egen konto under denne alder.

(27) Visse designfunktioner på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester kan udnytte mindreåriges sårbarheder og bidrage til omfattende eller overdreven brug af tjenesten, kompulsive adfærdsmønstre eller afhængighedslignende adfærd med negative virkninger for mindreåriges mentale, følelsesmæssige og fysiske trivsel. Sådanne funktioner kan omfatte uafbrudt indholdsforbrug uden reelle afbrydelser, automatisk afspilning, automatisk scrolling, automatisk genafspilning, endeløs scrolling, notifikationer, der er kunstigt timet til at genvinde opmærksomheden, belønningsmekanismer, der tilskynder til gentagen anvendelse, eller mekanismer, der straffer tjenestemodtageren for ikke at vende tilbage med regelmæssige mellemrum. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester bør derfor ikke udsætte mindreårige for manipulerende eller uimodståelige designfunktioner, der primært har til formål at maksimere anvendelsen, hvis disse funktioner kan skade mindreåriges privatliv eller sikkerhed eller underminere deres autonomi. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester bør ikke undergrave den mindreåriges beslutning om at ophøre med at bruge tjenesten eller mangel på beslutning om at bruge tjenesten såsom underretninger, f.eks. gennem notifikationer, der ikke udøses af eller ikke er direkte forbundet med den mindreåriges interaktion eller aktivitet på tjenesten. Dette bør omfatte situationer, hvor platformen ændrer adfærd over for brugerne, når brugerne ikke anvender tjenesten. Dette vil omfatte funktioner, der forsøger at genvinde brugernes opmærksomhed f.eks. ved at sende notifikationer om belønninger for fortsat at bruge tjenesten. Udbyderne bør heller ikke tilskynde til regelmæssig eller hyppig anvendelse, herunder gennem sanktioner eller tab af fordele ved ikke at anvende tjenesten regelmæssigt eller inden for bestemte tidsintervaller. Udbyderne bør indføre alderssvarende værktøjer til tidsstyring og styrkelse af handlekraften, herunder synlige prompter, påmindelser og andre foranstaltninger, der understøtter informeret og bevidst brug af tjenesten, og som muliggør en effektiv afbrydelse af brugen af tjenesten. Da tidsstyringsværktøjer ofte underkendes af de mindreårige selv, bør udbyderne sikre, at disse foranstaltninger effektivt hjælper med at mindske mindreåriges brug af tjenesten og ikke let kan omgås. Sådanne værktøjer bør også sikre, at mindreåriges søvnbehov ikke hæmmes af deres brug af tjenesten. Dette bør omfatte effektiv forebyggelse af mindreåriges brug af tjenesten i skoletiden og søvntimerne, og foranstaltningerne bør være afstemt efter børnenes alder i overensstemmelse med videnskabelige anbefalinger. Søvntimer bør forstås som den periode om natten, hvor mindreårige normalt forventes at sove, og omfatter mindst

otte sammenhængende timer mellem kl. 22:00 og kl. 08:00 lokal tid. Skoletid bør forstås som den periode, hvor mindreårige normalt forventes at være i skole eller på anden måde deltage i obligatoriske uddannelsesaktiviteter i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller praksis og afhængigt af værgernes tilpasning.

(28) Et centralt aspekt ved designet og driften af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester er den måde, hvorpå oplysninger prioriteres og præsenteres på tjenestens onlinegrænseflade, hvilket i væsentlig grad kan påvirke mindreåriges adgang til, anvendelse af og eksponering for oplysninger. For at sikre en affektiv beskyttelse af mindreårige online bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester, der anvender anbefalingssystemer, designe disse anbefalingssystemer på en sådan måde, at de sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Med henblik herpå bør udbyderne anvende evalueringsparametre, der garanterer kvalitet og sikkerhed for mindreårige og beskytter deres mentale sundhed, såsom parametre, der måler, om anbefalingssystemet udvælger og prioriterer indhold, der er egnet til en mindreårigs alder og udviklingsstadium, vurderer systemets effektivitet med hensyn til at forhindre eksponering for ulovligt, skadeligt eller usikkert materiale og registrerer indikatorer for psykologisk trivsel for at vurdere indvirkningen på mindreåriges mentale sundhed. Disse parametre bør danne grundlag for de optimeringsovervejelser, der ligger til grund for designet af onlineplatformes anbefalingsmål. For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester prioritere og primært lægge vægt på udtrykkelige brugerangivne præferencer, når de anbefaler indhold, såsom brugerfeedback og interaktioner, der angiver brugernes udtrykkelige præferencer, både positive og negative, herunder den erklærede og bevidste udvælgelse af emner af interesse, undersøgelser, rapportering og andre kvalitetsbaserede signaler. For at sikre, at mindreårige får mere selvbestemmelse over den information, der foreslås dem, bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester desuden som standard deaktivere anbefalingen af information, der foreslås af anbefalingssystemet baseret på implicitte engagementsbaserede signaler fra mindreåriges adfærd online. Implicitte engagementsbaserede signaler bør forstås som signaler og data, der udleder brugerpræferencer ud fra brugernes aktiviteter (browseradfærd på en platform), såsom den tid, der bruges på at se indhold, og klikfrekvenser. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester bør sikre, at anbefalingssystemer ikke beror på indsamling af personoplysninger, der er indsamlet uden for tjenesten. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester bør også sikre, at mindreårige ikke udsættes for indhold, der er skadeligt, når det vises gentagne gange, dvs. hvor der er tale om såkaldte "kaninhuller" eller "filterbobler" af indhold, der kan udgøre en risiko for deres sikkerhed. Begrebet "kaninhuller" henviser til den gradvise forstærkning af ensartede anbefalinger af indhold, som fører tjenestemodtagerne ind på endeløs indholdskurs, der potentielt kan være ekstrem og skadelig for mindreårige. Begrebet "filterbobler" henviser til den gradvise forstærkning af indhold, hvor en mindreårig overvejende eksponeres for indhold eller information, som mindsker deres eksponering for anderledes indhold eller anden information. Mindreårige bør også have mulighed for selv at styre deres anbefalingssystemer og kunne kontrollere det anbefalede indhold ved hjælp af særlige værktøjer. Mindreårige bør have mulighed for let at nulstille deres anbefalingssystemer ved at slette alle tidligere identificerede præferencer og bør kunne vælge én mulighed, der ikke er baseret på profilering, uanset om de er registreret eller

ej, jf. artikel 38 i forordning (EU) 2022/2065, og uanset om den pågældende udbyder er udbyder af en meget stor onlineplatform i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065. For at sikre effektiviteten af en sådan foranstaltning bør disse udbydere regelmæssigt minde mindreårige om muligheden for at nulstille deres feeds og sikre, at denne mulighed ikke er designet på en måde, der tilskynder mindreårige til at vælge den mulighed, der er baseret på profilering.

(29) For at mindske risikoen for mindreårige online er det vigtigt, at indstillinger designes med henblik på at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for at mindske sandsynligheden for, at mindreårige udsættes for indhold, interaktioner eller funktionaliteter, der kan være skadelige, herunder når børn ikke er registreret på tjenesten. Med henblik herpå bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester sikre, at indstillinger, der f.eks. gør det muligt at spore tjenestemodtagerne eller lokalisere dem, giver adgang til mikrofonen, kontakter og kameraet, eller som anbefaler andre konti til mindreårige, som standard er deaktiveret for mindreårige. Når de aktiveres, bør visse særligt privatlivsfølsomme indstillinger, såsom adgang til placering, deaktiveres efter sessionens afslutning, og mindreårige bør under alle omstændigheder altid gøres opmærksom herpå, når de aktiveres. Desuden bør push-meddelelser automatisk være deaktiveret og designes på en måde, der ikke hæmmer de mindreåriges søvnbehov og skoletid. Med henblik herpå bør push-meddelelser aldrig sendes til børn i skoletiden og i søvntimerne, medmindre disse meddelelser stammer fra hastende sikkerhedsadvarsler – f.eks. i forbindelse med kontosikkerhed – eller interaktioner med deres værger. Push-meddelelser er meddelelser, der vises på en enhed for at informere tjenestemodtageren om igangværende aktiviteter på tjenesten, uanset om tjenesten er aktivt i brug eller ej, og de tilskynder dermed brugerne til fortsat at anvende tjenesten. Hvis nogle indstillinger og funktioner kan være særligt skadelige for mindreårige, bør udbyderne desuden gøre dem utilgængelige for mindreårige. Sådanne skadelige funktioner kan være filtre, der svækker mindreåriges mentale trivsel, f.eks. ved i uforholdsmæssig grad at forskønne, fordreje eller idealisere et barns billede – bortset fra uskadelige filtre såsom dem, der efterligner dyr – samt funktioner, der øger den sociale sammenligning, f.eks. der giver børn mulighed for at se antallet af reaktioner på deres indhold.

(30) Mindreårige bør beskyttes mod kontaktrelaterede risici, herunder cybermobning og chikane eller personer, der forsøger at groome, seksuelt misbruge eller afpresse mindreårige, menneskehandlere og personer, der søger at rekruttere mindreårige til kriminelle bander eller fremme vold, radikalisering, voldelig ekstremisme og terrorisme, da gerningsmændene ofte bruger det digitale rum til at nå ud til børn. Derfor bør interaktioner mellem mindreårige og ikkeregistrerede tjenestemodtagere samt ukendte tjenestemodtagere, særligt voksne, være omfattet af stærke sikkerhedsforanstaltninger. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester bør sikre, at oplysninger om den mindreårige, såsom profiloplysninger, biografi, aktiviteter, liste over venner, følgere og lignende oplysninger, som standard ikke kan tilgås af tjenestemodtagerne og under ingen omstændigheder af tjenestemodtagerne, som ikke har en konto. Mindreårige bør være i stand til effektivt at kontrollere synligheden af deres personoplysninger såsom profilbillede, profiloplysninger, delt indhold, kontakter, aktiviteter og historik eller andre data, der deles på deres konto eller profil. Kontaktoplysninger om mindreårige – herunder, men ikke begrænset til, adresse, e-mailadresse og telefonnummer – bør ikke deles med andre tjenestemodtagere. Mindreårige bør kunne blokere enhver anden tjenestemodtager, forvalte delt indhold og regulere interaktionen og relaterede parametre såsom likes og antal følgere. Hosting af livestreams eller andre

transmissioner i realtid bør som standard være deaktiveret, og det samme bør adgangen til den mindreåriges kontooplysninger for tjenestemodtagere, der ikke udtrykkeligt er blevet accepteret. For at sikre en rimelig mulighed for stadig at aktivere disse indstillinger bør denne mulighed bero på den mindreåriges alder og udviklingsniveau, f.eks. ved at sikre, at offentlige konti og muligheden for at hoste en livestream kun er tilgængelige for børn over mindstealderen, og hvis deres værge udtrykkeligt giver sit samtykke hertil.

(31) Digitale tjenester kan være genstand for forskellige former for handelspraksis, som kan virke særligt overbevisende for mindreårige gennem forskelligartede, dynamiske og personaliserede taktikker, f.eks. reklamer, produktplaceringer, brug af virtuelle valutaer, influencermarkedsføring, sponsorering eller AI-forstærket nudging. I overensstemmelse med og uden at det berører den eksisterende horisontale retlige ramme, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF[7], der finder fuld anvendelse på al handelspraksis, herunder over for mindreårige som forbrugere, og reglerne i forordning (EU) 2022/2065 om reklame (artikel 26, artikel 28, stk. 2, og artikel 39) og mørke mønstre (artikel 25). Hvad navnlig angår mørke mønstre fungerer forordning (EU) 2022/2065 som "sikkerhedsnet", der supplerer direktiv 2005/29/EF. Økonomiske transaktioner kan være skadelige for mindreåriges sikkerhed, når de bruger tjenesten, navnlig hvis de ikke forstår konsekvenserne af den transaktion, de foretager. Mindreårige bør derfor informeres klart om økonomiske transaktioner, der finder sted online. Med henblik herpå bør køb, der foretages på tjenesten, tydeligt markeres som en økonomisk transaktion på en letforståelig måde og i realtid. Virtuelle valutaer og andre tokens kan også føre til uønsket forbrug, og derfor bør alle former for køb vises i den nationale valuta for det sted, den mindreårige har sit sædvanlige opholdssted. Desuden bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester sikre, at mindreårige som sårbare forbrugere ikke udnyttes, og de bør ikke designe deres platform på en sådan måde, at det kan føre til overdrevent, impulsivt eller uønsket forbrug. Foranstaltninger bør navnlig omfatte indførelse af adskillelse eller konflikt mellem indhold og køb af relaterede produkter samt forebyggelse af, at mindreårige præsenteres for loot boxes eller andre produkter, hvor de tilbydes tilfældige eller uforudsigelige resultater eller spillignende funktioner.

(32) I betragtning af mindreåriges særlige sårbarheder og den risiko, som AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter kan udgøre for deres sundhed, sikkerhed, grundlæggende rettigheder og trivsel, bør udbydere af sådanne AI-systemer træffe foranstaltninger for at sikre et sikkert design, der er tilpasset til de specifikke karakteristika og risici, der følger af disse systemer, for at give mindreårige en alderssvarende oplevelse. Disse sikkerhedsforanstaltninger bør omfatte sikre indstillinger og forbud mod afhængighedsskabende design. Desuden bør mindreårige ikke udsættes for systemfunktioner, der udviser adfærd eller simulerer følelser eller interpersonelle relationer, der kan skabe følelsesmæssig og anden afhængighed, herunder når en sådan afhængighed kan have en negativ indvirkning på forholdet til andre mennesker og den mindreåriges udvikling. For at forhindre sådanne systemer i at akkumulere følsomme oplysninger om mindreårige og potentielt styrke skadelige interaktionsmønstre over tid bør den varige samtalehukommelse fra interaktioner med mindreårige være

[7] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj).

deaktiveret som standard, medmindre den er nødvendig for at beskytte deres sikkerhed. AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, der er tilgængelige for mindreårige, bør også underkastes passende afprøvning og evaluering, inden de bringes på markedet eller tages i brug og derefter med regelmæssige mellemrum.

(33) Udbydere af AI-ledsagere og af generelle samtalechatbotter, der er tilgængelige for mindreårige, bør også – medmindre udbyderen er en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed – sørge for overvågning efter omsætningen for at afdække og afbøde risici for mindreåriges sundhed, sikkerhed og grundlæggende rettigheder og for deres mentale, fysiske og følelsesmæssige trivsel og udvikling samt for at vurdere effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet. I denne forbindelse mindes der om, at hvis AI-ledsageren eller den generelle samtalechatbot er baseret på en AI-model til almen brug med systemisk risiko, er disse modeller allerede underlagt specifikke forpligtelser vedrørende risikostyring i henhold til forordning (EU) 2024/1689. Den forvaltning af systemiske risici, som udbydere af disse modeller foretager, bør omfatte en vurdering og om nødvendigt afbødning af risikoen for mindreåriges sikkerhed og trivsel, herunder risikoen for mindreårige som følge af deres legitime anvendelse af modellen og andre personers anvendelse af modellen, som kan skade mindreårige. Udbydere af AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter bør derfor kunne henvise til relevante afbødende foranstaltninger, der træffes som led i denne forvaltning af systemiske risici i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2024/1689, som led i deres bestræbelser på at opfylde kravene i nærværende forordning. Tilsvarende kan risikovurderinger og afbødende foranstaltninger, der gennemføres i henhold til artikel 34 og 35 i forordning (EU) 2022/2065, også tages i betragtning, når de udføres af en udbyder af en AI-ledsage eller en generel samtalechatbot, der anvendes som en funktionalitet i en social onlinenetværkstjeneste eller en videodelingsplatformstjeneste i forbindelse med leveringen af denne tjeneste. Sådanne afbødende foranstaltninger bør dog ikke anses for at være tilstrækkelige til at opfylde kravene i denne forordning.

(34) Hvis en AI-ledsager eller en generel samtalechatbot anvendes som en funktionalitet i en onlineplatform eller en onlinesøgemaskine, bør de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2022/2065, fortsat finde anvendelse på udbyderen af disse formidlingstjenester, hvis betingelserne for deres anvendelse er opfyldt. Navnlig bør indførelsen af sådanne funktionaliteter ikke berøre anvendelsen af reglerne om vurdering og afbødning af systemiske risici, herunder risici som følge af designet, funktionen eller anvendelsen af disse funktionaliteter, for så vidt som de udgør en del af den tjeneste, der tilbydes af onlineplatformen eller onlinesøgemaskinen. For at sikre gennemsigtighed med hensyn til interaktioner med sådanne systemer bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og onlinespil, der anvender AI-ledsagere eller generelle samtalechatbotter som en funktionalitet i leveringen af deres tjeneste, også træffe foranstaltninger, der sætter mindreårige i stand til at træffe informerede valg om, hvorvidt de vil anvende disse ledsagere eller chatbotter, og kunne fravælge disse. Dette bør omfatte forpligtelser for disse udbydere til at sikre, at mindreårige ikke nudges til at anvende disse systemer ved hjælp af designteknikker såsom visning af AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter øverst på den mindreåriges kontaktliste. Desuden bør der gælde sikkerhedsforanstaltninger for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, når de anvendes som en funktionalitet i forbindelse med levering af et onlinespil, hvor køb i spillet kan finde sted.

(35) Onlinespil kan antage meget forskellige former og kan inddeles i kategorier som aktion, eventyr, rollespil, strategi, sport, simulering eller logikspil og spilles normalt på en PC, mobil enhed eller konsol. Onlinespil kan ikke kun give mindreårige

underholdning, men skaber også onlinemiljøer til kommunikation og social interaktion, herunder for mindreårige med handicap. Onlinespil med flere spillere giver mindreårige mulighed for at interagere med andre personer og opbygge sociale relationer på tværs af aldersgrupper og geografiske steder. Onlinespil kan også hjælpe mindreårige med at udvikle koordinerings- og samarbejdsevner og kompetencer inden for naturvidenskab, matematik og sprog. Videospilplatforme giver brugerne mulighed for at spille og skabe deres eget indhold eller egne spil og udbrede dem til offentligheden. Både videospil og videospilplatforme kan udgøre forskellige risici for mindreårige. Dette blev også fremhævet i rapporten fra formændene for det særlige panel om børns sikkerhed online, som fremhævede, at videospil kan udsætte børn for skadelig handelspraksis eller farlige kontakter, og at aldersklassificeringssystemer kan give forældre og omsorgspersoner vejledning og indsigt i spilklassificeringer.

(36) I betragtning af den øgede sårbarhed hos mindreåriges og de risici, som onlinespil kan medføre for deres privatliv og sikkerhed, er det vigtigt, at udbydere af onlinespil træffer foranstaltninger til at sikre indbygget sikkert design, der er tilpasset til de særlige karakteristika og risici, der følger af disse onlinespil, for at tilbyde mindreårige en alderssvarende oplevelse. Disse risici vedrører navnlig uopfordret kommunikation i videospil, alderssvarende indhold og designmekanismer, der kan føre til afhængighedsskabende adfærd og overdreven brug. Onlinespil med åben kommunikation eksponerer mindreårige for kontaktrelaterede risici, herunder cybermobning og chikane eller personer, der forsøger at groome, seksuelt misbruge eller afpresse mindreårige, menneskehandlere og personer, der søger at rekruttere mindreårige til kriminelle bander eller fremme vold, radikalisering, voldelig ekstremisme og terrorisme, da gerningsmændene ofte bruger det digitale rum til at nå ud til børn. På samme måde kan visse indstillinger eksponere mindreårige for indhold, interaktioner eller funktionaliteter, der kan være skadelige, herunder når børn ikke er registreret på tjenesten. Udbydere af onlinespil bør derfor indføre sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre, at tjenesten anvendes til at anspore mindreårige til at tage kontakt til andre tjenester, som kan udgøre en risiko for deres privatliv og sikkerhed. Dette kan gøres ved at begrænse link-outs, når dette kan udgøre en risiko for mindreårige, og ved at sende advarselsbeskeder til mindreårige. Videospilplatforme kan også øge risikoen for, at mindreårige eksponeres for aldersmæssigt upassende indhold. Hvis videospilplatforme giver tjenestemodtagerne mulighed for at oprette individuelle videospil, bør udbyderen af videospilplatformen indføre den software og de organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for, at udbyderen af det nyoprettede videospil kan overholde de gældende regler.

(37) Visse designelementer i onlinespil kan udnytte mindreåriges sårbarheder og bidrage til omfattende eller overdreven brug af tjenesten, kompulsive adfærdsmønstre eller afhængighedslignende adfærd med negative virkninger for mindreåriges mentale, følelsesmæssige og fysiske trivsel. Onlinespil bør derfor ikke eksponere mindreårige for hverken funktioner, der underminerer den mindreåriges beslutning om at ophøre med at bruge eller manglende beslutning om at spille onlinespillet, eller funktioner eller belønninger, der tilskynder dem til regelmæssig eller hyppig brug af spillet, herunder gennem sanktioner eller tab af fordele ved ikke at bruge spillet regelmæssigt eller inden for bestemte tidsintervaller.

(38) Udbydere af softwareapplikationsbutikker befinder sig i en unik position med hensyn til, hvordan tjenester, der udgør en risiko for mindreårige, kan tilbydes modtagere. For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige i onlinemiljøet bør udbydere af softwareapplikationsbutikker indføre et

aldersklassificeringssystem for at kunne fastslå, hvilken aldersklasse de softwareapplikationer, der formidles gennem deres tjeneste, er egnet til. Et sådant aldersklassificeringssystem bør anvendes på hver softwareapplikation og tage behørigt hensyn til barnets rettigheder og tarv, herunder mindreåriges gradvise udvikling af evner og forskellige modenhedsniveauer. Udbydere af softwareapplikationsbutikker bør forhindre mindreårige i at få adgang til eller købe applikationer, der er klassificeret som ikkealderssvarende. For at sikre overholdelse af gældende EU-ret og national ret, der er vedtaget i overensstemmelse med EU-retten, bør udbydere af softwareapplikationsbutikker, hvis de får kendskab til, at softwareapplikationer, der udbredes via deres tjeneste, er underlagt, eller primært består af indhold der er underlagt, en højere mindstealder i henhold til gældende EU-ret eller national ret, forhindre, at mindreårige fra den pågældende medlemsstat, som er under denne mindstealder, at kan tilgå eller købe disse softwareapplikationer gennem udbyderens tjeneste. Med henblik herpå bør udbydere af softwareapplikationsbutikker vurdere tjenestemodtagerens alder i overensstemmelse med kapitel V i denne forordning. For at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed bør udbydere af softwareapplikationsbutikker offentliggøre klare og letforståelige oplysninger om den metode og de kriterier og kilder, der ligger til grund for deres aldersklassificeringssystemer.

(39) Adfærdskodekser kan være et vigtigt redskab til at beskytte mindreårige i onlinemiljøet. I den forbindelse bør Kommissionen tilskynde til udarbejdelse eller videreudvikling af frivillige adfærdskodekser på EU-plan, der fastsætter fælles metoder og kriterier for aldersklassificeringssystemer, for at bidrage til en harmoniseret drift af sådanne systemer i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, herunder af udbydere af softwareapplikationsbutikker. Adfærdskodekserne bør navnlig lette gensidig anerkendelse og konsekvent anvendelse af aldersklassificeringer på tværs af medlemsstaterne, fastlægge passende kriterier, metoder og informationskilder til vurdering af, hvilken aldersklasse de mest relevante typer indhold, herunder voldeligt indhold, seksuelt indhold, gamingindhold og selvskadende indhold samt køb i apps, er egnet til, såvel som risikoen for kontakt og afhængighedsskabende designfunktioner samt fastlægge de nødvendige retsmidler og klagemekanismer og sikre gennemsigtighed kombineret med regelmæssig, gennemsigtig og uafhængig overvågning og evaluering af opfyldelsen af de tilstræbte mål. Hvis en tjenesteudbyder nægter at følge Kommissionens opfordring til at deltage i anvendelsen af en sådan adfærdskodeks uden behørig forklaring, kan der i påkommende tilfælde tages hensyn hertil ved vurderingen af, om tjenesteudbyderen har overtrådt de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Den blotte deltagelse i og gennemførelse af en given adfærdskodeks bør ikke i sig selv være ensbetydende med, at denne forordning er overholdt. Det paneuropæiske aldersklassificeringssystem (PEGI) og PEGI's adfærdskodeks fastsætter et benchmark for de deltagende virksomheder med hensyn til aldersmærkning, salgsfremstød og markedsføring og afspejler videospilindustriens tilsagn om at informere offentligheden på en ansvarlig måde. Reglerne om adfærdskodekser i henhold til denne forordning kan tjene som grundlag for allerede etablerede samreguleringsbestræbelser på EU-plan, der skal integreres som en adfærdskodeks. Dette omfatter, men vedrører ikke udelukkende, PEGI-aldersklassificeringssystemet, forudsat at det giver et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige som krævet i denne forordning.

(40) Mindreårige, der spiller onlinespil, bør være omfattet af den samme beskyttelse med hensyn til økonomiske transaktioner som på sociale onlinenetværkstjenester og

videodelingstjenester, herunder gennemsigtighed med hensyn til den reelle pengeværdi af transaktioner, der gennemføres via virtuelle valutaer, og beskyttelse mod eksponering for variable belønningssystemer, hvis forbindelse med spilrelateret og kompulsiv adfærd er veldokumenteret. Adfærdskodekser inden for onlinespil bør bygge på eksisterende paneuropæiske klassificerings- og selvreguleringsrammer eller aldersklassificeringssystemer på medlemsstatsniveau, herunder deres nylige udvidelse til interaktive kategorier af risiko og monetariseringspraksis, og bør holde sådanne rammer ajour i lyset af den videnskabelige og teknologiske udvikling og nye risici for mindreårige. Overholdelse af en adfærdskodeks, som Kommissionen har vurderet som tilstrækkelig, kan tjene som en indikation af overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, men kan ikke danne udgangspunkt for at fravige forbuddene i forordningen.

(41) For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige i det digitale miljø bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter og onlinespil tage hensyn til børns udviklingstrin, interesser og sårbarheder under hele designfasen, udviklingen og driften af deres tjeneste. De foranstaltninger, der træffes, bør derfor som minimum være børnevenlige, letforståelige og lettilgængelige for alle mindreårige, herunder mindreårige med handicap eller andre behov med hensyn til tilgængelighed. Meget store onlineplatforme som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065 skal sikre, at sådanne oplysninger præsenteres på det eller de officielle sprog i de medlemsstater, hvor tjenesten leveres. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og onlinespil bør også gøre det muligt for mindreårige at give feedback om indhold, søgeresultater og prompts, der anbefales til dem på tjenesten. Denne feedback bør tages i betragtning og have en umiddelbar og varig indvirkning på børns oplevelse af tjenesten. Desuden bør mindreårige gradvist gives mulighed for at forstå og forvalte deres standardindstillinger. Hvis en mindreårig ændrer en beskyttelsesindstilling, bør udbyderne udsende en klar advarsler og give mulighed for nemt at gå tilbage til den oprindelige indstilling, herunder mulighed for midlertidigt at ændre indstillingen og gendanne standardindstillingerne med et enkelt klik. For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige bør udbyderne ikke gentagne gange prompte eller tilskynde mindreårige til at sænke deres beskyttelsesniveau.

(42) For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige er det nødvendigt at indføre effektive, synlige og børnevenlige indberetnings- og hjælpemekanismer for mindreårige, så de kan indberette indhold, konti, grupper, funktioner og adfærd, der kan have en negativ indvirkning på deres privatliv og sikkerhed, når de bruger tjenesten. Dette omfatter indberetning af konti, der ejes af brugere under den mindstealder, der er fastsat i denne forordning. Sådanne mekanismer bør ikke berøre anvendelsen af artikel 16 i forordning (EU) 2022/2065. For at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige bør sådanne mekanismer, hvor det er relevant, gøre det muligt for mindreårige at indgive en rapport udfærdiget med deres egne ord og sikre, at den mindreåriges identitet forbliver fortrolig over for andre tjenestemodtagere eller brugere af systemet som standard. Rapporter, der indgives af mindreårige, bør behandles som en prioritet. Desuden bør mindreårige modtage en bekræftelse på modtagelsen sammen med alderssvarende oplysninger om det videre forløb, vejledende tidsfrister og mulige resultater. Eventuelle begrænsninger, som udbyderne pålægger efter sådanne indberetninger fra mindreårige, bør betragtes som en begrænsning af

synligheden i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2022/2065, hvor det er relevant. Desuden bør mindreårige kunne få adgang til omfattende og passende støtte, hvis de støder på ulovligt og skadeligt indhold og ulovlige og skadelige aktiviteter. Med henblik herpå bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, af videodelingsplatformstjenester, af AI-ledsagere og af generelle samtalechatbotter og af videospilplatformstjenester stille støtteværktøjer til rådighed, der er let tilgængelige og tilpasset mindreåriges behov, og som muliggør henvisninger eller forbindelse til nationale støttetjenester, herunder Safer Internet-centre, børnehjælp og hotlines, børnebeskyttelsestjenester og, hvor det er relevant, kontaktoplysninger om retshåndhævelse. Disse støtteværktøjer bør også forbindes til nationale onlinesikkerhedsapps såsom 3018-applikationen, der leveres af e-Enfance, hvor sådanne apps findes, samt til den europæiske onlinesikkerhedsapp, når den er tilgængelig. For at sikre, at mindreårige er opmærksomme på risikoen i onlinemiljøet, bør de informeres om de specifikke risici forbundet med at poste indhold eller øge af synligheden af visse former for indhold såsom genopslag af indhold fra andre modtagere. Med henblik herpå bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og onlinespil, hvor det er relevant, indføre advarselsmeddelelser eller andre passende foranstaltninger, der har til formål at informere mindreårige, inden de foretager sig noget.

(43) Værger spiller en vigtig rolle i mindreåriges liv, herunder med hensyn til at hjælpe dem med at navigere sikkert i og være velinformeret om onlinemiljøet. Derfor bør værger have lettere ved at yde en sådan hjælp gennem adgang til værktøjer til værger. Værktøjer til værger er software, funktioner, funktionaliteter eller applikationer, der er udformet til at hjælpe værger med at deltage i de mindreåriges onlineaktivitet, privatliv, sikkerhed og trivsel, samtidig med at børns handlekraft og privatliv respekteres. Værktøjer til værger bør betragtes som et supplement til andre indbyggede sikkerhedsforanstaltninger, men bør aldrig erstatte udbydernes eget ansvar for at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Da forældrene ikke altid har mulighed for at holde opsyn med deres børn på grund af realiteterne i børnenes boligforhold, og da værger kan være fraværende eller uengagerede, bør overholdelse ikke udelukkende afhænge af værger. Værktøjer til værger bør som minimum omfatte funktioner til indberetning af indhold på vegne af deres barn, begrænsning af skærmtid, visning af og underretning om konti, som den mindreårige kommunikerer med, forvaltning af kontoindstillinger samt andre funktioner til overvågning af anvendelsen af de tjenester, der er omfattet af denne forordning, og som kan være til skade for den mindreåriges privatliv og sikkerhed. Sådanne funktioner kan omfatte advarselsbeskeder til værger, så de underrettes om mindreåriges potentielle gentagne søgninger på indhold vedrørende selvmord, selvskade eller spiseforstyrrelser eller om forsøg på at indlede kontakt med eller blive venner med den mindreårige, herunder når kontoen tilhører en voksen. Hvis værger forvalter den mindreåriges indstillinger, bør de kunne vælge, hvor længe de ønsker, at disse ændrede stillinger skal være aktiveret. Disse værktøjer bør tilpasses efter den mindreåriges alder under behørig hensyntagen til deres gradvise udvikling. Værktøjer til værger bør være alderssvarende, lette at få adgang til og aktivere, effektive og ikke let kunne omgås, samtidig med at mindreåriges ret til privatlivets fred, adgang til oplysninger og voksende autonomi respekteres i overensstemmelse med deres gradvise udvikling af evner. Sådanne værktøjer bør f.eks. gøre det muligt for værgen at anvende værktøjet uden at skulle oprette en konto hos tjenesten, og de bør sikre, at ændringer kun kan foretages med den samme grad af tilladelse, som kræves for den

første aktivering af værktøjerne. Mindreårige bør underrettes tydeligt, når disse værktøjer aktiveres, og bør navnlig modtage en klar underretning i realtid, når overvågningsfunktionaliteterne aktiveres. For meget store onlineplatforme som omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065 bør interoperabilitet med tredjepartsværktøjer til værger yderligere øge anvendeligheden og effektiviteten i overensstemmelse med betingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2022/1925. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de nødvendige regler og tekniske kriterier for værktøjerne til værger.

(44) Visse organer, organisationer og sammenslutninger har særlig ekspertise og kompetence til at opdage og indberette formodede overtrædelser af denne forordning, og klager fra dem kan have en positiv indvirkning på ytringsfriheden og informationsfriheden generelt. Værger og mindreårige bør derfor have ret til at bemyndige et sådant organ, en sådan organisation eller en sådan sammenslutning i overensstemmelse med betingelserne i artikel 86 i forordning (EU) 2022/2065 til at udøve de rettigheder, der følger af nærværende forordning, på mindreåriges vegne. Ud over retten til at indgive en klage i overensstemmelse med artikel 53 i forordning (EU) 2022/2065 bør mindreårige og værger, der er tjenestemodtagere og brugere af systemer, samt alle organer, organisationer eller sammenslutninger have ret til at indgive en klage over udbydere, der er omfattet af nærværende forordning. Sådanne klager bør indgives til den kompetente myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 27, i den medlemsstat, hvor tjenestemodtageren befinder sig eller er etableret, i overensstemmelse med nationale principper for god forvaltning. Artikel 85 i forordning (EU) 2024/1689 bør finde anvendelse på AI-ledsagere og samtalechatbotter. Mulighederne for at anfægte beslutninger truffet af udbydere af onlineplatforme bør på ingen måde berøre muligheden for domstolsprøvelse i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat og dermed ikke berøre udøvelsen af deres adgang til effektive retsmidler i henhold til chartrets artikel 47.

(45) Sikring af et højt beskyttelsesniveau for mindreårige afhænger ikke kun af de foranstaltninger, som udbyderne har indført, men også – for så vidt angår udbydere af meget store onlineplatforme – af deres evne til gennem passende overvågning, afprøvning og evaluering at påvise effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med kapitel III, som bør være en del af de risikovurderinger, der foretages i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2022/2065. Udbyderne bør tage hensyn til de seneste tilgængelige oplysninger og indsigt fra videnskabelige og akademiske kilder i forbindelse med denne evaluering. For at overvåge og vurdere foranstaltningernes effektivitet over tid bør udbyderne opbevare al dokumentation vedrørende deres evaluering i mindst tre år.

(46) For at støtte en korrekt anvendelse af denne forordning bør Kommissionen tilskynde til og lette udvikling, gennemførelse, regelmæssig revision og tilpasning af frivillige adfærdskodekser på EU-plan, der, hvor det er relevant, involverer udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter samt kompetente myndigheder, civilsamfundsorganisationer og andre relevante interessenter. Disse adfærdskodekser bør fastsætte klare mål, omfatte specifikke forpligtelser og rapporteringsordninger, der står i et rimeligt forhold til udbydernes størrelse og kapacitet, og på behørig vis afspejle de pågældende tjenesters særlige karakteristika og alle parters, navnlig mindreåriges, behov og interesser. Efter høring af Det Europæiske Råd for Digitale

Tjenester og Det Europæiske Udvalg for Kunstig Intelligens inden for rammerne af deres respektive beføjelser bør Kommissionen vurdere, overvåge og evaluere, om sådanne kodekser er tilstrækkelige til at bidrage til overholdelsen af denne forordning.

(47) Af hensyn til klarheden, enkelheden og effektiviteten og for at sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af denne forordning bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, som ikke er etableret i Unionen, udpege en retlig repræsentant i en medlemsstat, hvor de udbyder deres tjenester eller systemer. Hvis sådanne udbydere allerede har udpeget en retlig repræsentant i henhold til forordning (EU) 2022/2065 eller forordning (EU) 2024/1689, bør de af forenklingshensyn kunne opfylde denne forpligtelse ved at udvide denne repræsentants mandat til at omfatte alle spørgsmål vedrørende modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser, der er udstedt i henhold til nærværende forordning.

(48) Eftersom de risici, som mindreårige kan blive eksponeret for i onlineverdenen, er mangefacetterede og løbende udvikler sig og er drevet af konstant innovation, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre forbuddene mod praksis, der har til formål eller med rimelighed kan forventes at tilskynde mindreårige til kompulsiv eller overdreven brug af tjenesten, foranstaltningerne til at sikre, at anbefalingssystemerne er designet på en måde, der garanterer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, standardindstillingerne til at sikre, at mindreåriges konti giver et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed, foranstaltningerne til at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige for så vidt angår kontakter mellem mindreårige og andre tjenestemodtagere, foranstaltningerne til begrænsning af synligheden af alle oplysninger, som mindreårige deler, og deres interaktion med andre tjenestemodtagere, foranstaltningerne til at sikre et højt niveau af sundhedsbeskyttelse, sikkerhed, grundlæggende rettigheder og trivsel for mindreårige, som kan få adgang til AI-ledsagere og generelle samtalechatbot-systemer, foranstaltningerne til at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige i onlinespil, samt foranstaltningerne til at sikre handlekraft for mindreårige. Dette skal sikre, at foranstaltningerne vedrørende design med sikkerhed for øje forbliver effektive og er ajour med almindelig praksis. Sådanne ændringer bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at beskytte mindreåriges privatliv og sikkerhed.

(49) For at verificere forældreansvaret med henblik på værgens oprettelse af en konto for en mindreårig bør udbyderne kunne anvende signaler fra offentligt tilgængelige databaser på medlemsstatsniveau såsom dem, der vedrører uddannelsesregistre eller offentlige fødselsregistre, om, at den pågældende voksne er værge for den pågældende mindreårige. I visse tilfælde har udbyderne måske allerede et signal om, at en voksen er værge for en mindreårig, f.eks. i tilfælde af tidligere kontakt med tjenesten fra den pågældende mindreårige og den pågældende voksne. Desuden bør voksne selv kunne erklære, at de udøver forældreansvar. Hvis der afgives en sådan egenerklæring, bør udbyderne gøre en rimelig indsats for at kontrollere, at den voksne er den pågældende mindreåriges værge. En sådan kontrol bør foretages på en måde, der overholder principperne om beskyttelse af data, navnlig dataminimering ved hjælp af såkaldt "zero knowledge proof", og bør ikke føre til yderligere behandling af personoplysninger, der gør det muligt at fastslå den pågældende voksnes eller mindreåriges identitet eller spore vedkommende. Dette berører ikke de foranstaltninger, som udbyderen bør kunne træffe for at opfylde sin forpligtelse i

henhold til artikel 18 i forordning (EU) 2022/2065. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre denne forordning ved at præcisere de beviser og signaler, der kan indikere forældreansvar. Kommissionen bør yderligere kunne undersøge tekniske og operationelle krav til muligheden for at medtage EU-alderskontrol som et redskab til kontrol af forældreansvar.

(50) Det er nødvendigt at vurdere brugerens alder af hensyn til en effektiv gennemførelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning vedrørende registrering hos sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatforme, der er underlagt bestemmelser om mindstealder, adgang til alderssvarende softwareapplikationer og sikring af et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige gennem indbygget sikkert design. De anvendte metoder bør være nøjagtige (en sådan nøjagtighed bør regelmæssigt vurderes i forhold til passende, klare og offentligt tilgængelige parametre under faktiske omstændigheder og give mulighed for korrekt bestemmelse af, om en bruger er inden for aldersgrænsen), pålidelige (for at en metode kan være pålidelig, bør den komme fra en pålidelig kilde, være løbende tilgængelig til enhver tid og fungere under forskellige faktiske omstændigheder), robuste (de bør ikke let kunne omgås) og bør ikke være indgribende (de må ikke kræve, at tjenestemodtagerne skal oplyse deres identitet, præcise alder eller andre personoplysninger, hvis det er tilstrækkeligt at fastslå, at brugeren er inden for en relevant aldersgrænse) eller diskriminerende (den valgte metode bør være hensigtsmæssig og tilgængelig for alle brugere uanset handicap, sprog, etnisk baggrund, køn, religiøs baggrund og minoritetsbaggrund). Hvis løsninger til alderssikring ikke opfylder disse krav, bør de ikke anses for at være i overensstemmelse med denne forordning. En simpel egenerklæring fra tjenestemodtagerne er ikke en tilstrækkelig alderssikringsløsning med henblik på overholdelse af denne forordning og bør ikke i sig selv betragtes som en hensigtsmæssig eller effektiv foranstaltning, når beskyttelsen af mindreårige kræver en pålidelig aldersbestemmelse.

(51) Kravene i denne forordning om alderssikring bør ikke berøre anvendelsen af forordning (EU) 2016/679, navnlig principperne om formålsbegrænsning og dataminimering som fastsat i nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra b) og c), samt kravene om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger. Navnlig bør kravene i nærværende forordning ikke føre til, at udbydere af tjenester, der er omfattet af forordningen, opbevarer, erhverver eller behandler flere personoplysninger end strengt teknisk nødvendigt for at vurdere, om tjenestemodtageren er mindreårig. Desuden bør udbydere af tjenester, der er omfattet af anvendelsesområdet, ikke yderligere behandle disse oplysninger eller kombinere dem med andre data til andre formål. Forpligtelser vedrørende beskyttelse af data bør gælde både for udbydere af tjenester, som er omfattet af forordningen, og enhver tredjepart, der er involveret i alderssikring, såsom udbydere af løsninger til alderssikring. For at sikre det højeste niveau af beskyttelse af privatlivets fred og data bør de anvendte løsninger til alderssikring være baseret på den nyeste teknologi og være "zero knowledge proof".

(52) For at undgå unødvendige hindringer for brugerne og begrænse situationer, hvor der er behov aldersvurdering, bør udbydere af softwareapplikationsbutikker og udbydere af de tjenester og systemer, der er underlagt forpligtelserne i kapitel III, i forbindelse med en konto kunne lagre et alderssignal, der bekræfter, at en bruger allerede har nået en given aldersgrænse. For udbydere af softwareapplikationer betyder dette, at der ikke skal søges garanti for brugere, der allerede har godtgjort, at de har nået aldersgrænsen,

når de forsøger at tilgå eller købe softwareapplikationer, der er underlagt den samme eller en lavere tærskel. De personoplysninger, der behandles i sådanne alderssignaler, bør begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt til dette formål, og bør ikke anvendes til andre formål.

(53) Alderssikring er en paraplybetegnelse for forskellige metoder til alderssikring, herunder både alderskontrol og aldersvurdering. For at sikre, at tjenestemodtagerne har nået mindstealderen, eller hvis tjenesten vedrører en børnevenlig tjeneste, bør udbydere af sociale onlinenetværkstjenester eller videodelingsplatformstjenester, der er underlagt bestemmelsen om udskudt adgang, indføre passende løsninger til alderskontrol på tidspunktet for kontooprettelsen. For at lette overholdelsen og fremme en pålidelig, interoperabel og privatlivsbevarende tilgang til alderskontrol i hele Unionen bør udbyderne udelukkende anvende EU-alderskontrolløsninger, som bygger på EU-attestering af aldersbeviser, der er certificeret som værende i overensstemmelse med kravene i EU-alderskontrolordningen, som er oprettet ved Kommissionens henstilling (EU) 2026/1035, og der er opført på EU-listen over EU-alderskontrolløsninger og EU-listen over udbydere af EU-attesteringer af aldersbeviser. Den EU-alderskontrolløsning, som udbyderne anvender, bør stilles til rådighed af en uafhængig tredjepart. De standarder og kriterier, der er nødvendige for en meget effektiv alderskontrol, er fastsat i EU-alderskontrolordningen, og enhver tredjepart, der er certificeret som værende i overensstemmelse med denne ordning, bør anses for at fremlægge gyldige aldersbeviser. For at sikre det højeste niveau af privatlivsbeskyttelse, sikkerhed, nøjagtighed, pålidelighed og ikkeindblanding anses ingen andre alderskontrolløsninger end EU-alderskontrolløsninger og EU-attestering af aldersbevis for at være i overensstemmelse med forpligtelserne vedrørende aldersvurdering i denne forordning. Disse EU-alderskontrolløsninger og EU-aldersattester af aldersbevis bør opfylde kravene i EU-alderskontrolordningen, f.eks. med hensyn til anvendelse af "zero knowledge of proof", for at forhindre identitetssporing og onlineforbindelse. Når det er fastslået, at udbyderne af attesteringer af aldersbeviser og løsninger til alderskontrol opfylder disse krav, og de er blevet meddelt af medlemsstaterne, bør de opføres på EU-listen over attesteringer af aldersbeviser og EU-listen over EU-alderskontrolløsninger.

(54) Med henblik på overholdelse af de krav om indbygget sikkert design, der er fastsat i kapitel III, bør udbydere også have mulighed for at anvende alternative løsninger til alderssikring i stedet for alderskontrol, hvis disse løsninger giver et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindblanding, privatlivsbeskyttelse fred og ikkeforskelsbehandling.

(55) I tilfælde, hvor tjenestemodtagere og modtagere af de systemer, der er omhandlet i stk. 1 og 4, mener, at resultatet af alderssikringen er ukorrekt, bør de have adgang til en effektiv intern klagebehandlingsmekanisme. Denne mekanisme bør gøre det muligt at indgive klager elektronisk og gratis og bør være let tilgængelig og brugervenlig. For at sikre effektiv klageadgang bør udbyderne behandle sådanne klager omhyggeligt, upartisk og uden unødig forsinkelse. Hvis en udbyder af et styresystem i overensstemmelse med denne forordning har indhentet et alderssignal for en bruger, bør denne udbyder med brugerens samtykke gøre det muligt at dele dette alderssignal med udbydere, der er omfattet af denne forordning, hvis dette er nødvendigt for at overholde denne forordning. Dette bør ikke føre til behandling af andre data, bortset fra hvad der er strengt nødvendigt for at overholde denne forordning. Denne forpligtelse for udbydere af styresystemer bør ikke berøre udbydernes forpligtelser til

at vurdere og kontrollere alderen for at fastslå, at alderssignalet er blevet indhentet i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

(56) Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af EU-alderskontrolordningen i hele Unionen bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte de specifikationer, der er nødvendige som grundlag for anvendelsen af EU-alderskontrolordningen, herunder procedurerne for påvisning og vurdering af EU-alderskontrolløsningernes overensstemmelse med reglerne og offentlige myndigheders attestering af aldersbeviser.

(57) For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af alternative løsninger til alderssikring bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de krav og specifikationer, der er nødvendige for at sikre, at en løsning til alderssikring opnår et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindgribning, privatlivsbeskyttelse og ikkeforskelsbehandling, og præcisere de krav, der er nødvendige for at sikre en sikker, privatlivsbevarende og interoperabel deling af alderssignaler.

(58) Effektiv udøvelse af muligheden for at oprette en forældrekonto for en mindreårig og for effektiv anvendelse af værktøjer til værger i henhold til denne forordning kræver, at voksne med forældreansvar har adgang til de nødvendige midler til at bevise et sådant forældreansvar. Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at indføre mindst ét elektronisk middel til beskyttelse af privatlivets fred, hvormed en værge kan indhente og fremlægge en attest for forældreansvar over for en mindreårig. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre, at sådanne midler er baseret på autentiske kilder, der er oprettet i henhold til national ret, er gratis for værgen og ikke indebærer, at oplysninger om forældreansvar gøres tilgængelige for udbyderne eller offentligheden ud over bekræftelsen af, at der foreligger forældreansvar. Sådanne elektroniske midler til beskyttelse af privatlivets fred bør være effektivt tilgængelige for alle værger og mindreårige med bopæl på deres område, herunder personer med handicap, personer med begrænset digital adgang eller begrænsede digitale færdigheder og personer i sårbare situationer såsom flygtningefamilier og fordrevne familier.

(59) Ingen mindreårig bør fratages den beskyttelse, der er genstand for denne forordning, og ingen værge bør fratages midlerne til at udøve denne beskyttelse på grund af familiens administrative, sociale eller opholdsmæssige situation. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at attesteringer af forældreansvar også kan indhentes af familier, hvis omstændigheder ikke afspejles i de almindelige civilstandsregistre, herunder flygtningefamilier og fordrevne familier og lovligt udpegede værger for uledsagede mindreårige, på grundlag af afgørelser eller attesteringer udstedt af de kompetente myndigheder.

(60) Effektiv alderskontrol i hele Unionen kræver, at tjenestemodtagerne har adgang til passende midler til at opnå attestering af aldersbeviser. Uden adgang til attestering af aldersbeviser forhindres tjenestemodtagerne i at få adgang til tjenester, udelukkende fordi de ikke har adgang til et middel til at kontrollere deres alder. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der på deres område findes forskellige metoder til at opnå attestering af aldersbeviser, f.eks. gennem biometriske identitetskort og pas, digitale identitetsordninger, tredjepartsapplikationer eller personlig alderskontrol. Medlemsstaterne bør sikre, at disse metoder til at opnå attestering af aldersbeviser sætter modtagerne i stand til at bevise, at de opfylder aldersgrænserne i denne

forordning. Dette bør omfatte attestering af aldersbeviser for yngre børn. Medlemsstaterne bør desuden sørge for, at EU-alderskontrolløsningen er gratis. Medlemsstaterne bør udpege offentlige myndigheder med henblik på certificering af EU-alderskontrolløsninger og EU-attestering af aldersbeviser. Med henblik herpå bør medlemsstaterne meddele Kommissionen navn og adresse på de offentlige myndigheder, der er udpeget på deres område, sammen med eventuelle senere ændringer, og Kommissionen bør gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige. Medlemsstaterne bør også uden unødig forsinkelse meddele Kommissionen de EU-alderskontrolløsninger og EU-attestering af aldersbeviser, der er certificeret som værende i overensstemmelse med kravene i EU-alderskontrolordningen, sammen med den tilhørende overensstemmelsesattest samt om enhver efterfølgende suspension eller tilbagekaldelse af en sådan attest. For at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen bør en EU-alderskontrolløsning eller en EU-attestering af aldersbevis, der er blevet certificeret og opført på de lister, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, anerkendes af alle medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor ikke begrænse eller hindre anvendelsen på deres område af en EU-alderskontrolløsning, der allerede er opført på denne liste ved udnævnelse af en anden medlemsstat.

(61) De alderskrav, der er fastsat i denne forordning, bør finde effektiv anvendelse på både nye og eksisterende konti. Udbydere af tjenester og systemer, der er underlagt mindstealderen, bør derfor inden for et passende tidsrum fastslå, om tjenestemodtagere eller brugere af systemer, der har eksisterende konti, har nået den gældende mindstealder. Udbyderne bør ikke være forpligtet til at foretage ny alderskontrol, hvis de med en høj grad af sikkerhed kan fastslå, at den gældende mindstealder allerede er nået, herunder, hvor det er relevant, på grundlag af den dato, hvor den eksisterende konto blev oprettet. Det samme princip bør gælde, når udbydere er forpligtet til at vurdere alderen for at skelne voksne fra mindreårige med henblik på at fastlægge forældreansvaret, og for udbydere af softwareapplikationsbutikker for at forhindre mindreårige i at tilgå eller købe applikationer, der ikke er alderssvarende, eller som i henhold til gældende EU-ret eller national ret, der er vedtaget i overensstemmelse med Unionens, er omfattet af en aldersbegrænsning. Denne tilgang skal forhindre, at alle tjenestemodtagere skal underkastes alderskontrol eller alderssikring, når der allerede er en høj grad af tillid til, at en bruger er voksen, f.eks. på grundlag af pålidelige oplysninger såsom tidligere lovligt indgivne kreditkortoplysninger. Høj tillid bør baseres på forventede resultater i praksis på det fulde brugergrundlag. For at gøre det lettere for udbydere af meget store onlineplatforme at føre effektivt tilsyn med gennemførelsen af disse krav bør disse udbydere på forhånd fastsætte, hvordan de agter at opfylde disse krav vedrørende eksisterende konti, og, hvor det er relevant, hvordan de agter at påberåbe sig de relevante undtagelser.

(62) For at sikre, at eksisterende konti bringes i overensstemmelse med mindstealdersforpligtelserne, bør udbydere af meget store onlineplatforme inden udløbet af perioden på seks måneder forelægge den kompetente myndighed en detaljeret gennemførelsesplan, der understøtter den krævede høje grad af tillid. Med henblik herpå bør planen indeholde en skematisk beskrivelse af hele den procespipeline, der anvendes til at bestemme de eksisterende brugeres alder, sammen med en klar redegørelse for hvert teknisk værktøj eller hver teknisk foranstaltning og de underliggende beslutningsregler. Hvis det er relevant, bør den understøttes af solid dokumentation for ydeevne under faktiske forhold udledt af en statistisk repræsentativ stikprøve af den fulde brugerbase – stikprøvens repræsentativitet med hensyn til de relevante alderssignaler bør påvises – og bør vise nøjagtighed, præcision og

tilbagekaldelse for mindreårige modtagere samt en fuldstændig forvirringsmatrix med detaljerede aldersgrupper sammen med en beskrivelse af, hvordan prøven og aldersmærkerne blev opnået. Hvis kontooprettelsesåret anvendes som en undtagelse, bør planen desuden indeholde empirisk dokumentation og statistisk sikkerhed for, at dette enkelte signal er tilstrækkeligt til at udlede, at brugeren har nået den gældende mindstealder. Planen bør også skitsere, hvordan udbyderen vil overvåge, at de forventede resultater er opnået, f.eks. gennem en gennemførelsesrevision. Endelig bør planen påvise, at de foreslåede foranstaltninger overholder de generelle principper for alderssikring i denne forordning, herunder nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindblanding, privatlivsbeskyttelse og ikkeforskelsbehandling.

(63) I erkendelse af, at effektiv beskyttelse af mindreårige ikke kun kræver lovgivningsmæssige foranstaltninger, men også bevidstgørelse, uddannelse og myndiggørelse, bør medlemsstaterne fastlægge nationale strategier, der bygger på meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et digitalt årti for børn og unge: den nye europæiske strategi for et bedre internet for børn (BIK+) af 11. maj 2022 og netværket Safer Internet-centre med oplysningsaktiviteter, hjælpelinjer, der støtter børn, værger og undervisere, og hotlines til indberetning af formodet ulovligt indhold. Medlemsstaterne bør navnlig fremme udviklingen af mindreåriges digitale færdigheder, således at de, når de når mindstealderen, er i stand til at forstå risikoen ved det onlinemiljø, der er omfattet af denne forordning, anvende digitale tjenester og systemer sikkert og kritisk og gøre informeret brug af den beskyttelse og de indstillinger og værktøjer, som udbyderne skal stille til rådighed. Mindreårige og deres værger bør have let, gratis og fortrolig adgang på nationalt plan til kanaler, hvorigennem mindreårige kan søge bistand i forbindelse med den skade, der er omfattet af denne forordning, herunder uønsket kontakt og cybermobning i overensstemmelse med meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan mod cybermobning "Sikrere online, stærkere sammen" af 10. februar 2026. Disse kanaler bør supplere de rapporterings- og støtteværktøjer, der stilles til rådighed i henhold til denne forordning, være i stand til at yde hurtig bistand og henvise mindreårige til andre støttekilder, der er til rådighed på nationalt plan. Det bør være muligt at støtte disse aktiviteter, herunder dem, der udføres af Safer Internet-centrene, med EU-midler, som stilles til rådighed under de relevante EU-programmer og -instrumenter, der er oprettet under den flerårige finansielle ramme, såsom de nationale og regionale partnerskabsplaner. For at støtte en effektiv gennemførelse bør medlemsstaterne meddele Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet, og Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne.

(64) Nærværende forordning bør præcisere visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/2065. For at sikre et effektivt tilsyn med og en effektiv håndhævelse af nærværende forordning bør kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065 finde anvendelse, i det omfang de relevante bestemmelser regulerer udbydere af formidlingstjenester, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde. Kommissionen bør have enekompetence til at føre tilsyn med og håndhæve de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, og som gælder for udbydere af meget store onlineplatforme som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065.

(65) For at undgå overlapning og sikre overensstemmelse med den eksisterende horisontale ramme, der finder anvendelse på AI-systemer i henhold til forordning (EU) 2024/1689, bør håndhævelsen af de specifikke sikkerhedskrav, der er fastsat i

nærværende forordning for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, ligeledes baseres på den tilsyns- og håndhævelsesramme og de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1689.

(66) Udbydere af onlinespil, der er videospilplatforme, er underlagt tilsyns- og håndhævelsesstrukturen i henhold til forordning (EU) 2022/2065. For at sikre sammenhæng med håndhævelsen i henhold til nærværende forordning bør den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med udbydere af onlinespil, der er videospil, være kompetent i den medlemsstat, hvor udbyderen har sit hovedforretningssted.

(67) For at sikre retssikkerhed og ensartet anvendelse i hele Unionen og for at undgå fragmentering af det indre marked som følge af divergerende nationale fortolkninger bør medlemsstaternes myndigheder ikke vedtage afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til nærværende forordning. Kommissionen, koordinatorerne for digitale tjenester og de kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, arbejde tæt sammen og samordne deres håndhævelsesforanstaltninger for at sikre en sammenhængende, effektiv og komplementær håndhævelse af nærværende forordning på den ene side og forordning (EU) 2022/2065 og (EU) 2024/1689 på den anden side, herunder ved at trække på de samarbejds- og sammenhængsmekanismer, der er fastsat i kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065.

(68) Kommissionen bør sigte mod at vedtage en endelig afgørelse senest 90 dage efter indledningen af proceduren for formodede overtrædelser af nærværende forordning. Den bør også meddele sine foreløbige resultater til den pågældende udbyder senest 30 dage efter indledningen af proceduren.

(69) Kommissionen bør råde over de nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning. For at sikre tilgængeligheden af de ressourcer, der er nødvendige for at føre passende tilsyn på EU-plan i henhold til nærværende forordning, bør Kommissionen opkræve et årligt tilsynsgebyr, hvis størrelse bør fastsættes årligt, af udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, softwareapplikationsbutikker samt AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, som den har kompetence til at føre tilsyn med for så vidt angår overholdelsen af kapitel II-V i nærværende forordning, og som er udpeget som meget store onlineplatforme i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065. Det årlige tilsynsgebyr, der kræves for at håndhæve denne forordning over for disse udbydere, bør integreres i det tilsynsgebyr, der opkræves af sådanne udbydere af meget store onlineplatforme i henhold til artikel 43 i forordning (EU) 2022/2065. I lighed med sidstnævnte tilsynsgebyr bør de eksterne formålsbestemte indtægter fra det årlige tilsynsgebyr i henhold til nærværende forordning dække yderligere menneskelige ressourcer i Kommissionen, herunder tjenestemænd, kontraktansatte og nationale eksperter. Endelig bør det loft over tilsynsgebyret, der indføres ved nærværende forordning, sammenholdes med det loft, der er fastsat i forordning (EU) 2022/2065, og sikre, at Kommissionens samlede ressourcer er tilstrækkelige til, at den kan udføre sine opgaver i henhold til nærværende forordning og forordning (EU) 2022/2065.

(70) Det samlede årlige tilsynsgebyr i henhold til nærværende forordning bør omfatte omkostninger i forbindelse med Kommissionens udøvelse af specifikke beføjelser og opgaver vedrørende tilsyn, overvågning, undersøgelse og håndhævelse for så vidt angår udbydere af de meget store onlineplatforme og søgemaskiner, der er omfattet af

denne forordning. Den bør navnlig omfatte omkostningerne i forbindelse med oprettelse, vedligeholdelse og drift af EU-alderskontrolordningen, herunder finansiering i forbindelse med aktiviteter vedrørende udrulningen af EU's alderskontrolløsning i hele EU og udvikling af ekspertise og formåen i henhold til artikel 36. Det individuelle årlige tilsynsgebyr bør imidlertid ikke overstige et samlet loft for hver udbyder af meget store onlineplatforme under hensyntagen til den økonomiske kapacitet hos udbyderen af den eller de udpegede tjenester.

(71) Kommissionen bør anvende de regler og principper, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) 2022/2065, når den opkræver det årlige tilsynsgebyr i henhold til nærværende forordning.

(72) I betragtning af betydningen af at beskytte børn bør Kommissionen i samarbejde med koordinatorerne for digitale tjenester og Rådet for Digitale Tjenester udvikle Unionens ekspertise og formåen med hensyn til tilsyn med tjenester, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

(73) I betragtning af betydningen af den indvirkning, som de tjenester og systemer, der er omfattet af denne forordning, har på beskyttelsen af mindreårige, kan udbydernes manglende sikring af et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed og overholdelse af de specifikke forpligtelser, der gælder for dem, hurtigt komme til at påvirke et betydeligt antal mindreårige, der anvender deres tjenester eller systemer i forskellige medlemsstater, i alvorlig grad og forårsage betydelige skader, samtidig med at sådanne fejl også kan være særligt komplekse at identificere og håndtere rettidigt. Kommissionen bør i samarbejde med de kompetente myndigheder udvikle Unionens ekspertise og formåen, herunder oprette videndelingsnetværk, for at reagere hurtigt på sådanne hændelser, der påvirker beskyttelsen af mindreårige. Sådanne hændelser bør forstås som situationer i hastig udvikling, der finder sted i eller uden for EU, med en onlinedimension og en formodet forbindelse til denne forordnings anvendelsesområde, som i alvorlig grad og negativt påvirker privatlivets fred, sikkerheden eller sundheden og trivslen for mindreårige i Unionen, og som kræver en øjeblikkelig reaktion såsom farlige eller skadelige udfordringer, der cirkulerer blandt mindreårige og udgør en umiddelbar risiko for dem. Kommissionen bør derfor kunne koordinere og trække på de kompetente myndigheders ekspertise og ressourcer, f.eks. ved på permanent eller tidsbegrænset basis at analysere specifikke tendenser eller spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til sådanne meget omskiftelige forhold, som påvirker mindreåriges sundhed, trivsel, privatliv, tryghed eller sikkerhed. Medlemsstaterne bør samarbejde med Kommissionen om at udvikle sådan formåen, herunder gennem udstationering af personale, hvor det er relevant, og bidrage til oprettelsen af en fælles EU-tilsynskapacitet samt en administrativ ordning, der fastsætter procedurer for at lette en hurtig reaktion i tilfælde af en hændelse, der påvirker beskyttelsen af mindreårige. Medlemsstaterne bør fastsætte minimumsberedskabsniveauer for de nationale myndigheder for at sikre regelmæssige kommunikationskanaler mellem relevante nationale myndigheder og tredjeparter og kortlægge og, hvor det er relevant, protokoller for reaktion på hændelser på nationalt plan.

(74) I denne forordning respekteres de grundlæggende rettigheder, herunder børns rettigheder, der er anerkendt i chartret, og de grundlæggende rettigheder, der udgør EU-rettens almindelige principper. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse grundlæggende rettigheder, herunder respekten for privatliv og familieliv som nedfældet i artikel 7 i chartret, retten til beskyttelse af personoplysninger som nedfældet i artikel 8 i chartret, retten til ytrings- og

informationsfrihed, herunder mediefrihed og -pluralisme som nedfældet i artikel 11 i chartret, retten til ikkeforskelsbehandling som nedfældet i artikel 21 i chartret, til retten til børns rettigheder som nedfældet i artikel 24 i chartret. Ved udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i denne forordning, bør alle involverede offentlige myndigheder i tilfælde, hvor der er konflikt mellem de relevante grundlæggende rettigheder, finde en rimelig balance mellem de pågældende rettigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(75) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til et velfungerende indre marked og at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse og børns tryghed og sikkerhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan sikre den nødvendige harmonisering og det nødvendige samarbejde ved at handle alene, men kan på grund af det territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(76) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [DATO] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I – ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 – Genstand

Denne forordning bidrager til et velfungerende indre marked og sikrer et højt beskyttelsesniveau for mindreårige online i Unionen ved at fastsætte harmoniserede regler for et sikkert og styrkende onlinemiljø for mindreårige, herunder princippet om beskyttelse af forbrugerne. Den præciserer og supplerer forordning (EU) 2022/2065 og supplerer forordning (EU) 2024/1689. I denne forordning fastsættes navnlig:

a) en harmoniseret mindstealder for oprettelse af en konto på sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester

b) harmoniserede sikkerhedskrav til sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, videospilplatforme og softwareapplikationsbutikker og harmoniserede sikkerhedskrav til beskyttelse af mindreårige online for så vidt angår videospil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter

c) harmoniserede regler om alderssikring online.

Artikel 2 – Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på udbydere af følgende tjenester eller systemer, der er tilgængelige for mindreårige:

   a) sociale onlinenetværkstjenester

   b) videodelingsplatformstjenester

   c) softwareapplikationsbutikker

   d) onlinespil

e) styresystemer

f) AI-ledsagere

g) generelle samtalechatbotter.

2. For så vidt angår de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), finder denne forordning anvendelse på udbydere af tjenester, uanset hvor de er etableret, når de tilbyder disse tjenester til tjenestemodtagere, der er etableret eller befinder sig i Unionen.

3. For så vidt angår de AI-systemer som omhandlet i stk. 1, litra f) og g), finder denne forordning anvendelse på udbydere, der bringer sådanne AI-systemer i omsætning eller ibrugtager dem i Unionen, uanset hvor disse udbydere er etableret eller beliggende.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på udbydere af følgende:

a) ikkeprofitbaserede onlineencyklopædier

b) ikkeprofitbaserede uddannelsesrelaterede og videnskabelige databanker

c) tjenester og systemer, der primært er designet til uddannelsesmæssige formål, og som drives af uddannelsesinstitutioner eller -organisationer eller på deres vegne

d) open source-softwareudviklings- og -delingsplatforme, medmindre platformen selv udgør et AI-system, der er omfattet af denne forordning eller forordning (EU) 2024/1689

e) tjenester og systemer, der specifikt er udviklet og drives udelukkende med henblik på videnskabelig forskning og udvikling

f) tjenester og systemer, der udformes, udvikles og drives af offentlige myndigheder og udelukkende til brug for disse offentlige myndigheder eller på deres vegne.

5. Hvis det er berettiget på grund af den potentielle risiko, en tjeneste eller et system udgør for mindreåriges privatliv, tryghed eller sikkerhed, eller hvis en tjeneste eller et system udgør en risiko, der svarer til eller er mindre end den risiko, som de tjenester eller systemer, der allerede er omhandlet i stk. 4, udgør, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 4 ved at tilføje andre typer tjenester eller systemer til listen over undtagne tjenester eller systemer eller fjerne tjenester eller systemer fra denne liste.

6. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og videospilplatforme, der er omfattet af artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065, og som opfylder de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, anses for at overholde nævnte artikel for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet af nærværende forordning, herunder for så vidt angår AI-systemer, der anvendes som en funktionalitet af onlineplatforme, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065, i forbindelse med leveringen af denne tjeneste.

7. Denne forordning berører ikke reglerne i andre EU-retsakter, der regulerer andre aspekter vedrørende udbud af formidlingstjenester, eller i EU-lovgivning vedrørende AI-systemer i det indre marked, herunder følgende:

a) direktiv 2010/13/EU[8]

b) EU-lovgivningen om forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed, herunder direktiv 2005/29/EF, 2011/83/EU, (EU) 2019/770, Rådets direktiv 93/13/EØF og forordning (EU) 2019/1020, (EU) 2023/988 og (EU) 2024/1689

c) EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF

d) direktiv (EU) 2024/1385[9].

Artikel 3 – Definitioner

1. I denne forordning anvendes definitionerne af "onlineplatform", "tjenestemodtager", "onlinegrænseflade" og "anbefalingssystem", der er fastsat i artikel 3 i forordning (EU) 2022/2065.

2. I denne forordning anvendes definitionerne af "social onlinenetværkstjeneste", "videodelingsplatformstjeneste" og "softwareapplikationsbutik", der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2022/1925. Sådanne tjenester betragtes i nærværende forordning som en "onlineplatform" som defineret i artikel 3, nr. i), i forordning (EU) 2022/2065.

3. I denne forordning anvendes definitionen af "AI-system" og "AI-system til almen brug" som fastsat i forordning (EU) 2024/1689; definitionen af "udbyder" som defineret i artikel 3, nr. 3), i nævnte forordning anvendes i forbindelse med AI-systemer, der reguleres ved nærværende forordning.

4. I denne forordning anvendes definitionen af "styresystem", der er fastsat i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2022/1925.

5. I denne forordning forstås desuden ved:

a) "mindreårig" eller "barn": en fysisk person under 18 år

b) "værge": en person med forældreansvar over for en mindreårig i henhold til gældende national ret

c) "AI-ledsager": et AI-system, herunder et AI-system til almen brug, der tilbyder vedvarende personaliseret interaktion eller selskab, som simulerer eller faciliterer et socialt, følelsesmæssigt eller interpersonelt forhold til en bruger

d) "generel samtalechatbot": et AI-system til almen brug med generelle samtalefunktionaliteter med henblik på direkte interaktion med brugere, der er i stand til at yde bistand inden for flere områder og opgaver; denne definition udelukker AI-systemer, hvis samtalefunktionaliteter er begrænset til en specialiseret tjeneste eller opgave eller til et foruddefineret sæt funktioner, herunder specialiserede AI-applikationer vedrørende kundetjenester, forretningsdrift, teknisk støtte, transaktioner, uddannelse, informationssøgning, industri eller fremstilling

e) "onlinespil": et videospil eller en videospilplatform

---

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L af 24.5.2024, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

f) "videospil": en informationssamfundstjeneste som defineret i artikel 1, nr. 1), litra b), i direktiv (EU) 2015/1535, der gør det muligt for tjenestemodtagerne ved hjælp af applikationer, der tilgås lokalt eller ved fjernadgang, herunder ved brug af et varigt medium, og som indebærer interaktion, at interagere med en brugergrænseflade eller en indlæseenhed med henblik på at generere visuel feedback fra en skærm i et simuleret miljø med henblik på leg eller underholdning

g) "videospilplatform": en "onlineplatform" som defineret i artikel 3, nr. i), i forordning (EU) 2022/2065, der indebærer interaktion med en brugergrænseflade eller en indlæseenhed med henblik på at generere visuel feedback fra en skærm i et simuleret miljø [til leg eller underholdning]

h) "alderskontrol": en proces eller et system til fastsættelse af med en høj grad af sikkerhed, om modtageren eller brugeren af en tjenestes system har nået en bestemt alder eller aldersgrænse, på grundlag af oplysninger fra identifikationsdokumenter eller andre pålidelige, verificerede identifikationskilder

i) "alderssikring": det sæt metoder, der kan anvendes til at bestemme, anslå eller kontrollere en fysisk persons alder, herunder aldersvurdering og alderskontrol, men ikke tjenestemodtagernes egenerklæring

j) "alderssignal": alle data, attributter, tokens, identifikationsoplysninger eller andre oplysninger, der oplyses, overføres eller genereres med henblik på at fastslå, verificere eller påvise en bestemt alder, aldersgrænse eller aldersgruppe for en person

k) "EU-alderskontrolløsning": en alderskontrolløsning, der opfylder kravene i EU-alderskontrolordningen og er certificeret af en offentlig myndighed og opført på EU-listen over EU-alderskontrolløsninger efter underretning fra en medlemsstat

l) "EU-liste over udbydere af EU-attestering af aldersbeviser": den liste, der er oprettet og offentliggjort af Kommissionen, over udbydere af EU-attestering af aldersbeviser

m) "EU-liste over EU-alderskontrolløsninger": den liste, der er oprettet og offentliggjort af Kommissionen, over EU-alderskontrolløsninger, der er certificeret som værende i overensstemmelse med EU-alderskontrolordningen og meddelt af medlemsstaterne

n) "EU-alderskontrolordning": en ordning for attestering af attributter som defineret i artikel 2, nr. 4), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1569, hvis regler finder anvendelse på udbydere af EU-alderskontrolløsninger og af EU-attestering af aldersbeviser, på certificering og opførelse af disse på EU-listen over udbydere af EU-attestering af aldersbeviser og på certificering af EU-alderskontrolløsninger med henblik på opførelse heraf på EU-listen over EU-alderskontrolløsninger

o) "attestering af aldersbevis": en elektronisk attestering af attributter som defineret i artikel 3, nr. 44), i forordning (EU) nr. 910/2014, som gør det muligt at autentificere det forhold, at indehaveren har en given alder, er over en given aldersgrænse eller er i en given aldersgruppe

p) "værktøjer til værger": software, funktioner, funktionaliteter eller applikationer, der er designet til at hjælpe værger med at følge med i mindreåriges onlineaktivitet for at værne om deres privatliv, tryghed og trivsel.

Artikel 4 – Modvirkning af omgåelse

Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, softwareapplikationsbutikker, styresystemer, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter:

a) må ikke udvise nogen adfærd, der underminerer effektiv overholdelse af deres respektive forpligtelser efter nærværende forordning, uanset om denne adfærd er af kontraktmæssig, kommerciel eller teknisk art eller af enhver anden art eller består i anvendelse af adfærdsmæssige teknikker eller grænsefladedesign

b) må ikke bevidst og forsætligt foretage andre handlinger, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at omgå deres respektive forpligtelser i henhold til denne forordning, med henblik på at undgå at opfylde disse forpligtelser.

Artikel 5 – Meddelelse og uafhængig revision af en complianceplan

1. Senest 4 måneder efter meddelelsen af afgørelsen om at udpege dem som en meget stor onlineplatform i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065 meddeler udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, der er udpeget som en meget stor onlineplatform i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, Kommissionen en complianceplan, der detaljeret beskriver, hvorledes de overholder de forpligtelser, der er fastsat i kapitel II-V i nærværende forordning.

   For de udbydere, der er omhandlet i første afsnit, og som allerede er udpeget som en meget stor onlineplatform i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, skal en sådan meddelelse finde sted senest 30 dage efter datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

   Artikel 34, stk. 3, i forordning (EU) 2022/2065 finder tilsvarende anvendelse på alle ledsagedokumenter til disse meddelelser.

2. Med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen at vurdere, om de i stk. 1 omhandlede udbydere overholder de forpligtelser, der er fastsat i kapitel II-V, bestiller disse udbydere for egen regning en revision af den complianceplan, der er meddelt i henhold til stk. 1, som foretages af en eller flere uafhængige revisorer. De uafhængige revisorer skal have eller anvende eksperter med dokumenteret ekspertise inden for følgende områder, der er relevante for beskyttelsen af mindreårige:

   a) beskyttelse af børn og børns rettigheder

   b) pædiatrisk medicin og børnepsykiatri

   c) udviklingsvidenskab

   d) alderssikring

   e) design af onlinegrænseflader og anbefalingssystemer

   f) databeskyttelse og datasikring.

3. Artikel 37, stk. 2 og (3), i forordning (EU) 2022/2065 finder tilsvarende anvendelse på revisioner, der foretages i henhold til nærværende artikel, og på de uafhængige revisorer og eksperter, som de har udpeget. Omkostningerne ved revisionen afholdes

af den pågældende udbyder. Disse omkostninger må ikke overstige markedssatserne for revisorernes sammenlignelige vurderinger.

De i stk. 1 omhandlede udbydere samarbejder med de uafhængige revisorer og giver dem adgang til alle oplysninger, data, dokumenter og alt personale, der er relevant for gennemførelsen af revisionen.

Udbydere skal sikre, at enhver ansat eller kontrahent, der har kommunikeret med den uafhængige inspektør, er beskyttet mod enhver negativ handling fra udbyderens side.

4. De uafhængige revisorer, der er bestilt af udbyderen i henhold til stk. 2, skal:

   a) vurdere de complianceplaner, som udbyderne har forelagt i henhold til stk. 1, i lyset af de forpligtelser, der er fastsat i kapitel II-V

   b) fremsende et udkast til rapport til udbyderen, som kan fremsætte bemærkninger inden for 15 dage fra modtagelsen

   c) udstede en endelig rapport, der tager hensyn til eventuelle bemærkninger modtaget i henhold til litra b), samtidigt til Kommissionen og udbyderen senest to måneder efter modtagelsen af complianceplanen, som identificerer eventuelle mangler i de deri beskrevne overholdelsesforanstaltninger.

5. Den pågældende udbyder offentliggør uden unødig forsinkelse efter modtagelsen et sammendrag af den endelige rapport, der er omhandlet i stk. 4, litra c), som ikke må indeholde fortrolige oplysninger.

6. Hvis Kommissionen ved en afgørelse på grundlag af den endelige rapport, der er omhandlet i stk. 4, litra c), konkluderer, at complianceplanen indeholder mangler, forelægger den pågældende udbyder senest 30 dage efter modtagelsen af rapporten om Kommissionens afgørelse Kommissionen og den uafhængige revisor en plan med korrigerende foranstaltninger med angivelse af en eller flere korrigerende foranstaltninger for hver konstateret mangel.

   Udbyderen fastsætter også en rimelig frist, som ikke må være længere end 60 dage, for gennemførelsen af hver korrigerende foranstaltning i planen for korrigerende foranstaltninger.

   Den uafhængige revisor kontrollerer gennemførelsen af de korrigerende foranstaltninger og rapporterer herom til Kommissionen og den pågældende udbyder.

7. Ved vurderingen af, om de i stk. 1 omhandlede udbydere overholder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordnings kapitel II-V, har Kommissionen ret til at tage hensyn til den complianceplan, der er omhandlet i stk. 1, den endelige rapport, der er omhandlet i stk. 4, litra c), og eventuelle korrigerende foranstaltninger, der er meddelt i henhold til stk. 6, eller andre oplysninger, som Kommissionen måtte anse for relevante.

8. Hverken den endelige rapport, der er omhandlet i stk. 4, litra c), eller eventuelle foranstaltninger eller manglende foranstaltninger fra Kommissionens side i forbindelse med denne endelige rapport eller complianceplanen udgør en konklusion om overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordnings kapitel II-V, eller begrænser Kommissionens beføjelser i henhold til denne forordning eller forordning (EU) 2022/2065.

9. Efter den første meddelelse i henhold til stk. 1 aflægger udbyderne årligt rapport om deres overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordnings kapitel II-V,

som led i de årlige risikovurderinger, de foretager i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2022/2065.

Opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordnings kapitel II-V, skal behandles i de uafhængige revisioner, der foretages i henhold til artikel 37 i forordning (EU) 2022/2065.

10. Denne artikel berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til nærværende forordning og forordning (EU) 2022/2065, herunder beføjelsen til at vedtage foreløbige forholdsregler.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter modeller og metoder for de revisioner, der foretages i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 39.

KAPITEL II – UDSKUDT OPRETTELSE OG BRUG AF KONTI FOR MINDREÅRIGE PÅ SOCIALE ONLINENETVÆRKSTJENESTER OG VIDEODELINGSPLATFORMSTJENESTER

AFSNIT I – Udskudt adgang for mindreårige

Artikel 6 – Udskudt mulighed for oprettelse og anvendelse af konti

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester må ikke tillade en fysisk person under 15 år at oprette en konto på den pågældende tjeneste eller at få adgang til den pågældende tjeneste ved hjælp af en konto, der er oprettet for eller tildelt den pågældende person, hvis tjenesten udgør en risiko for en mindreårig under denne alders privatliv, tryghed eller sikkerhed.

   En tjeneste anses for at udgøre en risiko for mindreårige under 15 års privatliv, tryghed eller sikkerhed, hvis den opfylder en af følgende betingelser:

   d) gør det muligt for modtagere, der tilgår tjenesten via en konto, at overføre indhold i realtid til et ubestemt antal andre tjenestemodtagere, herunder gennem livestreaming af audiovisuelt indhold

   e) gør det muligt for modtagere, der tilgår tjenesten via en konto, at kontakte, kommunikere eller på anden måde interagere med andre tjenestemodtagere, der ikke er en del af modtagerens allerede eksisterende forbindelser eller abonnementer

   f) anvender et anbefalingssystem, der er baseret på profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679

   g) over for en modtager, der tilgår tjenesten via en konto, anvender et anbefalingssystem, der foreslår eller prioriterer kontaktforslag eller -oplysninger, som ikke stammer fra en af modtagerens allerede eksisterende forbindelser eller abonnementer

   h) anvender eller præsenterer funktioner, grænsefladedesign eller karakteristika, der er beregnet til eller med rimelighed kan forventes at muliggøre uafbrudt indholdsforbrug, som tilskynder til interaktioner med tjenesten eller med indhold eller andre tjenestemodtagere, eller som overfører automatiserede meddelelser, der er designet til at tilskynde brugeren til at indlede eller genoptage brugen af tjenesten.

2. Uanset stk. 1 kan udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester tillade værger at oprette en konto med begrænsede funktioner for mindreårige over 13 år og under 15 år for at give dem mulighed for at tilgå tjenesten ved hjælp af en sådan begrænset konto. Sådanne konti skal mindst opfylde følgende betingelser:

   a) værktøjerne til værger, jf. artikel 20, skal altid være aktiveret

   b) værger har mulighed for at fastsætte en maksimal tidsgrænse pr. dag, hvor tjenesten eller systemet kan tilgås via denne konto, som ikke må overstige en time om dagen

   c) værger kan forhåndsgodkende potentielle nye kontakter og fastsætte en maksimumsgrænse for antallet af andre modtagere eller brugere i kontoens kontakter.

3. Ved oprettelse af en konto for en mindreårig i henhold til denne artikels stk. 2, træffer udbyderen af sociale onlinenetværkstjenester eller af videodelingsplatformstjenester foranstaltninger til at afgøre, om den person, der opretter kontoen, er indehaver af forældreansvaret over for den pågældende mindreårige i overensstemmelse med artikel 26, og kontrollerer, at tjenestemodtageren er fyldt 13 år i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1.

4. Udbydere af tjenester, der er omfattet af denne artikels stk. 1, fastslår senest 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden, om indehaverne af eksisterende konti, der anvendes til at tilgå deres tjeneste, er under 15 år. Hvis det konstateres, at indehavere af eksisterende konti er under 15 år, deaktiverer de pågældende tjenesteydere konti tilhørende modtagere eller brugere af tjenesten, der er under denne alder, eller for hvem alderen ikke kan fastslås.

5. Hvis udbydere af tjenester, der er omfattet af stk. 1, behandler personoplysninger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679, bør bestemmelserne i nærværende artikel finde anvendelse parallelt med de aldersgrænser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 8.

6. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40 med henblik på at ændre nærværende forordning ved at ændre og supplere betingelserne i nærværende artikels stk. 1 for at medtage nye funktioner og funktionaliteter eller ændringer af eksisterende funktioner eller funktionaliteter, der udgør en risiko for mindreåriges privatliv, tryghed og sikkerhed online svarende til den risiko, som de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, udgør.

AFSNIT II – Værgekontrolleret adgang for mindreårige under 13 år

Artikel 7 – Værgekontrolleret adgang for mindreårige under 13 år

1. Udbydere af videodelingsplatformstjenester, hvis tjeneste er specifikt designet til mindreårige under 13 år, kan undtagelsesvis give en værge mulighed for at give en mindreårig under 13 år begrænset adgang til tjenesten via værgens egen konto, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) en sådan værgekontrolleret adgang foregår udelukkende via værgens egen konto, og der oprettes eller tildeles ikke nogen konto til den mindreårige

b) en sådan adgang muliggøres og kontrolleres ved hjælp af de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20, eller andre indstillinger for forældrekontrol i værgens konto eller på værgens enhed

c) udbyderen giver udtrykkeligt mindreårige under 13 år tilladelse til at tilgå tjenesten i sine vilkår og betingelser og angiver heri tydeligt aldersgruppen for mindreårige, for hvem adgang er tilladt, med forbehold af værgernes godkendelse

d) udbyderen har foretaget og på mindst ét officielt sprog i en medlemsstat og i en offentligt tilgængelig del af sin onlinegrænseflade offentliggjort en vurdering af indvirkningen af tjenesten eller af de relevante dele heraf på mindreårige inden for det angivne aldersinterval, som indeholder en vurdering af risiciene og påviser, hvis det er relevant, hvordan disse risici effektivt er blevet afbødet under hensyntagen til de relevante aldersgrupper. Overholdelse af de krav, der er fastsat i kapitel III, indebærer ikke automatisk effektiv afbødning af en sådan risiko

e) udbyderen har på en klar og gennemsigtig måde i en offentligt tilgængeligt del af sin onlinegrænseflade angivet, hvilket indhold eller hvilken adfærd der anses for ikke at være alderssvarende eller skadelig for mindreåriges privatliv, tryghed og sikkerhed inden for det angivne aldersinterval på tjenesten

f) mindreårige under 13 år kan ikke tilgå det indhold, der er identificeret i henhold til litra e)

g) de tilgængelige funktioner og funktionaliteter er tilpasset og justeres gradvist efter den mindreåriges alder, der er angivet i henhold til stk. 4, litra b)

h) alle personaliseringsfunktioner og anbefalingssystemer og enhver funktionalitet til at søge efter indhold, der deles af andre tjenestemodtagere, er slået fra og kan ikke aktiveres, medmindre den vurdering, der er omhandlet i litra d), viser, at aktivering heraf er i den mindreåriges interesse og ikke på nogen måde har en negativ indvirkning på den mindreåriges privatliv og sikkerhed.

2. Intet i denne artikel må fortolkes således, at det forpligter en udbyder til at give mindreårige under 13 år adgang, eller at det giver en mindreårig eller værge ret til at tilgå en tjeneste, hvis vilkår og betingelser ikke tillader en sådan adgang, eller hvis adgangen til tjenesten er underlagt en højere mindstealder i henhold til EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten.

3. Den konto, hvorigennem der gives værgekontrolleret adgang i henhold til stk. 1, oprettes, registreres og indehaves udelukkende af værgen. Den mindreårige, der tilgår tjenesten via værgens konto, må ikke være part i kontrakten med udbyderen. Udbyderen træffer foranstaltninger til at fastslå, at den værge, der giver adgang i henhold til stk. 1, er indehaver af forældreansvaret over for den pågældende mindreårige i overensstemmelse med artikel 26.

4. Designet af den værgemålskontrollerede adgang, der gives i henhold til denne artikel, og den måde, den fungerer på, må ikke i uforholdsmæssig grad begrænse den mindreåriges privatliv og skal støtte den mindreåriges autonomi og handleevne i overensstemmelse med den mindreåriges gradvise udvikling af evner. Den værgemålskontrollerede adgang, der gives i henhold til denne artikel, skal mindst opfylde følgende betingelser:

a) værktøjerne til værger, jf. artikel 20, skal være aktiveret som standard

b) værgen skal oplyse alderen på den mindreårige, for hvem der gives adgang, og en sådan adgang må ikke gives til en mindreårig under 3 år.

c) værgen skal kunne fastsætte en maksimal daglig varighed for den mindreåriges adgang, som ikke må overstige en time

d) værgen skal kunne føre tilsyn med det indhold, der vises for eller anbefales den mindreårige, under hensyntagen til den mindreåriges ret til privatliv og under hensyntagen til den mindreåriges tarv som et primært hensyn

e) værgen skal kunne godkende, begrænse og fjerne andre tjenestemodtagere, som den mindreårige kan interagere med via værgens konto.

f) værgen skal til enhver tid kunne suspendere den mindreåriges adgang.

5. Værgemålskontrolleret adgang i henhold til denne artikel ophører, når den mindreårige fylder 13 år, hvilket fastslås på grundlag af den alder, der er oplyst i henhold til denne artikels stk. 4, litra b). Dette berører ikke oprettelsen af en konto i henhold til artikel 5, stk. 2, hvis betingelserne i nævnte artikel er opfyldt.

6. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40 med henblik på at ændre denne forordning ved at tilpasse betingelserne i stk. 1 og 4 til den teknologiske og videnskabelige udvikling, hvis sådanne ændringer opretholder et beskyttelsesniveau for den mindreåriges privatliv, tryghed og sikkerhed online, der svarer til det, der er fastsat i betingelserne i nærværende artikels stk. 1 og 4.

KAPITEL III – DESIGN MED SIKKERHED FOR ØJE

AFSNIT I – Generelt krav om design med sikkerhed for øje

Artikel 8 – Generelt krav om design med sikkerhed for øje

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjeneste, onlinespil, AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og softwareapplikationsbutikker, uanset om disse tjenester eller systemer tilgås med en konto og inklusive tjenester og systemer, der tilgås ved hjælp af de konti, der er nærmere specificeret i artikel 5, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Udbydere af sådanne tjenester eller systemer designer som standard disse tjenester og systemer i overensstemmelse med kravene i dette kapitel og fraviger kun disse krav, efter at de har fastslået, at tjenestemodtageren eller brugeren af systemet er en voksen, ved at gøre brug af alderssikring i overensstemmelse med kapitel V.

2. Overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel, berører ikke forpligtelsen for udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester til at udskyde muligheden for oprettelse af konti i henhold til artikel 6 og berører ikke forpligtelsen for udbydere af videodelingsplatformstjenester vedrørende værgemålskontrolleret adgang for mindreårige, hvor det er relevant, i henhold til artikel 7.

3. Hvis udbydere af sociale onlinenetværkstjenester eller videodelingsplatformstjenester anvender AI-ledsagere eller generelle samtalechatbotter som en funktionalitet i leveringen af disse tjenester, finder kun forpligtelserne i afdeling III, V og VI anvendelse på sådanne AI-systemer.

AFSNIT II – Forpligtelser for sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester

Artikel 9 – Afhængighedsskabende design

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester afholder sig fra at designe, organisere eller drive deres tjenester på en måde, der har til formål eller med rimelighed kan forventes at tilskynde mindreårige til kompulsiv eller overdreven brug af den sociale onlinenetværkstjeneste eller videodelingsplatformstjeneste.

2. Følgende funktioner anses for at tilskynde mindreårige til kompulsiv eller overdreven brug af tjenesten som omhandlet i stk. 1:

   a) muliggøre automatisk afspilning af indhold og uafbrudt indholdsforbrug uden reelle og regelmæssige afbrydelser, som giver den mindreårige lejlighed til at overveje ønsket om at forbruge mere indhold

   b) underminere den mindreåriges beslutning om at ophøre med at bruge tjenesten eller undlade at give mindreårige mulighed for at træffe en sådan beslutning, ved hjælp af f.eks. notifikationer, der ikke udløses af eller ikke er direkte forbundet med den mindreåriges interaktion eller aktivitet på tjenesten

   c) tilskynde mindreårige til eller belønne dem for at dele indhold eller foretage realtidstransmission af indhold til et ubestemt antal tjenestemodtagere

   d) tilskynde til regelmæssig eller hyppig anvendelse, herunder gennem sanktioner eller tab af fordele ved ikke at anvende tjenesten regelmæssigt eller inden for bestemte tidsintervaller.

3. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester træffer effektive foranstaltninger til at sikre:

   a) tidsbegrænset adgang for mindreårige på deres tjeneste

   b) afbrydelse af mindreåriges brug af deres tjeneste.

   Sådanne foranstaltninger skal udformes på en måde, der beskytter mindreåriges skoletid og søvnbehov.

Artikel 10 – Anbefalingssystemer

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, der anvender anbefalingssystemer, udfærdiger den foreslåede information og designer optimeringen af deres anbefalingssystemer til mindreårige på en måde, der sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige.

2. Med henblik på at opfylde forpligtelserne i denne artikels stk. 1 sikrer udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester, der anvender anbefalingssystemer, at optimeringen af anbefalingssystemet ikke udnytter mindreåriges sårbarhed eller opmærksomhed, og at det omfatter evalueringsparametre, der garanterer kvalitet og sikkerhed for mindreårige og beskytter deres mentale sundhed, ved som minimum at træffe følgende foranstaltninger:

   a) sikre, at anbefalingssystemerne prioriterer og primært lægger vægt på eksplicitte brugerangivne præferencer, når de præsenterer information

b) anbefalingen af information foreslået af anbefalingssystemet baseret på implicitte anvendelsesbaserede signaler fra mindreåriges adfærd online er som standard deaktiveret

c) sikre, at anbefalingssystemerne ikke beror på indsamling af personoplysninger om mindreårige, der er indsamlet uden for tjenesten

d) sikre, at mindreårige ikke udsættes for information, der foreslås af anbefalingssystemerne, og som kan udgøre en risiko for deres privatliv, tryghed og sikkerhed, herunder hvis de vises gentagne gange.

3. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, der anvender anbefalingssystemer, skal stille værktøjer, der gør det muligt for mindreårige at:

a) ændre eller kontrollere anbefalingssystemets parametre, herunder ved let at slette alle tidligere identificerede præferencer

b) vælge mindst én mulighed i anbefalingssystemerne, som ikke er baseret på profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679.

De værktøjer, der er omhandlet i første afsnit, må ikke designes på en måde, der tilskynder mindreårige til at vælge den mulighed, der er baseret på profilering, skal tilbydes ved kontooprettelsen og skal forblive direkte tilgængelige fra det specifikke afsnit af tjenestens onlinegrænseflade, hvor oplysningerne prioriteres, herunder for tjenestemodtagere uden en konto.

Artikel 11 – Sikre indstillinger

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester træffer foranstaltninger til at sikre, at indstillingerne som standard er fastsat på et højt niveau for beskyttelse af mindreåriges privatliv, tryghed og sikkerhed. For at sikre overholdelse af dette stykke skal disse udbydere som minimum deaktivere følgende indstillinger som standard:

a) geolokalisering og andre sporingsfunktioner

b) adgang til mikrofon og kamera

c) anbefalinger fra andre konti og synkronisering af kontakter

d) push-meddelelser, som under alle omstændigheder bør designes på en måde, der beskytter mindreåriges sovetid og skoletid.

2. De standardindstillinger, der er omhandlet i stk. 1, må kun ændres af udbyderen, hvis den mindreårige er over 15 år og klart og utvetydigt er blevet informeret om sådanne ændringer og udtrykkeligt har givet samtykke til sådanne ændringer. De standardindstillinger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal, hvis de aktiveres af mindreårige, deaktiveres, efter at deres session på tjenesten er afsluttet.

3. Hvis funktioner eller indstillinger udgør en risiko for mindreåriges privatliv, tryghed, sikkerhed eller sundhed, skal udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester sikre, at disse funktioner eller indstillinger ikke er tilgængelige for mindreårige. Dette omfatter som minimum funktioner, der øger den sociale sammenligning eller forvansker mindreåriges afbildning, navnlig ved at forskønne eller idealisere billederne.

Artikel 12 – Beskyttelsesforanstaltninger mod kontakter og interaktion

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og af videodelingsplatformstjenester træffer foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige for så vidt angår kontakter mellem mindreårige og andre tjenestemodtagere. Disse foranstaltninger skal som minimum sikre, at:

   a) andre tjenestemodtagere ikke kan indlede direkte kontakt med den mindreårige, hvis den mindreårige ikke på forhånd har godkendt en sådan kontakt

   b) mindreårige med en konto ikke indgår i kontaktanbefalinger eller lignende funktioner, der har til formål at gøre det muligt for andre tjenestemodtagere, herunder mindreårige, at udvide deres kontakter

   c) mindreårige kun kan føjes til en gruppe med et begrænset eller ubegrænset antal tjenestemodtagere efter deres udtrykkelige samtykke

   d) mindreårige let kan blokere enhver anden tjenestemodtager uden at få deres identitet afsløret over for de blokerede tjenestemodtagere.

2. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester indfører sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre, at modtagere af deres tjeneste lokker eller manipulerer mindreårige til at godkende den direkte kontakt, der er omhandlet i stk. 1, litra a).

3. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester træffer foranstaltninger til at begrænse visningen af al information, der deles af mindreårige, og deres interaktion med andre tjenestemodtagere. Disse foranstaltninger skal mindst omfatte følgende:

   a) som standard må andre tjenestemodtagere, der ikke tidligere er blevet godkendt af den mindreårige, ikke kunne få adgang til kontooplysninger om den mindreårige eller indhold, som den mindreårige har uploadet eller delt på tjenesten

   b) tjenestemodtagere, som ikke har en konto, må ikke kunne få adgang til mindreåriges kontooplysninger eller indhold, der uploades eller deles af mindreårige på tjenesten

   c) mindreåriges personlige kontaktoplysninger såsom deres navn, telefonnummer, e-mailadresse og adresse må ikke videregives til eller deles med andre tjenestemodtagere

   d) mindreårige skal have let kontrol over visningen af alt delt indhold, interaktioner og relaterede parametre på tjenesten

   e) andre tjenestemodtagere må ikke kunne downloade eller tage screenshots af mindreåriges kontakt-, lokaliserings- eller kontooplysninger eller af indhold, der uploades eller deles af mindreårige på tjenesten

   f) mindreårige må som standard ikke kunne hoste tidstro transmission af brugergenereret indhold, herunder gennem livestreaming af audiovisuelt indhold.

Artikel 13 – Trygge og sikre økonomiske transaktioner

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester sikrer, at en mindreårig på en klar og letforståelig måde og i realtid gøres

opmærksom på, at der er tale om en økonomisk transaktion, før en sådan finder sted. Foretages der køb på tjenesten med en virtuel valuta, der kan købes med midler som omhandlet i artikel 4, nr. 25), i direktiv (EU) 2015/2366, skal den tilsvarende pengeværdi i den officielle valuta i den medlemsstat, hvor tjenestemodtageren har sit sædvanlige opholdssted, ligeledes angives.

2. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester må ikke designe, organisere eller drive deres tjenester på en sådan måde, at det kan føre til uforholdsmæssigt store, impulsive eller uønskede udgifter. Denne forpligtelse indebærer også, at mindreårige ikke må udsættes for variable belønningssystemer, herunder når køb foretages med virtuelle valutaer, der kan købes med midler som omhandlet i artikel 4, nr. 25), i direktiv (EU) 2015/2366.

AFSNIT III – Forpligtelser for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter

Artikel 14 – Forpligtelser for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter

1. Udbydere af AI-ledsagere og af generelle samtalechatbotter indfører forholdsmæssige og effektive foranstaltninger til at sikre et højt beskyttelsesniveau for mindreåriges sundhed, sikkerhed, grundlæggende rettigheder, trivsel og udvikling, når de har adgang til deres AI-system. Disse foranstaltninger skal mindst omfatte følgende:

   a) sikring af, at mindreårige ikke udsættes for afhængighedsskabende design, ved at undgå designfunktioner og systemadfærd, der simulerer interpersonelle relationer, der kan skabe følelsesmæssig afhængighed, og ved at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 9, stk. 1 og 3), på sådanne systemer

   b) sikring af, at mindreårige udstyres med sikre indstillinger ved at anvende foranstaltningerne i artikel 11 på sådanne systemer, herunder ved som standard at sikre, at deres system ikke anvender oplysninger eller analyser, der stammer fra en mindreårigs tidligere interaktioner, i efterfølgende interaktioner, medmindre det er nødvendigt for at beskytte den mindreåriges sikkerhed, med henblik på at gennemføre de indstillinger, der er omhandlet i artikel 11

   c) sikring af gennemsigtighed i økonomiske transaktioner ved at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 13, på sådanne systemer

   d) sikring af, at adgang for mindreårige under 13 år til de tjenester og systemer, der er omhandlet i stk. 1, kun muliggøres og kontrolleres ved hjælp af de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20

   e) gennemførelse af avancerede evalueringer og test af systemet med henblik på at undersøge risikoen for mindreåriges sundhed, sikkerhed og grundlæggende rettigheder og fysiske, mentale og følelsesmæssige trivsel og udvikling, der kan opstå, når mindreårige interagerer med systemet, og gennemføre passende sikkerhedsforanstaltninger for at imødegå denne risiko, inden systemet markedsføres eller tages i brug

   f) overvågning efter markedsføring for at identificere, vurdere og, hvor det er relevant, afbøde skader og nye risici som omhandlet i dette stykkes litra d), herunder ved at opspore og sætte ind over for alvorlige hændelser, der involverer mindreårige, medmindre systemet leveres af en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed som omhandlet i henstilling 2003/361/EF.

2. Hvis en AI-ledsager eller en generel samtalechatbot anvendes som en funktionalitet i en social onlinenetværkstjeneste, videodelingsplatformstjeneste, eller et i onlinespil i forbindelse med leveringen af en sådan tjeneste, skal udbydere af sådanne tjenester sikre, at:

   a) AI-ledsageren eller den generelle samtalechatbot ikke aktiveres automatisk, og at funktionaliteten ikke vises et fremtrædende sted på den pågældende tjenestes onlinegrænseflade

   b) mindreårige ikke opfordres til at anvende AI-ledsageren eller den generelle samtalechatbot

   c) mindreårige har mulighed for let og til enhver tid at fravælge brugen af AI-ledsageren eller den generelle samtalechatbot, hvis de er aktiveret.

3. Udbydere af AI-ledsagere og af generelle samtalechatbotter, der overholder en adfærdskodeks, som Kommissionen har vurderet som tilstrækkelig i overensstemmelse med artikel 23, kan basere sig på denne kodeks for at påvise overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i nærværende artikel.

AFSNIT IV – Forpligtelser for onlinespiludbydere

Artikel 15 – Forpligtelser for onlinespiludbydere

1. Onlinespiludbydere træffer foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige. Disse foranstaltninger skal mindst omfatte følgende:

   a) sikring af, at mindreårige ikke tilskyndes til kompulsiv eller overdreven brug af spillet, ved at anvende artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra b) og d)

   b) sikring af, at indstillingerne for mindreårige fastsættes således, at de sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, sikkerhed og tryghed, ved at anvende artikel 11, stk. 1

   c) sikring af, at kontakter mellem mindreårige og andre modtagere af spillet er underlagt et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed, ved at anvende artikel 12, stk. 1, og artikel 12, stk. 3, litra c)

   d) sikring af obligatorisk adgang til de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20, og sikring af, at adgang til de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, for mindreårige under 13 år kun muliggøres og kontrolleres ved hjælp af de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20.

2. Onlinespiludbydere indfører sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre, at spillet bruges til at lokke mindreårige til at tage kontakt på andre tjenester, som kan udgøre en risiko for deres privatliv og sikkerhed.

3. Hvis udbydere af videospilplatforme giver tjenestemodtagerne mulighed for at oprette og uploade videospil på selve tjenesten, skal sådanne videospilplatforme indføre den nødvendige software og de nødvendige organisatoriske foranstaltninger til at gøre det muligt for sådanne videospil at overholde nærværende artikels stk. 1 og 2 samt artikel 18 og 20.

4. Onlinespiludbydere, der overholder en adfærdskodeks, som Kommissionen har vurderet som tilstrækkelig i overensstemmelse med artikel 17, kan basere sig herpå for at påvise overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i nærværende artikel.

AFSNIT V – Forpligtelser vedrørende alderssvarende adgang

Artikel 16 – Forpligtelser for udbydere af softwareapplikationsbutikker

1. Udbydere af softwareapplikationsbutikker indfører et aldersklassificeringssystem for at gøre det muligt at fastslå, hvilken aldersklasse, de softwareapplikationer, der formidles gennem deres tjeneste, er egnet til. Et sådant aldersklassificeringssystem skal anvendes på hver softwareapplikation, der tilbydes i softwareapplikationsbutikken, og skal tage behørigt hensyn til mindreåriges gradvise udvikling af evner.

2. Udbydere af softwareapplikationsbutikker må ikke give mindreårige mulighed for at tilgå eller købe softwareapplikationer, der er uegnede til deres respektive alder, i overensstemmelse med det aldersklassificeringssystem, der er oprettet i henhold til denne artikels stk. 1. Denne forpligtelse berører ikke forpligtelsen for udbydere af tjenester, der tilbydes gennem softwareapplikationer, som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 6.

3. Hvis udbyderen af en softwareapplikationsbutik får kendskab til, at softwareapplikationer, der udbredes via udbyderens tjeneste, er underlagt, eller primært består af indhold der er underlagt, en højere mindstealder i henhold til gældende EU-ret eller national ret i overensstemmelse med EU-retten end den, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, må udbyderen ikke tillade, at mindreårige fra den eller de pågældende medlemsstater, som er under denne højere mindstealder, kan tilgå eller købe sådanne softwareapplikationer.

4. For at overholde stk. 2 og 3 vurderer udbydere af softwareapplikationsbutikker tjenestemodtagerens alder i overensstemmelse med kapitel V, herunder ved hjælp af værktøjer til værger, jf. artikel 20. Udbydere af softwareapplikationsbutikker sikrer, at adgang til de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, for mindreårige under 13 år kun muliggøres og kontrolleres ved hjælp af de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20.

5. Udbydere af softwareapplikationsbutikker offentliggør klare og letforståelige oplysninger om den metode og de kriterier og kilder, der anvendes til deres aldersklassificeringssystemer.

6. Udbydere af softwareapplikationsbutikker skal tillade, at EU-alderskontrolløsningen, som anvender EU-attestering af aldersbevis, der er certificeret som værende i overensstemmelse med EU-alderskontrolordningen og opført på de respektive EU-lister, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, tilbydes i deres butik.

Artikel 17 – Adfærdskodekser for aldersklassificering og onlinespil

1. Kommissionen tilskynder til og letter udarbejdelsen af adfærdskodekser på EU-plan senest den [samme dag og måned som anvendelsesdatoen plus et år] under inddragelse af udbydere af softwareapplikationsbutikker og onlinespil, udviklere og udbydere af digitalt indhold, herunder softwareapplikationer og onlinespil, udbydere af aldersklassificeringssystemer, organisationer, der repræsenterer mindreårige og deres værger, civilsamfundsorganisationer, der er specialiseret i beskyttelse af mindreårige online, samt relevante myndigheder. Adfærdskodekserne skal bidrage til en harmoniseret indførelse og anvendelse af aldersklassificeringssystemer, herunder de systemer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, ved navnlig at fastsætte fælles

kriterier og metoder for sådanne systemer, og til en effektiv anvendelse af artikel 15 for så vidt angår onlinespil.

2. Kommissionen bestræber sig på at sikre, at adfærdskodekserne som minimum:

a) forfølge det klart definerede og utvetydige mål om at muliggøre og lette gensidig anerkendelse og konsekvent anvendelse af aldersklassificeringer fra udbydere af softwareapplikationsbutikker og onlinespil på tværs af medlemsstaterne

b) fastlægge passende kriterier, metoder og informationskilder til vurdering af, hvilken aldersklasse indhold er egnet til, navnlig med hensyn til voldeligt og seksuelt indhold, indhold, der skader spillerne selv, samt køb i appen, risiko for kontakt og afhængighedsskabende designfunktioner

c) indføre gratis retsmidler og klagemekanismer for udbydere af indhold, herunder app-udviklere, med henblik på at bilægge tvister vedrørende aldersklassificering af indhold leveret af et organ, der er upartisk og uafhængigt, herunder økonomisk uafhængigt, af udbydere og tjenestemodtagere

d) tilvejebringe harmoniserede, let genkendelige og forståelige aldersklassificeringsmærker og tekstbeskrivelser, der vises tydeligt, inden indhold tilgås eller købes

e) sikre for regelmæssig, gennemsigtig og uafhængig overvågning og evaluering af opfyldelsen af målene, herunder ved at indeholde centrale resultatindikatorer til måling af opfyldelsen af deres mål og regelmæssige ajourføringer for at afspejle den teknologiske udvikling og nye risici for mindreårige

f) for så vidt angår onlinespil fastlægge passende foranstaltninger og metoder til gennemførelse af forpligtelserne i artikel 15, stk. 1, 2, 3 og 4, der, hvor det er relevant, bygger på eksisterende paneuropæiske rammer for aldersklassifikation, herunder kriterier vedrørende interaktive funktionaliteter og monetariseringspraksis, og sikrer regelmæssig ajourføring heraf i lyset af den videnskabelige og teknologiske udvikling og nye risici for mindreårige.

3. Senest den [samme dag som ikrafttrædelsesdatoen plus 42 måneder] vurderer Kommissionen, om adfærdskodekserne opfylder målene i stk. 2 og er tilstrækkelige til at påvise overholdelse af de respektive forpligtelser. Kommissionen overvåger og evaluerer regelmæssigt opfyldelsen af målene under hensyntagen til de centrale resultatindikatorer, som de måtte indeholde, og offentliggør sin vurdering. Når Kommissionen vurderer overholdelsen af stk. 2, litra f), finder artikel 15, stk. 4, anvendelse.

AFSNIT VI – Generelle forpligtelser vedrørende mindreåriges handlekraft og værktøjer til styrkelse af mindreårige og værger

Artikel 18 – Mindreåriges handlekraft

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter sikrer, at tjenestens og systemets funktioner, kommunikation, information, brugerkontrolværktøjer og -mekanismer, advarsler og al anden information, der er omhandlet i kapitel III, er let tilgængelige for alle mindreårige og præsenteres på en måde, som mindreårige kan forstå. Hvis en udbyder er udbyder af en meget stor onlineplatform, der er udpeget i

overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, sikrer denne, at de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, gøres tilgængelige på det eller de officielle sprog i den eller de medlemsstater, hvor tjenesten leveres.

2. De i stk. 1 omhandlede udbydere indfører:

   a) værktøjer, der gør det muligt for mindreårige at have kontrol over og give feedback om indhold, forespørgselsmeddelelser, foreslået information og søgeresultater, som de får vist, og der har umiddelbare og varige virkninger på sådant indhold, forespørgselsmeddelelser, foreslåede oplysninger og søgeresultater

   b) mekanismer, som giver mindreårige kontrol over de indstillinger, der bestemmer, hvordan de interagerer og kommunikerer med, overfører, opretter eller genererer indhold på tjenesten eller i systemet, herunder advarselssignaler, samt forklaringer, der giver mulighed for midlertidige ændringer, og som sikrer, at mindreårige let kan vende tilbage til tidligere indstillinger eller standardindstillinger.

Artikel 19 – Børnevenlige indberetnings- og støtteværktøjer for mindreårige

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, videospilplatforme, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter indfører mekanismer, der gør det muligt for mindreårige at indberette indhold, konti, grupper, funktioner eller adfærd, alt efter hvad der er relevant, som de anser for at være til skade for deres privatliv, sikkerhed eller tryghed. Sådanne mekanismer skal være lette at få adgang til og udformet på en måde, som mindreårige kan forstå. Hvis en udbyder er udbyder af en meget stor onlineplatform, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, sikrer denne, at disse mekanismer gøres tilgængelige på det eller de officielle sprog i den eller de medlemsstater, hvor tjenesten leveres.

2. Hvis en udbyder som omhandlet i stk. 1 er en onlineplatform, der er underlagt artikel 17 i forordning (EU) 2022/2065, betragtes alle begrænsninger, der pålægges som følge af indberetninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, som en begrænsning af synligheden i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2022/2065.

3. De udbydere, der er omhandlet i stk. 1, træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at sikre, at indberetninger indgivet af mindreårige i overensstemmelse med stk. 1 behandles som en prioritet og uden unødig forsinkelse, og at mindreårige modtager oplysninger om den procedure, der er iværksat, og om klagemuligheder.

4. De i stk. 1 omhandlede udbydere skal:

   a) sikre, at mindreårige har adgang til støtte og autoritative informationskilder, når de støder på ulovligt eller skadeligt indhold på tjenesten eller i systemet, herunder ved at informere mindreårige om tilgængelige ressourcer og organisationer på nationalt plan og EU-plan

   b) sikre, at den støtte og de autoritative informationskilder, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a), præsenteres for mindreårige, hvor det er nødvendigt, og som minimum efter at mindreårige har indgivet en indberetning i henhold til stk. 1

c) gøre en rimelig indsats for at vise klare advarsler, når mindreårige kan forventes at ville offentliggøre eller få vist indhold eller interaktioner, der udgør en risiko for deres privatliv eller sikkerhed.

Artikel 20 – Værktøjer til værger

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter indfører effektive, letanvendelige og brugervenlige værktøjer til værger, der som minimum opfylder følgende betingelser:

   a) de er tilpasset den mindreåriges alder under behørig hensyntagen til den mindreåriges gradvise udvikling af kompetencer

   b) de er lette at bruge, få adgang til og aktivere for mindreårige og værger

   c) de sikrer, at der kun kan foretages ændringer med den samme grad af godkendelse, som kræves for den første aktivering af værktøjerne

   d) de er effektive og kan ikke let omgås eller undermineres af tjenestens eller systemets design eller drift

   e) de begrænser ikke i uforholdsmæssig grad mindreåriges rettigheder

   f) de respekterer mindreåriges handlekraft og privatliv.

2. De i stk. 1 omhandlede udbydere sikrer, at mindreårige informeres, når et værktøj til værger som omhandlet i stk. 1 anvendes.

3. De i stk. 1 omhandlede udbydere tilskynder værger til at anvende de værktøjer, der er omhandlet i nævnte stykke, og minder dem regelmæssigt om deres tilgængelighed og formål og om behovet for at ajourføre dem. Dette omfatter visning af klare advarsler om styring af mindreåriges indstillinger.

4. De i stk. 1 omhandlede udbydere integrerer følgende mekanismer i de værktøjer til værger, der er omhandlet i nævnte stykke:

   a) effektive foranstaltninger til at sikre tidsbegrænset adgang i henhold til artikel 9, stk. 3, artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1, litra b)

   b) mekanismer til styring af indstillinger i henhold til artikel 11 og 12

   c) mekanismer, der sætter værger i stand til på vegne af mindreårige at indberette indhold, konti, grupper eller adfærd, som de anser for at være til skade for mindreåriges privatliv, tryghed eller sikkerhed i henhold til artikel 19, stk. 1.

5. Udbydere af meget store onlineplatforme, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, sikrer om nødvendigt, at de værktøjer til værger, der er omhandlet i stk. 1, er interoperable med værktøjer til værger, der stilles til rådighed af tredjeparter, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2022/1925.

6. Udbydere som omhandlet i stk. 1 sikrer, at værger og mindreårige kan foretage indberetninger, jf. artikel 19, hvis værktøjerne til værger som omhandlet i stk. 1 ikke er operationelle og ikke fungerer som foreskrevet.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40 med henblik på at supplere denne forordning ved at

fastsætte de tekniske og operationelle krav til de værktøjer til værger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 21 – Kollektive klager

1. Uden at det berører artikel 86 i forordning (EU) 2022/2065 og direktiv (EU) 2020/1828 eller andre regler om repræsentation i henhold til national ret, har mindreårige og værger, der er modtagere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og videospilplatforme eller brugere af AI-ledsagere eller generelle samtalechatbotter, som minimum ret til at bemyndige et organ, en organisation eller en sammenslutning til at udøve de rettigheder, som denne forordning tillægger de mindreårige, forudsat at organet, organisationen eller sammenslutningen opfylder alle følgende betingelser:

   a) det eller den opererer uden fortjeneste for øje

   b) det eller den er etableret i overensstemmelse med en medlemsstats ret

   c) dets eller dens vedtægtsmæssige mål omfatter en legitim interesse i at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Ud over retten til at indgive en klage i overensstemmelse med artikel 53 i forordning (EU) 2022/2065 har mindreårige og værger, der er modtagere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og videospilplatforme eller brugere af AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, og ethvert organ eller enhver organisation eller sammenslutning, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, ret til at indgive en klage med påstand om overtrædelse af nærværende forordning får så vidt angår udbydere af ovennævnte tjenester og systemer til den kompetente myndighed, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 34, i den medlemsstat, hvor tjenestemodtageren eller brugeren af systemet befinder sig eller er etableret, eller til Det Europæiske AI-kontor for så vidt angår AI-ledsagere eller generelle samtalechatbotter, der falder ind under dets enekompetence i henhold til artikel 75, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1689.

AFSNIT VII – Andre due diligence-forpligtelser med henblik på et sikkert onlinemiljø

Artikel 22 – Overvågningsforpligtelse for udbydere af meget store onlineplatforme

1. Udbydere af tjenester som omhandlet i denne forordnings artikel 8, stk. 1, der er udpeget som meget store onlineplatforme i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, overvåger, tester og evaluerer effektiviteten af de foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med dette kapitel.

2. Den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal indgå i den risikovurdering, der foretages i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2022/2065.

Artikel 23 – Adfærdskodekser

1. Kommissionen tilskynder til og letter udarbejdelsen af frivillige adfærdskodekser på EU-plan for at bidrage til en korrekt anvendelse af denne forordning. Kommissionen opfordrer udbydere af de relevante tjenester og systemer inden for anvendelsesområdet, relevante nationale kompetente myndigheder, civilsamfundsorganisationer, industrien, den akademiske verden, forældre, undervisere og andre relevante interessenter til at deltage i udarbejdelsen af disse adfærdskodekser.

2. Ved gennemførelsen af stk. 1 tilstræber Kommissionen at sikre, at adfærdskodekserne klart fastsætter specifikke mål, indeholder tilsagn om at træffe specifikke foranstaltninger til at nå disse mål og tager behørigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige tjenester og systemer, der leveres, og alle interesserede parters, navnlig mindreåriges, behov og interesser på EU-plan. Kommissionen tilstræber også at sikre, at deltagerne regelmæssigt aflægger rapport til Kommissionen og deres respektive kompetente myndigheder i henhold til denne forordning. De rapporteringsforpligtelser, som Kommissionen ønsker, skal tage hensyn til udbydernes forskellige størrelse og kapacitet.

3. Efter høring af Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester eller Det Europæiske Udvalg for Kunstig Intelligens for så vidt angår aspekter af adfærdskodekser, der henhører under deres kompetence, vurderer Kommissionen, om adfærdskodekserne opfylder de mål, der er specificeret i stk. 1 og 3, og er tilstrækkelige til at påvise overholdelse af de respektive forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Kommissionen offentliggør denne vurdering. Den overvåger og evaluerer regelmæssigt opfyldelsen af adfærdskodeksernes mål og ajourfører efter høring af Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester eller Det Europæiske Udvalg for Kunstig Intelligens vurderingen, hvis det er relevant.

4. Kommissionen tilskynder til og letter regelmæssig revision og tilpasning af adfærdskodekserne.

5. Kommissionen tilskynder også til udvikling af bedste praksis på ethvert område, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Dette kan omfatte områder såsom test i forbindelse med produktudvikling eller standarder for kontrol. Dette berører ikke artikel 5.

Artikel 24 – Retlige repræsentanter

1. Udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester eller systemer i Unionen, udpeger skriftligt en juridisk eller fysisk person til at være deres retlige repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de udbyder deres tjenester eller systemer. Hvis sådanne udbydere allerede har udpeget en retlig repræsentant i henhold til artikel 13 i forordning (EU) 2022/2065 eller i henhold til artikel 22 eller artikel 54 i forordning (EU) 2024/1689, kan de imidlertid udvide den pågældende juridiske eller fysiske persons mandat til at omfatte alle spørgsmål, der er nødvendige for modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser, der er truffet i forbindelse med nærværende forordning.

2. Artikel 13, stk. 2-5, i forordning (EU) 2022/2065 finder anvendelse, og henvisninger til forordning (EU) 2022/2065 gælder som henvisninger til nærværende forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, for udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og onlinespil. Artikel 22, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EU) 2024/1689 eller artikel 54, stk. 2-5, i nævnte forordning finder anvendelse, og henvisninger til forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1689, gælder som henvisninger til nærværende forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, for udbydere af AI-ledsager og af generelle samtalechatbotter.

Artikel 25 – Ændringer af de anførte foranstaltninger

1. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40 med henblik på at ændre artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1, artikel 12, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel18, stk. 2, for så vidt angår udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter for at sikre et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste eller system. Disse delegerede retsakter skal baseres på identificerede nye risici, som underminerer mindreåriges sundhed og trivsel samt privatliv, tryghed og sikkerhed, hvilket gør det nødvendigt at holde følgende forpligtelser ajour for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser:

   a) forbud mod praksis, der har til formål eller med rimelighed kan forventes at fremme mindreåriges kompulsive eller overdrevne brug af tjenesten, jf. artikel 9, stk. 2

   b) foranstaltninger, der sikrer, at anbefalingssystemer er designet på en måde, der sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige, jf. artikel 10, stk. 2

   c) standardindstillinger, der sikrer, at mindreåriges konti er indstillet til et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed, jf. artikel 11, stk. 1

   d) foranstaltninger, der sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige for så vidt angår kontakter mellem mindreårige og andre tjenestemodtagere, jf. artikel 12, stk. 1, og foranstaltninger, der begrænser synligheden af information, som mindreårige deler, og deres interaktion med andre tjenestemodtagere, jf. artikel 12, stk. 2

   e) foranstaltninger, der sikrer et højt beskyttelsesniveau af sundhed, sikkerhed, grundlæggende rettigheder og trivsel for mindreårige, der har adgang til AI-ledsagere og systemer med generelle samtalechatbotter, jf. artikel 14, stk. 1

   f) foranstaltninger, der sikrer et højt niveau af privatlivsbeskyttelse, tryghed og sikkerhed for mindreårige i forbindelse med onlinespil, jf. artikel 15, stk. 1

   g) foranstaltninger til sikring af mindreåriges handlekraft, jf. artikel 18, stk. 2.

2. Når Kommissionen overvejer at vedtage en delegeret retsakt, tager den hensyn til:

   a) i hvilket omfang risikoen allerede har forvoldt skade på mindreårige sundhed eller trivsel eller har haft negativ indvirkning på mindreåriges privatliv, tryghed og sikkerhed eller grundlæggende rettigheder eller har givet anledning til væsentlig betænkelighed med hensyn til sandsynligheden for en sådan skade eller negativ indvirkning som påvist i f.eks. rapporter eller dokumenterede påstande, der er forelagt for de nationale kompetente myndigheder, eller i andre rapporter, alt efter hvad der er relevant

   b) det potentielle omfang af en sådan skade eller negativ indvirkning, navnlig med hensyn til dens størrelse og dens mulighed for påvirkning af flere personer eller for uforholdsmæssig påvirkning af en særlig gruppe af personer

   c) virkningen af de eksisterende foranstaltninger med hensyn til at imødegå en sådan risiko, herunder det tilsigtede formål med sådanne foranstaltninger, i hvilket omfang foranstaltningerne anvendes eller sandsynligvis vil blive

anvendt, og effektiviteten af sådanne foranstaltninger med hensyn til sikring af mindreåriges sundhed, trivsel og privatliv samt tryghed og sikkerhed.

KAPITEL IV – KONTROL AF FORÆLDREANSVAR

Artikel 26 – Kontrol af forældreansvar

1. Med henblik på at oprette en konto med begrænsede funktioner i henhold til artikel 6, stk. 2, eller alderssvarende oplevelser på videodelingsplatforme i henhold til artikel 7, stk. 2, og med henblik på at gennemføre effektive, letanvendelige og brugervenlige værktøjer til værger i henhold til artikel 20, stk. 1, skal en udbyder af en tjeneste, der er omhandlet i nævnte bestemmelser, kunne:

   a) anvende signaler om forældreansvar, der er baseret på frit tilgængelige officielle onlinedatabaser eller onlinegrænseflader, der stilles til rådighed af en medlemsstat

   b) anvende signaler om forældreansvar, som udbyderen måske allerede er i besiddelse af, i lyset af den pågældende mindreåriges og voksne med forældreansvars tidligere brug af den pågældende tjeneste

   c) acceptere egenerklæring fra den voksne med forældreansvar, i det mindste indtil den delegerede retsakt som omhandlet i stk. 3 er vedtaget.

2. Ved anvendelse af de signaler, der er omhandlet i stk. 1, litra a), gør udbyderen en rimelig indsats for at kontrollere, at de tilgængelige oplysninger er pålidelige og fuldstændige.

3. Ved anvendelse af egenerklæringer som omhandlet i stk. 1, litra c), gør udbyderen en rimelig indsats for at kontrollere, at den voksne, der afgiver egenerklæringen, udøver forældreansvar.

4. Kontrol af forældreansvar i henhold til stk. 1 foretages på en måde, der beskytter privatlivets fred, og må ikke føre til yderligere behandling af personoplysninger, der kan sætte udbyderen i stand til at fastslå den pågældende voksnes eller mindreåriges opholdssted eller til at spore, målrette eller foretage profilering af den voksne eller den mindreårige.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 39 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere signaler, der angiver forældreansvar i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra a).

KAPITEL V – ALDERSSIKRING

AFSNIT I – Generelle principper for alderssikring

Artikel 27 – Generelle principper for alderssikring

Når udbydere af tjenester og systemer, der er underlagt kapitel II og III, indfører løsninger til alderssikring for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, sørger de for, at disse løsninger sikrer et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindblanding samt beskyttelse af privatliv og data og ikkeforskelsbehandling.

Artikel 28 – Databeskyttelse i forbindelse med alderssikring

1. Løsninger til alderssikring må ikke gøre det muligt at identificere modtageren eller at lokalisere, spore, målrette, reklamere for eller foretage profilering af modtagere til noget formål.

2. Udbydere af tjenester og systemer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og enhver enhed, der handler på vegne af eller sammen med sådanne udbydere i forbindelse med alderssikring, må ikke opbevare, erhverve eller behandle flere personoplysninger end strengt nødvendigt for at kunne vurdere, om tjenestemodtageren eller brugeren af systemet har nået de aldersgrænser, der er fastsat i denne forordning, og må ikke yderligere behandle, dele eller kombinere disse oplysninger med andre data, jf. dog artikel 29, stk. 6, og de må ikke kombinere personoplysninger, der er lagret, eller som vedrører anvendelsen af systemet, med personoplysninger fra andre tjenester, der tilbydes af udbyderen, eller fra tredjepartstjenester.

3. Udbydere af tjenester og systemer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og enhver enhed, der handler på vegne af eller sammen med sådanne udbydere i forbindelse med alderssikring, sikrer, at de anvendte foranstaltninger er baseret på den nyeste teknologi. Enhver alderssikringsforanstaltning skal være "zero knowledge proof".

4. Uanset stk. 2 kan de udbydere, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, og artikel 8, stk. 1, på kontoniveau lagre et alderssignal om, at en bruger har nået en bestemt aldersgrænse i henhold til denne forordning, udelukkende med henblik på at undgå gentagen alderssikring. Et sådant alderssignal skal begrænses til det minimum af oplysninger, der er nødvendigt til dette formål.

5. Udbydere af tjenester og systemer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at overholde stk. 1, 2, 3 og 4.

AFSNIT II – Særlige forpligtelser vedrørende alderssikring

Artikel 29 – Alderssikringsløsninger

1. Udbydere af tjenester, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, indfører løsninger til alderskontrol med henblik på på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, at kontrollere, om tjenestemodtageren har nået mindstealderen i henhold til disse bestemmelser, eller, hvor det er relevant, om det er nødvendigt at oprette en forældrekonto.

2. Med henblik på overholdelse af artikel 6 anvender de udbydere, der er omhandlet i nævnte stykke, udelukkende en EU-alderskontrolløsning, som anvender EU-attestering af aldersbevis, der leveres af en tredjepart, som er certificeret som værende i overensstemmelse med EU-alderskontrolordningen og opført på eller kan verificeres på grundlag af de respektive EU-lister, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra a) og b).

3. EU-alderskontrolløsninger og EU-attestering af aldersbeviser skal certificeres som værende i overensstemmelse med kravene i EU-alderskontrolordningen, jf. artikel 30, stk. 2, af en offentlig myndighed. Europæiske digitale identitetstegnebøger, der er certificeret i henhold til artikel 5c i forordning (EU) nr. 910/2014, og som opfylder kravene i EU-alderskontrolordningen, anses for at være certificeret i overensstemmelse med dette stykke. Udbydere af EU-attestering af aldersbeviser og udbydere af EU-alderskontrolløsninger skal opfylde kravene i EU-alderskontrolordningen.

4. Med henblik på at opfylde forpligtelserne i artikel 8, stk. 1, og artikel 16, stk. 2 og 3, kan de pågældende udbydere anvende andre alderssikringsløsninger end de EU-alderskontrolløsninger, der er omhandlet i stk. 2, hvis de kan påvise, at disse løsninger opfylder kravene i artikel 27 og artikel 28.

5. Udbydere af tjenester og systemer, der er omhandlet i stk. 1 og 4, sikrer, at modtagerne har adgang til en effektiv intern klagebehandlingsmekanisme, der gør det muligt for dem at indgive gratis elektroniske klager over resultatet af den alderssikring, der er omhandlet i disse stykker, hvis modtageren mener, at resultatet af alderssikring er ukorrekt. Udbydere af onlineplatforme som defineret i artikel 3, nr. i), i forordning (EU) 2022/2065 kan med henblik på overholdelse af nærværende artikel anvende den klagebehandlingsmekanisme, der er fastsat i artikel 20 i forordning (EU) 2022/2065.

6. Hvis en udbyder af et styresystem har indhentet et alderssignal fra en bruger, og hvis den alderssikring, der anvendes til at indhente dette alderssignal, er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 27, skal styresystemudbyderen efter at have indhentet brugerens samtykke gøre det muligt at dele alderssignalet med udbydere, der er omfattet af nærværende forordning, når en brugers alderssignal skal overholde denne forordning.

Artikel 30 – Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen:

   a) fører en EU-liste over udbydere af EU-attestering af aldersbeviser, som er certificerede i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, og meddelt af en medlemsstat

   b) fører en EU-liste over EU-alderskontrolløsninger, som er certificerede i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, og meddelt af en medlemsstat.

   Kommissionen offentliggør EU-listen og ajourfører den i en sikker og maskinlæsbar form.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de specifikationer, der skal danne grundlag for EU-alderskontrolordningens virkemåde, herunder de krav, der gælder for EU-alderskontrolløsninger og for udstedelse, fremlæggelse og verifikation af EU-attestering af aldersbeviser. Disse gennemførelsesretsakter begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre en effektiv, sikker, privatlivsbevarende, interoperabel og ensartet gennemførelse af artikel 29, stk. 2 og 3, og baseres på princippet om dataminimering, formålsbegrænsning, sikkerhed, teknologineutralitet og proportionalitet og sikrer interoperabilitet med de europæiske digitale identitetstegnebøger, der leveres i henhold til artikel 5a i forordning (EU) nr. 910/2014. Gennemførelsesretsakterne skal præcisere de nærmere tekniske og organisatoriske krav samt krav vedrørende

privatliv og sikkerhed, der gælder for EU-attestering af aldersbeviser og deres udbydere og for EU-alderskontrolløsninger og deres udbydere, dokumentationen og procedurerne for påvisning og vurdering af offentlige myndigheder og specifikationerne for de EU-lister, der er omhandlet i stk. 1. Gennemførelsesretsakterne kan også omfatte krav vedrørende et tillidsmærke for alderskontrolløsninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 40, stk. 2.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere:

   a) de krav, der gælder for alternative løsninger til alderssikring, jf. artikel 29, stk. 4, herunder de krav, der er nødvendige for at påvise overholdelse af artikel 27 og artikel 28. Disse delegerede retsakter skal præcisere de nærmere tekniske og organisatoriske krav samt krav vedrørende privatliv og sikkerhed, der finder anvendelse

   b) de forpligtelser, der gælder for styresystemer som omhandlet i artikel 29, stk. 6, herunder de krav, der er nødvendige for at sikre en sikker, privatlivsbevarende og interoperabel deling af alderssignaler.

Artikel 31 – Medlemsstaternes forpligtelser

1. Medlemsstaterne indfører mindst ét elektronisk privatlivsbevarende middel, hvormed en værge kan indhente og forelægge en forældreansvarsattest vedrørende en mindreårig med henblik på artikel 26, stk. 1, litra a), og med henblik på anvendelse af de værktøjer til værger, der er omhandlet i artikel 20. Disse midler skal:

   a) være baseret på autentiske kilder, der er etableret i henhold til national ret

   b) være gratis for værgen

   c) må ikke indebære, at oplysninger om forældreansvar gøres tilgængelige for udbydere eller for offentligheden ud over bekræftelsen af, at der foreligger forældreansvar.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de elektroniske privatlivsbevarende midler, der er omhandlet i stk. 1, er effektivt tilgængelige for alle borgere og værger og mindreårige, der har bopæl på deres område, herunder personer med handicap, personer med begrænset digital adgang eller begrænsede digitale færdigheder og personer i sårbare situationer såsom flygtningefamilier og fordrevne familier.

3. Medlemsstaterne sørger for passende alternative procedurer, hvis forældreansvaret ikke kan godtgøres ved hjælp af standarddokumentation for civilstand.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er midler til rådighed til at opnå attestering af aldersbevis med henblik på at kontrollere den mindstealder, der er fastsat i denne forordning.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at borgere og bosiddende har gratis adgang til mindst én EU-alderskontrolløsning, der er certificeret i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, til at kontrollere de aldersgrænser, der er fastsat i denne forordning.

6. Medlemsstaterne sikrer, at offentlige myndigheder kan akkrediteres med henblik på artikel 29, stk. 3, og meddeler Kommissionen navn og adresse på de offentlige

myndigheder, der er udpeget og akkrediteret på deres område, samt eventuelle senere ændringer heraf. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

7. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt ophold Kommissionen de EU-alderskontrolløsninger og EU-attestering af aldersbeviser, der er certificeret i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, sammen med den tilsvarende overensstemmelsesattest samt enhver efterfølgende suspension eller inddragelse af en attest. Når en EU-alderskontrolløsning og EU-attestering af aldersbeviser er blevet opført på de lister, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra a) og b), anerkender alle medlemsstater dem med henblik på denne forordning.

Artikel 32 – Eksisterende konti

1. Med henblik på i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, at fastslå, om en eksisterende konto tilhører en modtager under 15 år, anvender de i artikel 6, stk. 1, omhandlede udbydere en alderskontrolløsning som omhandlet i artikel 30, stk. 2.

2. Uanset denne artikels stk. 1 er de udbydere, der er omhandlet i nævnte stykke, ikke forpligtet til at foretage alderskontrol, hvis de med en høj grad af sikkerhed kan fastslå, at tjenestemodtageren har nået den mindstealder, der er fastsat i artikel 6.

3. Uanset artikel 8, stk. 1, er udbydere, der er omfattet af nævnte artikels anvendelsesområde, samt udbydere af softwareapplikationsbutikker ikke forpligtet til at vurdere modtagerens alder, hvis de med en høj grad af sikkerhed kan fastslå, at tjenestemodtageren ikke er mindreårig.

4. Udbydere af meget store onlineplatforme, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, og som er omfattet af nærværende artikels anvendelsesområde, forelægger den kompetente myndighed en plan med angivelse af, hvordan de agter at overholde nærværende artikels stk. 1 og artikel 8, stk. 1, og, hvis de agter at påberåbe sig undtagelserne i nærværende artikels stk. 2 og 3, hvordan de agter at fastslå, at tjenestemodtageren eller brugeren af systemet har nået mindstealderen, i overensstemmelse med disse stykker.

KAPITEL VI – FORANSTALTNINGER TIL STØTTE FOR MINDREÅRIGE

Artikel 33 – Nationale foranstaltninger til forberedelse og støtte af mindreårige

1. Medlemsstaterne støtter beskyttelsen af mindreårige ved at fastlægge nationale strategier til at sikre, at mindreårige og deres værger har:

   a) let, gratis og fortrolig adgang på nationalt plan til kanaler, hvorigennem mindreårige kan søge bistand i forbindelse med skade, der er omhandlet i denne forordning, herunder uønsket kontakt og cybermobning

   b) passende oplysninger om de risici, der er genstand for denne forordning, og om de tilgængelige beskyttelsesmidler, herunder med henblik på at udvikle digitale færdigheder

   c) andre oplysninger, der er relevante for at beskytte mindreårige online.

2. Medlemsstaternes aktiviteter til støtte for beskyttelsen af mindreårige skal bygge på Safer Internet-centrenes erfaring og ekspertise med oplysningsaktiviteter, hjælpelinjer, der støtter børn, værger og undervisere, og hotlines til indberetning af formodet ulovligt indhold.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i stk. 1 omhandlede strategier senest den [samme dag som ikrafttrædelsesdatoen plus 12 måneder].

4. De aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, kan støttes med EU-midler, som stilles til rådighed under de relevante EU-programmer og -instrumenter, der er oprettet under den flerårige finansielle ramme.

5. Kommissionen letter udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder om udvikling af digitale færdigheder og om oprettelse og drift af nationale støttekanaler og -applikationer.

KAPITEL VII – BEFØJELSER, TILSYN OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 34 – Beføjelser, tilsyn og håndhævelse

1. Kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065 finder anvendelse i forbindelse med tilsynet med og håndhævelsen af de forpligtelser, der ved nærværende forordning er pålagt udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, onlinespil, der er videospilplatforme, og af softwareapplikationsbutikker, og enhver henvisning i førstnævnte forordning til udbydere af formidlingstjenester anses for at omfatte udbydere af tjenester, der er omfattet af nærværende forordning. Henvisninger i forordning (EU) 2022/2065 til overholdelse eller manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i nævnte forordning anses for at omfatte nærværende forordning.

2. Kapitel IX i forordning (EU) 2024/1689 finder anvendelse i forbindelse med tilsynet med og håndhævelsen af de forpligtelser, der ved denne forordning pålægges udbydere af AI-ledsagere og af generelle samtalechatbotter, og enhver henvisning nævnte forordning til overholdelse eller manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2024/1689 anses for at omfatte kapitel II, III og IV i nærværende forordning. Manglende overholdelse af disse forpligtelser straffes med administrative bøder i henhold til artikel 99 i forordning (EU) 2024/1689 på op til 6 % af den samlede globale årlige omsætning i den virksomhed, der leverer AI-ledsageren eller den generelle samtalechatbot, i det foregående regnskabsår, hvis det konstateres, at den pågældende udbyder har handlet forsætligt eller uagtsomt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, de har udpeget i overensstemmelse med artikel 49 i forordning (EU) 2022/2065 og artikel 70 og 74 i forordning (EU) 2024/1689, har kompetence til at føre tilsyn med og håndhæve nærværende forordning over for udbydere af tjenester eller systemer, der er omfattet af nærværende forordning.

4. I det omfang Kommissionen tillægges beføjelser i henhold til kapitel IV, afsnit 4, i forordning (EU) 2022/2065 og i henhold til artikel 75a-75d og artikel 99 i forordning (EU) 2024/1689, omfatter disse beføjelser også tilsyn, undersøgelse, håndhævelse og overvågning af overholdelsen af nærværende forordning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en kompetent myndighed er ansvarlig for tilsynet med udbydere af onlinespil, der er videospil, og for håndhævelsen af artikel 15 og de gældende bestemmelser i artikel 8 og 18-22. Denne kompetente myndighed skal have de beføjelser, der er fastsat i artikel 51 i forordning (EU) 2022/2065. Med henblik på dette stykke fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner for overtrædelse af artikel 15 og de gældende bestemmelser i artikel 8 og 18-22i nærværende forordning som fastsat i artikel 52 i forordning (EU) 2022/2065. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderen af onlinespil, der er

videospil, har sit hovedsæde, har enekompetence til at føre tilsyn med og håndhæve nærværende forordning.

6. De tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) 2016/679, har kompetence til at overvåge den behandling af personoplysninger, der er nødvendig for at overholde nærværende forordning, navnlig artikel 27, 28 og 29. For så vidt angår overtrædelser af forpligtelserne vedrørende databeskyttelse, der er fastsat i nævnte artikler, kan tilsynsmyndighederne for databeskyttelse inden for rammerne af deres beføjelser pålægge bøder i overensstemmelse med artikel 83 i forordning (EU) 2016/679 og op til det beløb, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 83, stk. 5.

7. Medlemsstaternes myndigheder må ikke træffe afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder koordinatorerne for digitale tjenester, markedsovervågningsmyndighederne og de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse, arbejder tæt sammen og koordinerer deres indsats.

Artikel 35 – Fremskyndet procedure

1. Med henblik på kapitel IV, afsnit 4, i forordning (EU) 2022/2065 og kapitel IX i forordning (EU) 2024/1689 udøves de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i henhold til kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065 og kapitel IX i forordning (EU) 2024/1689, i overensstemmelse med nærværende artikel, hvis forpligtelserne i nærværende forordning finder anvendelse på udbydere af meget store onlineplatforme, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, eller på udbydere af AI-systemer, der udelukkende er under Kommissionens tilsyn i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1689.

2. Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66 i forordning (EU) 2022/2065 eller artikel 75a i forordning (EU) 2024/1689 indleder procedurer vedrørende overtrædelse af nærværende forordning med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse i henhold til 73 og 74 i forordning (EU) 2022/2065 eller artikel 75c i forordning (EU) 2024/1689, bestræber Kommissionen sig på at:

   a) meddele sine foreløbige resultater til den pågældende udbyder senest [30] arbejdsdage efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 66 i forordning (EU) 2022/2065 eller artikel 75a i forordning (EU) 2024/1689

   b) vedtage en endelig afgørelse senest 90 arbejdsdage efter indledningen af proceduren.

Artikel 36 – Tilsynsgebyr

1. Kommissionen opkræver et årligt tilsynsgebyr af udbydere af meget store onlineplatforme, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, og som udgør, er indlejret i eller integrerer sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester eller softwareapplikationsbutikker, og af udbydere af AI-ledsagere, generelle samtalechatbotter og videospilplatforme over for hvilke den har kompetence til at føre tilsyn med deres overholdelse af kapitel II-V i nærværende forordning i overensstemmelse med artikel 33 i nærværende forordning.

2. Hver udbyder, der er omhandlet i stk. 1, opkræves det årlige tilsynsgebyr for hver tjeneste eller hvert system, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

3. Det samlede årlige tilsynsgebyr i henhold til stk. 1 skal dække de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i det foregående kalenderår i forbindelse med sine tilsynsopgaver i henhold til denne forordning over for de udbydere, der er omhandlet i stk. 1, navnlig omkostninger i forbindelse med menneskelige ressourcer, herunder embedsmænd, oprettelse, vedligeholdelse og drift af EU-alderskontrolordningen i henhold til artikel 29, udførelse af tilsyns- og håndhævelsesopgaver i henhold til artikel 34 og udvikling af ekspertise og formåen i henhold til artikel 37.

4. Ved fastsættelsen af det årlige tilsynsgebyr for de opgaver, der er omhandlet i stk. 3, må det årlige tilsynsgebyr for hver af de i stk. 1 omhandlede udbydere ikke overstige 0,03 % af deres årlige nettoindkomst på verdensplan i det foregående regnskabsår.

5. Med henblik på anvendelsen af denne artikel anvender Kommissionen de regler og principper, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) 2022/2065.

6. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel X, der fastsætter den nærmere metode og procedurerne for:

   a) fastsættelsen af de anslåede omkostninger, der er omhandlet i stk. 3

   b) fastsættelsen af de individuelle årlige tilsynsgebyrer, der er omhandlet i stk. 1

   c) fastsættelsen af den maksimale samlede grænse, der er defineret i stk. 4

   d) de nødvendige nærmere ordninger for betalinger.

   Ved vedtagelsen af disse delegerede retsakter overholder Kommissionen de principper, der er fastsat i nærværende artikels stk. 5.

Artikel 37 – Udvikling af ekspertise og formåen

Kommissionen udvikler i samarbejde med de kompetente myndigheder, jr. artikel 34, Unionens ekspertise og formåen på området for beskyttelse af mindreårige, herunder i relevant omfang gennem udstationering af medlemsstaternes personale. En sådan udvikling af ekspertise og formåen skal især udvikles i forbindelse med hændelser, der påvirker beskyttelsen af mindreårige.

Artikel 38 – Mekanismer til reaktion på hændelser

1. Kommissionen koordinerer i samarbejde med de kompetente myndigheder i henhold til artikel 33 vurderingen af hændelser, der påvirker beskyttelsen af mindreårige i hele Unionen i forbindelse med tjenester og systemer, der er omfattet af anvendelsesområdet, og kan trække på sådanne myndigheders ekspertise og ressourcer. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at etablere effektive videndelingsnetværk med andre myndigheder og relevante tredjeparter.

2. Kommissionen indfører en frivillig administrativ ordning med de kompetente myndigheder, der fastsætter procedurer for at lette en hurtig reaktion i tilfælde af en hændelse, som påvirker beskyttelsen af mindreårige i Unionen eller i væsentlige dele heraf. Medlemsstaterne fastsætter et minimumsberedskabsniveau for de nationale myndigheder for at sikre regelmæssige kommunikationskanaler mellem relevante nationale myndigheder og tredjeparter og kortlægger eksisterende protokoller for reaktion på hændelser på nationalt plan og opretter, hvor det er relevant, nye protokoller. Mekanismen til reaktion på hændelser skal supplere de eksisterende

kriseværktøjer i henhold til forordning (EU) 2022/2065 og danne grundlag for deres potentielle aktivering.

KAPITEL VIII - GENNEMFØRELSESRETSAKTER OG DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 39 – Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 2, stk. 5, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 6, artikel 20, stk. 7, artikel 25, stk. 1, artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 3, og artikel 36, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 5, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 6, artikel 20, stk. 7, artikel 25, stk. 1, artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 3, og artikel 36, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 5, artikel 6, stk. 6, artikel 7, stk. 6, artikel 20, stk. 7, artikel 25, stk. 1, artikel 26, stk. 3, artikel 30, stk. 3, og artikel 36, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 40 – Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("Udvalget for Børns Sikkerhed"). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et

simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

KAPITEL IX – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 41 – Ændring af direktiv (EU) 2020/1828

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende punkt: [retsaktens endelige betegnelse].

Artikel 42 – Gennemgang

1. Kommissionen gennemgår anvendelsen af denne forordning og forelægger senest den [31. august 2030] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af denne forordning, og til den teknologiske, markedsmæssige og retlige udvikling undersøger Kommissionen navnlig:

   a) denne forordnings bidrag til skabelsen af et dybere og mere velfungerende indre marked og til at sikre et højt beskyttelsesniveau for mindreårige online i Den Europæiske Union

   b) effektiviteten af anvendelsen af artikel 6 og 7

   c) det personelle anvendelsesområde for bestemmelserne i kapitel II og III

   d) denne forordnings indvirkning på respekten for ytrings- og informationsfriheden.

2. Den i stk. 1 omhandlede rapport ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af nærværende forordning.

3. Kommissionen forelægger endvidere hvert fjerde år efter udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede rapport Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde målene for denne forordning.

Artikel 43 – Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra [datoen for forordningens ikrafttræden plus 6 måneder].

Imidlertid anvendes artikel 5 fra [datoen for ikrafttræden], og artikel 33 og 35 anvendes fra [datoen for ikrafttræden plus 12 måneder].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET 1
- Forslagets begrundelse og formål 1
- Sammenhæng med de gældende regler på samme område 2
- Sammenhæng med Unionens politik på andre områder 3

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET 4
- Retsgrundlag 4
- Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence) 5
- Proportionalitetsprincippet 5
- Valg af instrument 6

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER 6
- Høringer af interessenter 6
- Konsekvensanalyse 8
- Grundlæggende rettigheder 9

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET 11

5. ANDRE FORHOLD 11
- Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering 11
- Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget 11

KAPITEL I – ALMINDELIGE BESTEMMELSER 40

KAPITEL II – UDSKUDT OPRETTELSE OG BRUG AF KONTI FOR MINDREÅRIGE PÅ SOCIALE ONLINENETVÆRKSTJENESTER OG VIDEODELINGSPLATFORMSTJENESTER 46

AFSNIT I – Udskudt adgang for mindreårige 46

AFSNIT II – Værgekontrolleret adgang for mindreårige under 13 år 47

KAPITEL III – DESIGN MED SIKKERHED FOR ØJE 49

AFSNIT I – Generelt krav om design med sikkerhed for øje 49

AFSNIT II – Forpligtelser for sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatformstjenester 50

AFSNIT III – Forpligtelser for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter 53

AFSNIT IV – Forpligtelser for onlinespiludbydere 54

AFSNIT V – Forpligtelser vedrørende alderssvarende adgang 55

AFSNIT VI – Generelle forpligtelser vedrørende mindreåriges handlekraft og værktøjer til styrkelse af mindreårige og værger 56

AFSNIT VII – Andre due diligence-forpligtelser med henblik på et sikkert onlinemiljø 59
KAPITEL IV – KONTROL AF FORÆLDREANSVAR 62
KAPITEL V – ALDERSSIKRING 62
AFSNIT I – Generelle principper for alderssikring 62
AFSNIT II – Særlige forpligtelser vedrørende alderssikring 63
KAPITEL VI – FORANSTALTNINGER TIL STØTTE FOR MINDREÅRIGE 66
KAPITEL VII – BEFØJELSER, TILSYN OG HÅNDHÆVELSE 67
KAPITEL VIII - GENNEMFØRELSESRETSAKTER OG DELEGEREDE RETSAKTER 70
KAPITEL IX – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER 71
1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME 4
1.1. Forslagets/initiativets betegnelse 4
1.2. Berørt(e) politikområde(r) 4
1.3. Mål 4
1.3.1. Generelt/generelle mål 4
1.3.2. Specifikt/specifikke mål 4
1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er) 5
1.3.4. Resultatindikatorer 5
1.4. Forslaget/initiativet vedrører 7
1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet 7
1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet 7
1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis 8
1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art 8
1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter 9
1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling 9
1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger 10
1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r) 10
2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER 11
2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering 11
2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er) 11
2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi 11

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem 13
2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning) 13
2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder 14
3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER 15
3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet 15
3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne 16
3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne 16
3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget 16
3.2.1.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter 16
3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer) 18
3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne 20
3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget 20
3.2.3.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter 20
3.2.3.3. Bevillinger i alt 20
3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer 21
3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget 21
3.2.4.2. Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter 22
3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer 22
3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer 25
3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme 26
3.2.7. Bidrag fra tredjemand 26
3.3. Anslåede virkninger for indtægterne 27
4. DIGITALE DIMENSIONER 27
4.1. Krav af digital relevans 28
4.2. Data 29
4.3. Digitale løsninger 29
4.4. Vurdering af interoperabilitet 29
4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse 29

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Lov om børns onlinesikkerhed og -rettigheder (CARE)

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Beskyttelse af mindreårige online på politikområderne kommunikationsnet, indhold og teknologi folkesundhed og det indre marked, industri, iværksætteri og SMV'er.

De budgetmæssige virkninger vedrører de nye tilsynsopgaver, som Kommissionen har fået overdraget i forbindelse med sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, softwareapplikationsbutikker samt AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter inden for Kommissionens kompetence. De nye forpligtelser vedrørende videospil har også visse begrænsede virkninger, selv om det er medlemsstaternes myndigheder, der fører direkte tilsyn.

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Dette forslag til forordning følger op på konklusionerne i rapporten fra formændene for det særlige panel om børns sikkerhed online, som udstikker en klar kurs for, hvordan børn i Europa kan beskyttes bedre i onlinemiljøet.

Som anført i rapporten tilbringer børn i stigende grad tid online og udsættes dermed for mange forskellige risici såsom eksponering for ikkealderssvarende indhold, cybermobning, overdreven tid, der tilbringes online, og uønskede kontakter fra fremmede. Denne risiko har alvorlige konsekvenser for børns mentale sundhed og trivsel, idet unge og børn er en særlig sårbar gruppe.

Der er risiko for, at EU-markedet bliver stadig mere fragmenteret, efterhånden som medlemsstaterne planlægger eller vedtager nye foranstaltninger for at begrænse adgangen til visse onlineplatforme, der anses for risikable for børn under en bestemt alder — med forskelle i omfang, aldersgrænse og foreslåede begrænsninger — hvilket skaber retsusikkerhed, høje overholdelsesomkostninger for virksomheder og et ulige beskyttelsesniveau for mindreårige i et digitalt miljø, der ikke kender nogen grænser.

For at sikre et sikkert og alderssvarende digitalt miljø for mindreårige, og som det også bemærkes i rapporten fra formændene for det særlige panel, er alderssikring afgørende for effektivt at beskytte mindreårige online. Alderssikring understøtter både aldersbegrænsninger og sikkerhedsforanstaltninger for børn. Den nuværende retlige ramme for alderssikring mangler imidlertid klarhed, og gennemførelsen heraf er mangelfuld.

På denne baggrund har dette forslag til forordning til formål at sikre en stærk og sammenhængende ramme for beskyttelse af mindreårige online, idet der tages udgangspunkt i barnet og dets myndiggørelse og grundlæggende rettigheder.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Under hensyntagen til det generelle mål om at beskytte mindreårige online forfølger forslaget følgende specifikke mål:

Forsinke mindreåriges adgang til tjenester med særlige karakteristika, der udgør sociale netværkstjenester eller videodelingsplatforme. Må ikke tillade mindreårige under 15 år at oprette en konto til disse tjenester. Udbydere af disse tjenester kan give værger mulighed for at oprette konti for mindreårige over 13 år med begrænsede funktioner for at få adgang til tjenesten. Hvis sådanne udbydere kan påvise, at de er en børnevenlig tjeneste, kan de også give adgang til mindreårige under 13 år ved hjælp af konti, der oprettes og overvåges af deres værge.

Styrke beskyttelsen af mindreårige gennem krav om indbygget sikkerhed ved at præcisere forpligtelserne i forbindelse med digitale tjenester og visse systemer, således at risikoen for børn imødegås i forbindelse med udformningen og funktionen af disse tjenester og systemer.

Sikre pålidelige mekanismer til alderssikring, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, ved at fastsætte klare krav og kriterier for anvendelsen af systemer til alderssikring for at støtte både forsinkelsen i adgangen og gennemførelsen af foranstaltninger med indbygget sikkerhed.

Sikre effektiv håndhævelse i hele EU ved at etablere en solid og sammenhængende regulerings- og håndhævelsesramme, der muliggør rettidig og effektiv gennemførelse og sikrer, at mindreårige beskyttes hurtigt og effektivt i praksis.

1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Forslaget forventes at bidrage til et sikrere onlinemiljø for børn og samtidig forbedre det indre markeds funktion. Ved at præcisere og yderligere harmonisere forpligtelserne vedrørende beskyttelse af børn i hele Unionen bør den mindske den lovgivningsmæssige fragmentering og skabe en mere forudsigelig ramme for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og systemer, navnlig i betragtning af den grænseoverskridende karakter af de udbydere, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

På kort sigt kan forslaget øge de interne overholdelsesomkostninger for udbydere af berørte tjenester og systemer, kræve produktdesign og gennemførelse af yderligere sikkerhedsforanstaltninger — såsom værktøjer til alderssikring eller kontrol af værger — og kan skabe visse adgangsbarrierer for nogle udbydere. Med tiden forventes klarere retlige forpligtelser imidlertid at reducere omkostningerne, støtte mere lige konkurrencevilkår og lette de offentlige myndigheders tilsyn og håndhævelse, og de samlede virkninger forventes at være neutrale og let positive for de offentlige myndigheder.

Forslaget forventes også at tilskynde til innovation inden for børnesikkert design og alderssvarende digitale tjenester og systemer, herunder løsninger til alderssikring, der beskytter privatlivets fred. Selv om omkostningerne til alderskontrol eller alternativ alderssikring vil stige, kan synergier med Unionens bredere digitale infrastruktur, navnlig den europæiske digitale ID-tegnebog og EU-planen for alderskontrol, reducere gennemførelsesomkostningerne over tid.

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Følgende nøgleindikatorer er blevet identificeret:

Begrænse adgangen til digitale tjenester og systemer med høj risiko: En række undersøgelser viser, at millioner af mindreårige under 13 år i EU bruger sociale medier og har deres egne konti (1). I seks lande oplyser 34 % af de 9-11-årige f.eks., at de har en profilering på de sociale medier (2). På denne baggrund vil målet være at sikre, at en betydelig del af tjenesterne anvender effektive adgangsbegrænsninger i overensstemmelse med de nye krav. De seneste erfaringer i Australien viser, at en sådan samfundsmæssig ændring tager tid og ikke kun kræver effektiv overholdelse fra udbydernes side, men også et skift i forhold til mindreårige, forældre og samfundet som helhed. Succes vil derfor kræve effektiv håndhævelse, bevidstgørelse i samfundet, bredt samfundsengagement, løbende overvågning og anerkendelse af, at adfærdsændringer tager tid.

Gennemføre krav om indbygget sikkerhed: I øjeblikket er onlinemiljøet ikke udformet med børn i tankerne og tager ikke højde for deres skiftende evner. Børn står over for mange risici online, hvilket kan have alvorlige konsekvenser for deres trivsel, udvikling samt deres fysiske og mentale sundhed. Denne risiko udvikler sig konstant, og da børn er tidlige brugere af nye teknologier, er de også fortsat de mest sårbare over for risikoen. På denne baggrund vil målet være at sikre, at onlinemiljøet bliver sikrere for mindreårige ved at gennemføre foranstaltninger med indbygget sikkerhed. Succes vil kræve, at mindreåriges sikkerhed indarbejdes i produkter og tjenester fra starten og gennem hele livscyklussen for et produkt eller en tjeneste, hvilket skaber en generel ændring blandt regulerede tjenester og systemer, som beskyttelsen af mindreårige bør prioriteres. Dette bør kombineres med effektiv håndhævelse og effektivt tilsyn.

Have indført systemer til alderssikring, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder. De eksisterende alderskrav på onlineplatforme udvikles typisk ikke på grundlag af børns behov og håndhæves næsten ikke. De fleste udbydere af digitale tjenester fastsætter en mindstealder for adgang til eller brug af deres tjeneste i deres vilkår og betingelser (3). Som OECD har bemærket, er begrundelsen for den alder, som platformene vælger, baseret på hensyn til privatlivets fred og aftaleret snarere end på en vurdering af sikkerheds- eller udviklingsmæssig hensigtsmæssighed (4). OECD fremhæver endvidere, at "meget få af [de tjenester, der fastsætter en mindstealder i deres tjenestevilkår] gennemfører alderssikring på en systematisk måde", og at kun 2 ud af de 50 undersøgte onlinetjenester systematisk kræver sikring af alder for oprettelse af konti (5). Den eneste alderskontrol før oprettelse af en konto er typisk egenerklæring. Det er almindeligt anerkendt, at egenerklæring alene ikke er en effektiv foranstaltning til alderssikring, fordi mange brugere ikke afslører deres reelle alder (6, 7, 8). En række undersøgelser viser, at mindreårige rutinemæssigt fejlangiver deres alder online (9). I praksis kan mindreårige brugere derfor let få adgang til mange aldersbegrænsede onlinetjenester. I denne forbindelse er målet en bred udnyttelse af de grundlæggende rettigheders sikring af alderssikring. Dette kan opnås gennem handling og reel overholdelse fra de tjenester, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, kombineret med effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse samt løbende overvågning og evaluering, navnlig med hensyn til indvirkningen på de grundlæggende rettigheder.

Styrke en effektiv håndhævelse. Håndhævelsen af forordning (EU) 2022/2065 er i fuld gang, herunder på området beskyttelse af mindreårige. Det tager dog stadig tid, før der er vedtaget en endelig afgørelse om manglende overholdelse. På denne baggrund er målet, når der er mistanke om manglende overholdelse, at dette hurtigt

håndteres for at sikre, at mindreårige hurtigt får en effektiv indsats for at beskytte dem i onlinemiljøet.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

X en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[10]

X en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Beskyttelsen af mindreårige online kræver både en øjeblikkelig indsats for at imødegå den presserende risiko og strukturelle foranstaltninger for at opbygge et sikrere digitalt miljø over tid.

På kort sigt bør en effektiv gennemførelse og håndhævelse af reglerne prioriteres, så mindreårige beskyttes effektivt online — dette vil kræve betydelige ressourcer for at gøre dette til en realitet i praksis. Dette bør kombineres med målrettede støtteforanstaltninger og oplysningskampagner fra medlemsstaternes side rettet mod mindreårige, værger og undervisere.

På lang sigt er målet ikke kun at imødegå risikoen, men at omforme onlinemiljøet, så beskyttelsen af mindreårige som følge af indbygget beskyttelse snarere end en korrigerende foranstaltning. Dette kræver vedvarende investeringer i løsninger til alderssikring, der beskytter privatlivets fred, stærke digitale færdigheder i medlemsstaterne og generel udvikling af børnevenlige tjenester.

Seks måneder efter forordningens ikrafttræden skal udbyderne af tjenester overholde startdatoen for de sociale medier ved at fastslå, om konti tilhører modtagere under mindstealderen, og træffe foranstaltninger til at deaktivere disse. For at sikre, at eksisterende konti bringes i overensstemmelse med mindstealdersforpligtelserne, forelægger udbydere af meget store onlineplatforme inden udløbet af perioden på seks måneder den kompetente myndighed en detaljeret gennemførelsesplan, der bekræfter den krævede høje grad af tillid.

Fra denne dato skal platformene også opfylde kravene om indbygget sikkerhed og om nødvendigt anvende alderskontrol. Samtidig skal Kommissionen seks måneder efter ikrafttrædelsen være klar til at håndhæve de nye regler over for meget store onlineplatforme og søgemaskiner og nationale koordinatorer for digitale tjenester over for mindre platforme og videospil. Håndhævelsen af de nye krav til AI-ledsager og chatbotter vil finde sted inden for de eksisterende tilsyns- og håndhævelsesrammer i AI-forordningen, hvor Kommissionen er ansvarlig for AI-

[10] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

ledsager og chatbotter, der bygger på AI-modeller til almen brug eller er integreret i meget store onlineplatforme eller meget store onlinesøgemaskiner.

Tolv måneder efter ikrafttrædelsen skal udbydere af tjenester og systemer, der er omfattet af anvendelsesområdet, muliggøre forældrekonti, overholde reglerne for AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, gennemføre forskellige ledsageforanstaltninger samt følge en adfærdskodeks for aldersvurdering, hvis det er relevant for dem. Fra denne dato og fremefter, dvs. tolv måneder efter forordningens ikrafttræden, skal Kommissionen være klar til at anvende den nye fremskyndede håndhævelsesordning (30 dage til at nå frem til foreløbige konklusioner og 90 dage til at træffe en endelig afgørelse).

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

EU's indsats er begrundet i digitale tjenesters og AI-systemers grænseoverskridende karakter, fragmenterede nationale tilgange til begrænsning af mindreåriges adgang og behovet for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for mindreårige i hele Unionen. En indsats på EU-plan kan mindske de lovgivningsmæssige forskelle, øge retssikkerheden og reducere overholdelsesomkostningerne for udbydere og brugere, forbedre håndhævelsen og sikre, at mindreårige beskyttes effektivt i hele EU.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

På grundlag af forordning (EU) 2022/2065 er der indhøstet følgende erfaringer:

Tilstrækkelige og stabile ressourcer er afgørende. Erfaringerne med forordning (EU) 2022/2065 viser, at en effektiv håndhævelse af reglerne over for de største virksomheder i verden kræver højt kvalificerede ressourcer, teknisk kapacitet og tilstrækkeligt personale. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med tilsyn med og håndhævelse af store grænseoverskridende digitale tjenester og i et meget omstridt miljø.

Ressourcerne bør være permanente. Håndhævelsen i det digitale miljø bør bygge på stabile ressourcer for at sikre pålidelighed og forudsigelighed på lang sigt. Risikoen for digitale tjenester udvikler sig hurtigt, og platformene ændrer hurtigt deres systemer, samtidig med at tilsynet skal være kontinuerligt og omgå risikoen for svingdørssituationer. Kun ved hjælp af permanente ressourcer kan tilsynet være effektivt og troværdigt over tid.

Hurtig håndhævelse er afgørende i onlinemiljøet, navnlig for mindreårige. For digitale tjenester kan skaderne vokse hurtigt, og forsinkelser kan i væsentlig grad reducere effektiviteten af interventionen. Håndhævelsesrammen skal derfor give mulighed for rettidig handling, herunder evnen til at reagere hurtigt, hvis der opstår alvorlig risiko.

Troværdig håndhævelse styrker overholdelsen. Når myndighederne har kapacitet og værktøjer til at handle beslutsomt, skaber dette incitamenter for udbyderne til at engagere sig seriøst og overholde reglerne mere proaktivt. Et effektivt tilsyn handler derfor om at sikre, at reglerne har praktisk virkning.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativet er foreneligt med den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR).

Initiativet vil trække på et tilsynsgebyr, der skal betales af hver udbyder af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og softwareapplikationsbutikker, for hvilke Kommissionen har kompetence til at føre tilsyn med deres overholdelse, og som er udpeget som en meget stor onlineplatform i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2022/2065, og AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, der betragtes som en meget stor onlineplatform. Det årlige tilsynsgebyr vil blive beregnet på grundlag af artikel 43 i forordning (EU) 2022/2065, som imidlertid ikke vil blive forhøjet for en given udbyder af en meget stor onlineplatform eller meget stor søgemaskine for mere end 0,03 % af dens globale årlige nettoindkomst i det foregående regnskabsår.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Den foretrukne finansieringsløsning er et supplement til det eksisterende tilsynsgebyr i henhold til forordningen om digitale tjenester. Med henblik herpå vil udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester og softwareapplikationsbutikker, der er omfattet af Europa-Kommissionens tilsyn, og som er udpeget som meget store onlineplatforme i henhold til forordning (EU) 2022/2065, og AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, der betragtes som en meget stor onlineplatform, blive opkrævet et yderligere gebyr ud over det årlige tilsynsgebyr i henhold til artikel 43 i forordning (EU) 2022/2065.

Med henblik på at håndhæve reglerne i henhold til dette initiativ vil Kommissionen delvis basere sig på omfordeling. Udførelsen af de betydelige nye tilsynsopgaver uden risiko for at bringe det eksisterende håndhævelsesarbejde i fare udelukker imidlertid fuld afhængighed af omfordeling. Se også afsnit 4.1 i bilaget.

Hvis håndhævelsen afhænger af tilsynsgebyrer, bør det påpeges, at der uundgåeligt vil være en kløft mellem det umiddelbare behov for menneskelige ressourcer og det finansielle bidrag fra tilsynsgebyret, som først vil blive tilgængeligt, efter at forordningen er trådt i kraft, og gebyret er betalt. Denne mangel udgør en kritisk risiko for en korrekt gennemførelse af forslaget, da de nødvendige ressourcer ikke vil være til rådighed, når der er behov for dem, dvs. fra ikrafttrædelsestidspunktet. De politiske og offentlige forventninger til effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse for at beskytte mindreårige online er høje, og Kommissionen vil på overbevisende måde skulle påvise, at den er i stand til at modstå skadelig adfærd. Det er derfor yderst vigtigt at minimere risikoen ved forskellen mellem det umiddelbare behov for menneskelige ressourcer og det finansielle bidrag fra det oprindelige gebyr og sikre, at Kommissionen har tilstrækkelige ressourcer til at håndhæve forslaget fra den første ikrafttrædelsesdag.

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

X Ubegrænset varighed

– iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2028 til ubegrænset

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)[11]

X Direkte forvaltning ved Kommissionen

– **X** i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

– ☐· organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

Ingen

[11] Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Forslaget vil blive nøje evalueret, navnlig med hensyn til effektiviteten af adgangsforsinkelsen, det personelle anvendelsesområde for adgangsforsinkelsen og dens proportionalitet samt kravene om indbygget sikkerhed. Denne evaluering skal tage hensyn til de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af forslaget, samt den teknologiske, markedsmæssige og retlige udvikling. Kommissionen vil overvåge anvendelsen af denne forordning og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. august 2030.

Hvis det er relevant, vil rapporten blive ledsaget af et forslag om ændring af forordningen. Efter denne indledende gennemgang vil Kommissionen hvert fjerde år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet endnu en rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå forordningens mål.

Dette vil supplere den løbende overvågning i henhold til forordningen om digitale tjenester.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Forordningen skaber et sikrere onlinemiljø for børn og forbedrer samtidig det indre markeds funktion. Den fastsætter klare regler for at begrænse mindreåriges adgang til digitale tjenester og systemer, der udgør den største risiko for dem, styrke beskyttelsen af mindreårige gennem krav om indbygget sikkerhed, fastsætte klare krav og kriterier for anvendelsen af systemer til alderssikring for at støtte både adgangsforsinkelsen og gennemførelsen af foranstaltninger med indbygget sikkerhed og indføre effektiv håndhævelse i hele EU ved at etablere en robust og sammenhængende regulerings- og håndhævelsesramme.

For at Kommissionen kan varetage de nye ansvarsområder, den har fået tildelt, er det nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til Kommissionens tjenestegrene. Dette er særlig vigtigt, fordi Kommissionen i forbindelse med udførelsen af sine opgaver vil skulle føre tilsyn med nogle af de økonomisk stærkeste og teknologisk mest avancerede virksomheder i verden i et meget konfliktfyldt miljø. Tilsynet med disse virksomheder vil kræve højt kvalificeret og specialiseret profilering. Kommissionen står over for en betydelig politisk risiko, hvis håndhævelsen ikke har tilstrækkelige ressourcer, navnlig fordi dette instrument beskæftiger sig med beskyttelse af mindreårige som nogle af de mest sårbare medlemmer af samfundet. Opfordrer til en hurtig indsats for at beskytte europæiske børn online, og sikring af, at den næste generation beskyttes effektivt, kræver tilstrækkeligt personale, navnlig for at sætte Kommissionen i stand til at gennemføre den hurtige håndhævelse, der vil være nødvendig i henhold til det nye lovgivningsinstrument med henblik på at beskytte børn tilstrækkeligt og hurtigt;

Gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen anslås at kræve i alt 85 fuldtidsækvivalenter. Det foreslåede personaleniveau står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af de nye ansvarsområder og afspejler den mest omkostningseffektive løsning, idet dobbeltarbejde på nationalt plan undgås.

For at sikre, at disse ressourcer er til rådighed, vil Kommissionen omfordele 45 fuldtidsækvivalenter. For at supplere ressourcebehovene og udføre de betydelige nye tilsynsopgaver under dette instrument vil Kommissionen desuden have brug for 40 fuldtidsækvivalenter i nyt personale.

Til finansiering af tilsynet med reglerne i henhold til dette instrument vil Kommissionen basere sig på en "forhøjelse" af det eksisterende tilsynsgebyr i henhold til forordningen om digitale tjenester, som skal betales af de udbydere, der er omfattet af det nye instrument, og som er udpeget som meget store onlineplatforme i henhold til forordningen om digitale tjenester.

Ligesom retsakten om digitale tjenester opfylder dette lovgivningsforslag de tre kumulative krav til at være afhængig af et gebyr:

— Der leveres en tjenesteydelse: Tjenesten vedrører tilsyn med aktiviteter, dvs. tilsyn med overholdelsen af forordningen. Tilsynet har håndgribelige overholdelsesfordele for de berørte enheder. Hvis udbyderne f.eks. kan påvise, at de er en børnevenlig tjeneste, kan de også give mindreårige under 13 år adgang ved hjælp af konti, der oprettes og overvåges af deres værge. Omkostningerne i forbindelse med leveringen af tjenesten omfatter omkostninger til IT-værktøjer, personaleomkostninger og andre administrative omkostninger.

— Tjenesteydelsen modtages individuelt af dem, der betaler bidraget: Tjenesten giver direkte fordele for de enheder, der anmodes om at betale gebyret. Ved at gøre brug af de tilsynstjenester, der er fastsat i forslaget, kan udbyderne på pålidelig vis bevise, at de tilbyder en tjeneste, der er sikker for mindreårige. Tillægget til tilsynsgebyret i henhold til forordningen om digitale tjenester i henhold til dette instrument vil kun blive betalt af de enheder, der er omfattet af det nye instrument, og som i kraft af deres udpegelse som meget store onlineplatforme eller meget store onlinesøgemaskiner i henhold til forordningen om digitale tjenester falder ind under Kommissionens direkte tilsyn.

— Forholdsmæssigt gebyrniveau: I overensstemmelse med fast praksis i henhold til forordningen om digitale tjenester vil gebyrets størrelse (og dets tillæg) blive fastsat årligt og vil i mængde blive skræddersyet til den enkelte tilsynsbelagte enhed ved hjælp af en formel, der tager hensyn til tjenestens antal brugere, og som kan være og er begrænset til udbyderens globale overskud i det foregående regnskabsår. Det maksimale supplement til tilsynsaktiviteterne under dette nye instrument for en given udbyder af en meget stor onlineplatform eller meget stor søgemaskine er begrænset til 0,03 % af udbyderens globale årlige nettoindkomst i det foregående regnskabsår.

Som det er tilfældet med forordningen om digitale tjenester, udgør dette instrument et tilfælde, hvor indtægternes permanente karakter og den permanente karakter af de opgaver, der udføres til gengæld for gebyret, kan sikres. Tilsynsgebyret i henhold til forordningen om digitale tjenester er blevet opkrævet siden 2024. Indtil videre har det beløbet sig til mellem 40 og 60 mio. EUR om året med små variationer, der kan forklares med ændringer i de forventede tilsynsomkostninger for det følgende år. Puljen af meget store onlineplatforme (> 45 mio. månedlige aktive brugere) er fortsat med at vokse i stedet for at falde, efterhånden som flere tjenester overskrider tærsklen for brugerantal. Det underliggende indtægtsgrundlag for det nye gebyr kan derfor betragtes som stabilt, da tjenester med > 45 mio. aktive brugere om måneden

sandsynligvis ikke hurtigt vil miste brugernumre og blive fjernet fra Kommissionens tilsyn.

Den permanente karakter af gebyret i forordningen om digitale tjenester kombineret med den permanente karakter og betydningen af Kommissionens tilsynsopgaver med hensyn til onlineplatformes sikkerhed og troværdighed, herunder for at beskytte børn online, gør forordningen om digitale tjenester og det nuværende instrument til et egnet eksempel på et område, hvor det underliggende gebyr kan finansiere stillinger i stillingsfortegnelsen.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

De aktiviteter, der foreslås i forordningen, involverer Kommissionen og de nationale myndigheder i udførelsen af tilsynsaktiviteter. Kommissionen skal sikre, at sådanne aktiviteter har tilstrækkeligt personale, og også at den er parat til at udarbejde delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, vejledninger og komitologisekretariatet, herunder overvågning i forhold til etablerede KPI'er og milepæle. Dette vil gøre det muligt straks at identificere eventuelle problemer og risici i forbindelse med udførelsen af dens aktiviteter.

For så vidt angår indtægterne fra tilsynsgebyret vil forordningen desuden indeholde bestemmelser om regelmæssige rapporteringsforpligtelser for Kommissionen for så vidt angår de afholdte omkostninger og de opkrævede indtægter.

Det bør dog påpeges, at der uundgåeligt vil være en kløft mellem det umiddelbare behov for menneskelige ressourcer og det finansielle bidrag fra tilsynsgebyret, som først vil være til rådighed, når forordningen er trådt i kraft, og det betalte gebyr.

Denne mangel udgør en kritisk risiko for den korrekte gennemførelse af denne forordning, da de nødvendige ressourcer ikke vil være til rådighed, når der er behov for dem, dvs. fra ikrafttrædelsestidspunktet. De politiske og offentlige forventninger til effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse for at nå målene i denne forordning er høje, og Kommissionen skal på overbevisende måde påvise, at den er i stand til at udvise adfærd og indføre ændringer, hvor det er berettiget.

Det er derfor yderst vigtigt at minimere risikoen ved forskellen mellem det umiddelbare behov for menneskelige ressourcer og det finansielle bidrag fra det oprindelige gebyr og sikre, at Kommissionen har tilstrækkelige ressourcer til at håndhæve det nye initiativ fra den første ikrafttrædelsesdag. Omfordeling af eksisterende personale til dele af tilsynsaktiviteterne under dette nye initiativ er en vigtig afbødningsstrategi i denne henseende.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Omkostningerne ved kontrol i forbindelse med dette initiativ er blevet anslået på kommissionsniveau. Kilden til disse oplysninger er Kommissionens system for intern forvaltning og kontrol. Omkostningerne blev anslået på grundlag af det personale og de ressourcer, der er afsat til de aktiviteter, der er planlagt som led i dette initiativ. De forventede samlede omkostninger til en sådan kontrol kan være relativt høje på grund af de foreslåede aktiviteters kompleksitet og behovet for øremærkede ressourcer til at mindske risikoen for gennemførelse. Intensiteten af kontrol vil blive tilpasset

udgifternes art, typen af planlagte støttemodtagere eller kontrahenter, størrelsen af de pågældende finansielle ressourcer og risikoniveauet.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Kommissionens eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig vil dække de supplerende bevillinger, der er nødvendige for denne forordning. Desuden vil denne forordning indeholde bestemmelser om regelmæssig rapportering om de afholdte omkostninger og de indtægter, der opkræves fra tilsynsgebyret, og mekanismer til tilpasning af gebyrernes størrelse til de afholdte omkostninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Den anslåede indvirkning på udgifter og personale for 2028 og derefter tilføjes kun til illustrative formål og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger fortsat af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastlægges derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger pr. 2028 er vejledende.

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[12]	fra EFTA-lande[13]	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande[14]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	Forordningen om digitale tjenester fra 02 20 03 05 — tilsyn med meget store onlineplatforme	OB	NEJ	NEJ	NEJ	JA

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter

[12] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[13] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[14] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

3.2.1.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	

GD CONNECT			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
Aktionsbevillinger										
Gebyr i henhold til forordningen om digitale tjenester	Forpligtelser	(1a)	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
	Betalinger	(2a)	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								**0**
	Betalinger	(2b)								**0**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[15]										
Budgetpost		(3)								**0**

[15] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
til GD CONNECT	Betalinger	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			År	År	År	År	År	År	År	I ALT FFR
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	**2028-2034**
Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
	Betalinger	(5)	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <….>	Forpligtelser	=4+6	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	=5+6	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	"Administrationsudgifter"[16]

i mio. EUR (tre decimaler)

GD CONNECT	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	I ALT FFR **2028-2034**
• Menneskelige ressourcer	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
• Andre administrationsudgifter	0	0	0	0	0	0	0	**0**

[16] De nødvendige bevillinger bør fastsættes på grundlag af de årlige gennemsnitlige omkostninger, der er tilgængelige på det relevante BUDGpedia-websted.

I ALT GD CONNECT	Bevillinger	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4	Forpligtelser	**9,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**56,040**
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	**7,720**	**7,720**	**9,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**56,040**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **2028**		År **2029**		År **2030**		År **2031**		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. afsnit 1.6)						**I ALT**	
	RESULTATER																	
	Type[17]	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt

[17] Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

SPECIFIKT MÅL NR. 1[18]																				
- Resultat																				
- Resultat																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 1																				
SPECIFIKT MÅL NR. 2																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 2																				
I ALT																				

[18] Som beskrevet i afsnit 1.3.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ✠ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	**3,675**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**3,675**
I ALT	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**17,815**

3.2.3.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter

EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	**71,228**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**71,228**
I ALT	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**71,228**

3.2.3.3. Bevillinger i alt

I ALT VEDTAGNE BEVILLINGER + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	**74,903**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**77,903**
I ALT	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**89,043**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil delvis blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, suppleret med yderligere midler, som betales via DSA-gebyret som en ekstern formålsbestemt indtægt, og begrænset udnyttelse af det administrative budget.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget

Overslag angives i årsværk[19]

VEDTAGNE BEVILLINGER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(Direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)							
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	10	10	10	10	10	10	10
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte • i hovedsædet	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • i EU-delegationerne	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 4	0	0	0	0	0	0	0

[19] Angiv nedenfor, hvor mange årsværk inden for det angivne antal der allerede er afsat til forvaltning af foranstaltningen og/eller kan omfordeles inden for dit generaldirektorat, og hvilke nettobehov du har.

Andre budgetposter (AI-kontoret) – Uden for udgiftsområde 4	5	5	5	5	5	5	5
I ALT	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**

3.2.4.2. Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter

EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0	0	0	0	0	0	0
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(Direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (DSA-gebyret)	15	15	15	15	15	15	15
• Eksternt personale (i årsværk)							
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte • i hovedsædet	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • i EU-delegationerne	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 4	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (DSA-gebyret) – Uden for udgiftsområde 4	50	50	50	50	50	50	50
I ALT	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**

3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer

VEDTAGNE BEVILLINGER I ALT + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(Direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (DSA-gebyret)	15	15	15	15	15	15	15
• Eksternt personale (i årsværk)							

20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)		10	10	10	10	10	10	10
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)		0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	• i hovedsædet	0	0	0	0	0	0	0
	• i EU-delegationerne	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 4		0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (ECF's digitale vindue — budgetpost for administrativ støtte og gebyr i henhold til forordningen om digitale tjenester) — uden for udgiftsområde 4		55	55	55	55	55	55	55
I ALT		**85**	**85**	**85**	**85**	**85**	**85**	**85**

Eventuelle interne omfordelinger i Kommissionen er af behørigt begrundede årsager utilstrækkelige. Forslaget kræver derfor yderligere menneskelige ressourcer i GD CONNECT. Finansieringen af disse yderligere ressourcer vil hovedsagelig være gebyret i forordningen om digitale tjenester som eksterne formålsbestemte indtægter med begrænset anvendelse af administrationsbudgettet.

Personalebehov til gennemførelse af forslaget (i årsværk):

	Internt omfordelt		**Ekstraordinært personalebehov**		
	I de implementerende GD'er*	**Undtagelsesvis fra Kommissionens omfordelingspulje efter orientering fra Administrationsrådet****	**Skal finansieres under udgiftsområde 7*** / Forskning**	**Skal finansieres over BA-posten**	**Skal finansieres af gebyrer**
Stillinger i stillingsfortegnelsen	5				15
Eksternt personale (KA, SNE og V)	35 (allerede finansieret via DSA-gebyret) 5 (AI-kontoret)	10			15
I alt	45	10			30

Omfanget, betydningen og den nødvendige hastighed af de nye tilsynsopgaver, der overdrages til Europa-Kommissionen, overstiger, hvad der kan dækkes af eksisterende menneskelige ressourcer og interne omfordelinger inden for Kommissionen.

Sammenlignet med de eksisterende håndhævelsesrammer i henhold til forordningen om digitale tjenester og AI-forordningen pålægger dette instrument Kommissionen en række nye tilsynsopgaver — først og fremmest håndhævelse af mindreåriges forsinkede adgang til sociale netværkstjenester og videodelingsplatformstjenester, men også vigtige elementer såsom tilsyn med krav om indbygget sikkerhed, der skal gennemføres af udbydere af sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester samt AI-ledsagere og generelle samtalechatbotter, hvor disse falder ind under Kommissionens tilsyn.

Håndhævelsen af disse nye regler er af usædvanlig stor social betydning, da de har til formål at beskytte nogle af de mest sårbare medlemmer af samfundet: Børn. Den underliggende dokumentation viser den betydelige udviklingsmæssige og sundhedsmæssige risiko, som børn udsættes for online. Denne risiko nødvendiggør de nye regler og gør håndhævelsen af dem til en opgave af allerstørste samfundsmæssig betydning. De politiske og offentlige forventninger, herunder fra medlemsstaterne, til effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse for at beskytte mindreårige online er høje, og Kommissionen vil på overbevisende måde skulle påvise, at den er i stand til at udvise skadelig adfærd.

På grund af den øgede risiko, som børn står over for online, indeholder dette instrument en hurtig håndhævelsesprocedure, som kræver, at Kommissionen vedtager foreløbige konklusioner inden for 30 arbejdsdage og en endelig afgørelse inden for 90 arbejdsdage. Disse håndhævelsesfrister er uden fortilfælde. Kommissionen vil skulle håndhæve de nye regler i dette instrument, ikke blot hurtigt, men også over for de største og mest ressourcestærke virksomheder i verden i et meget konfliktfyldt miljø.

Samlet set gør disse faktorer det umuligt udelukkende at forlade sig på eksisterende menneskelige ressourcer og interne omfordelinger.

Det yderligere personale, der anmodes om, vil føre til en forøgelse af det godkendte personaleniveau i henhold til forordningen om digitale tjenester med 30 fuldtidsækvivalenter (15 fastansatte og 15 ikkefastansatte), der finansieres af gebyret i forordningen om digitale tjenester (eksterne formålsbestemte indtægter). Desuden vil 10 fuldtidsækvivalenter af ikkefastansat personale blive omfordelt inden for Kommissionen for at styrke personalet i AI-kontoret.

Beskrivelse af opgaver, der skal udføres af:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	• Daglig overvågning af, tilsyn med og tilsyn med meget store onlineplatforme eller AI-ledsager og chatbotter under Kommissionens tilsyn, der navnlig vedrører: • Overvågning af udbydernes adfærd, herunder regelmæssig og løbende analyse, herunder gennemgang af rapporterne om foranstaltningernes effektivitet, regelmæssig gennemgang af gennemsigtighedsdokumenter, der udarbejdes gennem forordningen om digitale tjenester eller det nye instrument, f.eks. gennemsigtighedsrapporter, risikovurderinger, anmodninger om adgang til data osv., og anmodninger om adgang til data/algoritmer, test og støtte til analysen • Løbende arbejde med alderssikring, herunder fortsat arbejde med EU's plan for alderskontrol og EU's alderskontrolordning, vurdering af alternative løsninger til alderskontrol og alderssikring, arbejde med tekniske standarder, samarbejde med medlemsstaterne om identitets- og kvalifikationsarkitekturer og udvikle forvaltningen af pålidelige udstedere og modtagerparter. • Gennemførelse af EU's alderskontrolsystem, herunder overensstemmelsesvurdering af potentielle udbydere af EU-alderskontrolløsninger og potentielle udbydere af EU-attestering af aldersbeviser og forvaltningen af den dertil knyttede infrastruktur. • Koordinering/samarbejde med koordinatorer for digitale tjenester/markedsovervågningsmyndigheder, Udvalget for Digitale Tjenester eller AI-Udvalget og SIC'er

	• Drift af en 24/7 krisekapacitet • Forskning og fremsynethed for at holde sig ajour med den hastigt skiftende udvikling og være opmærksom på de ændrede konsekvenser for samfundet, f.eks. i forbindelse med mindreårige og sundhed • Fuldbyrdelsesprocedurer og tilsyn med retsmidler: • Fremskyndede procedurer for hurtig indgriben i tilfælde af manglende overholdelse, herunder undersøgelsesskridt såsom anmodninger om oplysninger, interviews, analyse af algoritmer, inspektioner, analyse af tilsagn, vurdering af handlingsplaner • Koordinering med DSC'er/markedsovervågningsmyndigheder om undersøgelsesskridt, f.eks. samarbejde med DSC'er/markedsovervågningsmyndigheder om undersøgelser, vurdering af DSC'er/markedsovervågningsmyndigheder begrundede anmodninger om foranstaltninger, høring/informationsudveksling i Databeskyttelsesrådet • Støtte til det generelle grænseoverskridende samarbejde og håndhævelse, herunder: • Vurdering af DSC'ers/markedsovervågningsmyndigheders foranstaltninger vedrørende tjenester/systemer inden for deres ansvarsområder • Støtte til bestyrelsen, herunder udarbejdelse af dagsordenen for møderne, tilrettelæggelse af arbejdsgrupper og udkast til dokumenter • Andre lovgivningsmæssige foranstaltninger • Vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt vejledende dokumenter (herunder yderligere retsakter/retningslinjer, som Europa-Parlamentet har anmodet om i sin betænkning) • Adfærdskodekser og standardisering • Ledsagende foranstaltninger • Støtte medlemsstaterne, når de fremmer og træffer foranstaltninger til udvikling af digitale færdigheder og udvikling af bistandskanaler i overensstemmelse med artikel 32 i den nye retsakt • Lette udvekslingen af bedste praksis, herunder om udvikling af digitale færdigheder, nationale støttekanaler og -applikationer — og udstede retningslinjer. • Internationalt opsøgende arbejde og interaktion med tredjelandes tilsynsmyndigheder/håndhævende myndigheder.
Eksternt personale	• Bidrage til håndteringen af gennemførelses- og håndhævelsesaktiviteter • Støtte dokumentrelaterede opgaver til støtte for sagsbehandlere, herunder ved at sikre behørig indgivelse og overensstemmelse med de proceduremæssige principper og tidsfrister • Forberede korrespondancen med de enheder, der føres tilsyn med, og forberede adgangen til sagsakterne • Baggrundsforskning og -analyse

3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer

Obligatoriske: det bedste skøn over de investeringer i digital teknologi, som forslaget/initiativet medfører, bør medtages i nedenstående tabel.

Når det er nødvendigt for gennemførelsen af forslaget/initiativet, bør bevillingerne under udgiftsområde 4 undtagelsesvis opføres under den pågældende budgetpost.

Bevillingerne under udgiftsområde 1-3 bør afspejles som "Policy-IT-udgifter til operationelle programmer". Disse udgifter vedrører det driftsbudget, der skal anvendes til at genbruge/købe/udvikle IT-platforme/værktøjer, der er direkte knyttet til gennemførelsen af initiativet og de dertil knyttede investeringer (f.eks. licenser, undersøgelser, datalagring osv.). Oplysningerne i denne tabel skal være i overensstemmelse med oplysningerne i afsnit 4 "Digitale dimensioner".

Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
IT-udgifter (organisationen/institutionen)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
I ALT	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ☐ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

– ☐ kræver en revision af FFR

3.2.7. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

– ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År	År	År	År	År	År	År	I alt

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☒ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

  – ☐ for egne indtægter

  – ☒ for andre indtægter (formålsbestemte)

  – ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[20]						
		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
02 20 03 05		17,875	15,875	15,875	15,875	15,875	15,875	15,875

For formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Forordningen om digitale tjenester fra 02 20 03 05 — tilsyn med meget store onlineplatforme Andre bemærkninger (f.eks. den metode/formel, der er anvendt til at beregne indvirkningen på indtægterne, eller andre oplysninger).

4. DIGITALE DIMENSIONER

For at overholde denne forordning skal udbydere af digitale tjenester, som er omfattet af dens anvendelsesområde, fastslå alderen på modtagerne af tjenesten eller brugeren af systemet i overensstemmelse med betingelserne i kapitel V. Gennemførelsen af "adgangsforsinkelsen" kræver navnlig, at udbydere af sociale netværkstjenester og videodelingsplatforme indfører robuste og effektive EU-alderskontrolløsninger, som er baseret på EU's plan for alderskontrol, som Kommissionen har stillet til rådighed. Medlemsstaterne og/eller private enheder kan anvende dette som en selvstændig app eller som en del af en digital tegnebog. Denne løsning er brugervenlig, sikker og fuldt ud privatlivsbevarende. Med henblik på at gennemføre forpligtelser vedrørende indbygget sikkerhed kan løsninger til alderssikring, bortset fra EU-alderskontrol, også anvendes til at overholde

[20] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 10 %, jf. COM(2025) 574.

forordningen, forudsat at de opfylder visse kriterier. For at dette kan fungere i praksis, er det vigtigt, at der findes løsninger til alderskontrol og alderssikring, der sikrer et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindgribende foranstaltninger, beskyttelse af privatlivets fred og data samt ikkeforskelsbehandling. Der findes allerede kommercielle løsninger på markedet til bestemmelse af en tjenestemodtagers alder, og forudsat at de giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, kan de anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Som følge af Kommissionens henstilling (EU) 2026/1035 er Kommissionen desuden i færd med at udvikle en EU-alderskontrolordning, som består af kravene vedrørende tillidsmodellen, forvaltningen og de krav, som udbydere skal opfylde i forbindelse med løsninger til attestering af aldersbeviser og alderskontrol. Enheder skal opfylde kravene i EU-alderskontrolordningen, før henholdsvis deres løsninger og udbydere af attestering af aldersbevis kan opføres på EU-listen over pålidelige løsninger. Tilsvarende bør udbydere af attestering af aldersbeviser opfylde kravene i EU's alderskontrolordning, inden de tilføjes på EU's liste over udbydere af pålidelig attestering af aldersbeviser. EU's alderskontrolordning skal vedligeholdes og drives med støtte på mellemlang og lang sigt.

4.1. Krav af digital relevans

Det er på denne baggrund, at følgende krav er fastsat i forordningen:

Krav 1 (K1): udbydere af tjenester, der er omfattet af adgangsforsinkelser, skal foreslå modtagere af deres tjenester og brugere af systemerne at dokumentere deres alder ved hjælp af EU-alderskontrolløsninger ved hjælp af en EU-attestering af aldersbevis eller andre løsninger som omhandlet i denne forordnings artikel 24, stk. 2, litra a), og stk. 2, litra b).

Krav 2 (K2): udbydere, der er omfattet af forpligtelserne vedrørende indbygget sikkerhed, og udbydere af softwareapplikationsbutikker kan anvende andre løsninger til alderssikring end EU-alderskontrolløsninger, forudsat at de giver et højt niveau af nøjagtighed, pålidelighed, sikkerhed, robusthed, ikkeindgribende karakter, beskyttelse af privatlivets fred og data samt ikkeforskelsbehandling.

Krav 3 (K3): Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der omfatter de eksisterende specifikationer og anvendelsen af EU's alderskontrolordning og en liste over udstedere af EU-attestering af aldersbeviser og en liste over EU-alderskontrolløsninger.

Som nævnt ovenfor har Kommissionen med henblik på R1 og R2 allerede udarbejdet EU's plan for alderskontrol, som nu kræver, at medlemsstaterne eller private virksomheder anvender den. Med henblik på R3 er Kommissionen allerede i færd med at oprette EU's alderskontrolordning samt de to lister.

Med henblik på udveksling af oplysninger mellem de ansvarlige myndigheder vil AGORA blive anvendt som et sikkert informationsudvekslingssystem til støtte for kommunikationen mellem koordinatorerne for digitale tjenester i medlemsstaterne, Kommissionen og Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester (bestående af DSC). Kommissionen, koordinatorerne for digitale tjenester og rådet anvender AGORA til al kommunikation vedrørende håndhævelsen af forordningen om digitale tjenester. Dette system er allerede etableret og vil nu også blive anvendt i forbindelse med denne forordning, hvilket potentielt vil kræve yderligere indføring af myndighederne i systemet, selv om en sådan yderligere indkøring sandsynligvis er begrænset, da de relevante myndigheder for det meste allerede

er indkørt. Dette vil derfor ikke blive berørt yderligere i denne finansieringsoversigt og digitale erklæring. Det samme gælder tilsynet med og håndhævelsen af AI-ledsager og chatbotter, som vil være baseret på de strukturer, håndhævelsesrammer og informationsudvekslingssystemer, der allerede er oprettet i henhold til AI-forordningen.

4.2. Data

EU-alderskontrolløsningen er en løsning, der beskytter privatlivets fred, minimerer data, ikke kan spores, ikke kan kædes sammen og er dobbeltblind, og som er udformet med henblik på at holde behandlingen af personoplysninger på et absolut nødvendigt minimum. I mange tilfælde kan en persons alder kontrolleres på grundlag af eksisterende data, som udstederen af attesteringen af aldersbeviset har til rådighed. Fremlæggelse af attestering af aldersbeviser indebærer behandling af personoplysninger om personer, der skal bevise deres alder, til onlinetjenester. Denne databehandling foretages uafhængigt af personens adgang til sådanne onlinetjenester. Selve onlinetjenesten modtager ingen personlige oplysninger om brugeren som følge af alderskontrol, bortset fra dokumentation for, at personen er over den krævede alder. Denne databehandling beskytter fuldt ud privatlivets fred og anvender den nyeste teknologi til at sikre fuld overholdelse af databeskyttelsesstandarderne. Teknologien opdateres regelmæssigt for at bevare sin sikre og privatlivsbevarende karakter. https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/european-data-strategy_en

4.3. Digitale løsninger

EU's alderskontrolordning er et sæt tekniske open source-krav, der kan anvendes til at offentliggøre en selvstændig mobil applikation til alderskontrol. Den er tilgængelig for både medlemsstaterne og private aktører med henblik på at udvikle en løsning til alderskontrol.

Løsningen gør det muligt for enkeltpersoner at bevise over for digitale tjenester og systemer, der kræver alderskontrol, at de er gamle nok, uden at dele deres identitet, nøjagtige alder, fødselsdato eller andre personoplysninger. Denne digitale løsning understøtter de digitale krav R1 og R2 og er indirekte knyttet til R3 ved at udfærdige attesteringer af aldersbeviser, der beviser, at enkeltpersoner er (eller ikke er) over en vis alder.

4.4. Vurdering af interoperabilitet

Den europæiske alderskontrolløsning er teknisk interoperabel med de europæiske digitale ID-tegnebøger som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014 om fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet. Attesteringen af aldersbeviset udstedes som en elektronisk attestering af attributter, jf. artikel 3, stk. 44, i forordning (EU) nr. 910/2014. Dette sikrer, at løsninger til alderskontrol og deres udbydere af attestering af aldersbeviser vil give (potentielle) tjenestemodtagere attestering af aldersbeviser, der kan anvendes på tværs af digitale tjenester og på tværs af medlemsstaterne.

De centrale karakteristika ved løsningerne til alderskontrol giver derfor mulighed for gnidningsløs interoperabilitet på tværs af digitale tjenester, så potentielle modtagere af digitale tjenester kan bevise deres alder.

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Som nævnt i afsnit 4.1 er Kommissionen allerede godt i gang med at støtte den digitale gennemførelse af denne forordning gennem offentliggørelsen af EU's plan og det igangværende arbejde med EU's alderskontrolordning. Dette bør gøre det muligt at sikre, at infrastrukturen og systemet er på plads på anvendelsestidspunktet.

For at sikre offentlig udbredelse, men også for at give mulighed for konstant offentlig feedback og ajourføring, offentliggjorde Europa-Kommissionen de tekniske krav, der er nødvendige for at opbygge EU-løsninger til alderskontrol. Projektet er open source, og alle oplysninger er offentligt tilgængelige på webstedet ageverification.dev. Dette websted og den tilhørende IT-testinfrastruktur vil kræve løbende vedligeholdelse og drift. Desuden bør det igangværende arbejde med EU's alderskontrolordning gøre arbejdet med gennemførelsesretsakterne for at understøtte dette arbejde ligetil, da det vil være baseret på eksisterende praksis. Oplysningskampagner omkring ikrafttrædelsestidspunktet vil være afgørende, ikke kun for at støtte en bred offentlig udbredelse, men også for at afbøde bekymringer vedrørende privatlivets fred og anvendelighed.